

Hebrew Union College - Jewish Institute of Religion

Cincinnati, Ohio

Manuscript No.

This text is from the collection of the Hebrew Union College – Jewish Institute of Religion, which holds all copyrights therein. These images may be downloaded or printed for personal use, but may not be reproduced in any publication without the prior permission of Hebrew Union College – Jewish Institute of Religion. For further information, please contact Laurel Wolfson, Administrative Librarian, lwolfson@huc.edu, (513) 487-3274

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תשע"א

2026

[illegible]

ויהי עתה ויהי עתה ויהי עתה ויהי עתה ויהי עתה ויהי עתה ויהי עתה ויהי עתה ויהי עתה ויהי עתה
יד הוא אהבה ומשבה לבורא
נתן על טוב מועד מאת הנוצח
מהובת תועל לנסבה מאת
זאת ערציה אודותיה פאן
כאנת ערציה פלא יכלו אמר אן תלך חרעה או בעידה פאן כאנת חרך יפת פדי
כמהבה אנוגין ואן כאנה בעידה פהי כמהבה לשריוכין ואן סזנו דאיתיה
פלא יכלו אמר אן תלך מחכנה או ואגדה פאן סזנת ממכנה פהי כמהבה
תלמיד לאסתאדה ולאסתאד לתלמידה ואן כאנת ואגדה סהו כמהבה אלה
לען ומחכנה לאלה ותעלה אן אהבתה לענקסם ג אקסאם אקסם אול
הו אן סתאמל ונענבר וצאיה ואומיה ואפעלה חתי נדרכה ונסתלך באד
ראכה גאית אדרחק ולכ הו אן יעכד אלה ויפעל למצסת לה לתדגו תואב
א יעמוק בתורה לשמה ולכ הו אן נדעו אקס לעבאד תה תע ולא ימאן
בה כמתלמא קא אהביהו עלה בריהו בכל לבבך בגמיע קווא
קלבך ובכל נפשך בגמיע קווא נפסך ובכל מאדך בכל ממוסך לפי
שיוש בבני אדם שממות וחבב עליו כנפשו ומן הלי טנך נעלה אן
תם מביעה תגלב לאנסאן לאמרמא טאגאדי ואחאסו אמתכיל וחן
אלי יסמא יצר רע ואלי יגלב אלי שכמאלהו אנדזע ואנאטק אדי נזעם
לטלב אפצאיל פהו יצר טוב וקד געלה לתורה טב אנפוס ופעל יוצא
אנסאן אפיר ורשותן נתונה לו לא בכל לבבך באתצוור ובכל נפשך
אתצדיק ומאדך אלה על מה ילם ען אתצוור ואתצדיק ולאסתאד
פיה ורפע למגאטה ותבייך ארא אצאית מן מאד יעני בגודא אפכר
יעני יערה אולה מאהו אעלם פקי לאעלם ונקסם קסמין גצוורי ותצדיק
פאתצוור הו מעדפה דואת אשיא ואתצדיק הו נסבה דואת אשיא
א בעציהא בעץ אמר באסלע או באאיגאב פאמוצל לי אתצוור הו
קולא שארהא ולשארה מנה חד ומוע רסם ואחד מרכב מן אגנס וא
פעל בקולך חיואן נאטק וארסם מרכב מן אגנס ולאצאנה כקולך חיואן

והיו הדברים האלה
 כדיוטמא חדשה שהכל דין לקראתה על לבבך מנא
 אולי צריך אדם להשביע את יצרו וכן את מוצא בכל מקום
 ביעין את יצרו כן הוא אומר באברהם הרמ' די' ליון בצעז
 עד הבקר ושנעצם שהוא מחודד דין בתוך פך לא
 תלמידך כמא קדתיקדם ע' ראשיה מטות דא' ושנעצם בשנוק ת
 ודברת בם שלא תעקב בהם דברים אחרים לא ודברת בם בם ולא בתפלה
 שהוא מפסיק בקרייתו אינו מפסיק בתפלה ודבר ב' בשבא' זו מצות
 עשה לקרות קריית שמע פעמים ביום וכל בני אדם קורין כדרכן בין עומדי
 בין יושבי ומן קו' ובלטתך בדרך עלמנה אן העוסק במצ' פטור מן המצוה
 דא' ובלטתך בדרך דרך ארץ דברה תורה וכבר היה ל' ישמעא מוסה ודורש
 ול' אעזרבן עזריה זקוק הגיע זמן קריית שמע נקרא ל' ישמעא והיטה רבו
 אעזרבן עזריה אמ' לו' ישמעא מה זה אמר אמ' לו' ישמעא אחי אומ' לאחד
 מפע' מה זקנך מגדל אמ' להם כמל' המשחיתים אמ' לו' אתה טויה כדבר
 בית שמאי אני מקפצתי כדברי בית הלל לא' שלא יקבע הדבר חובה
 שבית שמאי אומ' בערב כל אדם יטו ויקרו' וקשרתם לאות על ידיך זו
 השמאית שנקראת יד ש' דה' להס' תשחח' וימ' לה' לעמל' וזו מצוה
 לקטוף תפלי' שליד לא' על ידיך בגבוה שביד ש' על ידיך על ידיך
 והיא הקבורית לא' וקשרתם לאות על ידיך כל זמן שליד צידתן שלדאש
 בדאש מבאן אמרו כשנחתנ' תפליין נותן שליד תחלה ואחר כך נותן
 שלדאש כשהוא חולץ חולץ שלדאש תחלה ואחר כך חולץ שליד
 והיו לטוטפות בין עיניך זו מצות עשה להניח תפלי' שלדאש בין עיניך

שם אדם דבר
 דא' מוצא לאחור
 ע"פ

שם יד יד
 וזהו שם יד יד

וְשֵׁם שְׁמוֹנָה עֶבְרֹנוֹן רֹכֵס כְּתֹהֵב בֵּין עֵינָיו וְכַתְּבֵם לְאַתְשֵׁמוֹ קְרוֹחַ בֵּין
 לְחֵט מִהַ לְחֵט בְּמִקְוֵם שְׁעַר אֶחָד בְּמִקְוֵם שְׁעַר לְמַעַן גְּדִילֵת יִתְּלֵהוּ
 דְּבָרִים הָאֵלֶּה עֲלֵיכֶם מִסָּבִיב שְׁבָעִים פְּטוּרוֹת מִן הַתְּפִלָּה הַקִּישָׁן לְחֵט מִזְדֵּה שֶׁהֵן פְּטוּרוֹת
 קְבִיעֵתוֹ אֶשׁ וְזֶה וְכַתְּבֵם עַל מִזְבֵּחַ זֹאת בֵּיתִי וְכֵן מִצִּית עֵשֶׂה לְקַבֵּעַ מִזְזָה עַל
 צִנְהָבִים בֵּיתֶךָ הַמְּיוֹחֵד לְךָ פֶּרֶט לְבֵית הַתְּבִין וּבֵית הַעֲבִים וּבְשַׁעֲרֶיךָ שִׁיהֵן
 שְׁעַר וְאֵין שְׁעַר פְּחוֹת מִעֲשֵׂה טַפְחִים לִי הִזְדֵּה אֹמֵר אֲמִידָה תוֹרָה תֵּן תִּפְרֹן
 אֶבֶר תֵּן וְתִפְרֹן בְּרֹאשׁ מִבֵּיד בְּמִקְוֵם שְׁרָאוֹ לִיטְמָא בְּנֶגַע אֶחָד אֶקְבֹּא שְׁמִקְוֵם
 שְׁרָאוֹ לִיטְמָא בְּנֶגַע אֶחָד וְכַתְּבֵם כְּכָפֶתָם מִסָּבִיב אֲמָרוּ כְּתֹב לְאֶפֶיךָ עֵינֶיךָ
 לְעֵינֶיךָ אֶפֶיךָ לְבֵיתֶךָ כְּכָפֶתָם בֵּיתֶךָ לְבִמְלִיךָ צִדִּיק לְעֵדֶיךָ גְּמִלִיךָ לְדִלְתֵךָ
 יָאֵשִׁיךָ לְרֹאשִׁיךָ דִּלְתֵךָ לְהֵיכָלֶךָ חֲזִיתֶךָ לְחֵטֶיךָ לְוִוִין יוֹדִין לְוִוִין לְזֵדֶךָ
 וְנִיךָ לְנֹכַחֶךָ זֵינֶךָ לְטִיתֶךָ פִּיךָ לְפִיךָ טִיתֶךָ לְכַפּוֹתֶךָ פְּשׁוּטֶךָ לְפְשׁוּטֶיךָ כְּפֹפֶיךָ
 לְמִימֶיךָ מִכִּיךָ לְסַמְכֶיךָ מִימֶיךָ לְסַמְכֶיךָ סְתוּחֶיךָ לְסְתוּחֶיךָ סְתוּמֶיךָ הִדְלֵךָ
 יִגְנֹזֶךָ עַל מִזְבֵּחַ זֹאת שְׁמוֹעַ אֵשׁ שְׁתִּי מִזְבֵּחַ זֹאת תֵּל בְּשַׁעֲרֵה מִזְבֵּחַ רַבּוֹי אֶחָד
 רַבּוֹי לְמַעַם דְּבָרֶיךָ יִשְׁמַעֲלֶךָ יִסְחָךָ אֹמֵר אֵינוֹ צָרֶיךָ הִרֵּהוּ אֹמֵר וְלִקְחוּ מִן
 הָדָם וְנִתְּנוּ עַל שְׁתֵּי הַמִּזְבְּחוֹת וְעַל הַמִּשְׁקוֹף בְּנֶגַע אֶבֶר כָּל מִקְוֵם שֶׁן מִזְבֵּחַ הָרִי
 הֵן בְּכָלֵל שְׁתֵּים עָד שִׁפְרֹט לְךָ הִכָּתְּ שְׁתֵּי מִזְבְּחוֹת בֵּיתֶיךָ עַל יְמִינֶיךָ הַנֶּכֶם
 כְּדֶרֶךְ בִּיאָתְךָ וּבְתֵּים מִלֵּאִים מִלְּטוֹב אֶפֶס עֲרִפִי חֲדִידִים מִסָּבִיב שְׁאֵשׁ מִלְּחָמָה
 מִזְבְּחוֹתֶיךָ לְאֶבֶר לְנִבְלֹת וְטֵל אֶם אֶחָד לֵהֵן מִהַ יֵּאָכְלוּ הַשְּׁמֵר לְךָ פֶּן תִּשְׁכַּח מִטָּא
 אֲמָרוּ אֵין אֲרִי נֹוֶהֶם מִתּוֹךְ קוֹפֶה שְׁלֵתֶיךָ אֵל מִתּוֹךְ קוֹפֶה שְׁלֵבֶשׁד וְעֵטֶנֶן שְׁלֵבֶשׁד
 תִּאֲכַל וְתִשְׁבַּע וְתִשְׁכַּח הָאֵלֶּה אֶתְּוִי אֱלֹהֵי תִירָא לְ שִׁמְעוֹן הַעֲמֻסִּי הִי הָדָה שֶׁ
 עַל כָּל אֲתוֹת שְׁבַת תוֹרָה עַד שֶׁהִגִּיעַ לְאֶתְּוִי אֱלֹהֵי תִירָא וּפִילֵשׁ אֲמָרוּ לוֹ תִּלְמִידֶיךָ
 יָמָה פִּירֵשְׁתָּ אֵל כְּשֶׁם שֶׁקְּבִלְתִּי שֶׁכֵּד עַל הַדִּירֵשׁ כֶּךָ אֶקְבֹּל עַל הַפְּרִיטָה עַד שֶׁנֶּחַ
 לְ עֵקֶב יָבֵה וְדָרֵשׁ אֶתְּוִי אֱלֹהֵי תִירָא לְדִבּוֹת תִּלְמִידֵי חֲכָמִים וְיִדְאֵת הָאֵלֶּה בְּמַעֲרָפָה
 מִגְּדִלְאֵתָה חֲתִי אֲדִי עֲרֶפְהָא וְעֲרֶפְהָא חֲצֵה וְחֲצֵה עֲרֶפְהָ אֵנָה פֶּאֶעֱלִי פִּיהָ וּמִמֶּד
 לְהָא אֲבָקָא פִּיכָא תֵּל וְאֵתוֹת עֲבָד זֹאת פְּסָלָהּ וּבְשִׁמּוֹן תִּשְׁבַּע זֶן מִצִּית עֵשֶׂה
 אֵן מִקְוֵם בְּאֶקְמָה עַד יֵהָאֵתָה תַּעֲצִימָה לָהּ לֵאמֹר אֲרַפֵּעַ רַתְּבָה גִל וְעֵלָה וְלֵא

הדברים האלה
 אכתוב את יי אלה
 דברים האלה על פניך
 קבועים אש וזו
 וכתבתם על מזבח
 צנהבים ביתך
 שער ואין שער
 אביר תן ותרין
 שראוי ליטמא
 לעיניך אפיך
 ראשך דלתך
 וניך לנוכח זינך
 למימין שמכין
 יגנזו על מזבח
 רבוי למעם דבריך
 הדם ונתנו על
 הן בכלל שנים
 כדרך ביאתך
 מותלין לאכול
 אמרו אין ארי
 תאכל ותשבוע
 על כל אתות
 ימה פירשת
 ל עק יבה ודרש
 מוגדלת אתה
 להא אבקא פ
 אן מקום באקמ
 אש בין עיניך

גבאן נחלחבש ימן מכלוקאופד ונעתקד אן לולאך חק פי דאנפ קאל כל המש
שם שמים נחל דבר אחר נעקר מן העולם לא תנסו את יי אלהי יעני לא נגד
ונמסן אינא באמתחאן אנט בעד מאתנה לעא נבונתה לא נאמין שויבקר
כאט נסידם במוסה הן הן היש יי בקרב ועשית הישר והטוב מסאן ש
אדם עצמו במקום שלא חייבה אותו תורה מה העד והחק והמש יעס
אמבב פי תשריענא באתורה אתי פיבא עד וחק ומש פקא עבדים היי וזה
קאל על מעט כך חצאתי את ממצ על מעט שתקבלו עליכם עול המצות לט
לנן כל הימים לעולם שכולן טוב והן חיי העלה בא לחיותנו כה הזה הוא הדי
בקה אגס מאני אממנד מדה מת ועדקה תל לנן יעס פצילה והגיה אפצא
כלהא אלהי כמלאכס יי גאיתא וחד אגאיה בן כל מא טאן מן קבלה מקאל
ועלמנא מן הדי אק אק צדגמלה אשריעה שאן צלאחאנפס מע אבדן
להדק את כל אלו כאט דבר יי היכן דבר ובמציאת כל העם לא תכרת להם
ברית לעו עד ונניחן בארץ ישראל לעבדה ולא תחנם לא תתן להם חן בעיניך
שלא תאמ מה עשה פלמה דא לא תתן להם חניה בקרקע ולא תתחתן בהם
חתנות אסדה תורה והבא עליה גויה מכין אצו מכת מרדות ואם הין בשעת מי
שה ופגעו בו קנאין עהרג כמעשה חסדק בזמרי ואם לא גודעאן לא פגעו בו
קנאין פהו חייב כרת שני כרת יי לאיש אט יעס עד ועופה מכלל דבכרת הוא
פאן נכח גויה בגיר פדהסיא ולא פגעו בו קנאין פקדהו בכרת ויצרם מלקות
מדאורייתא דא לי כאן בעדים והתראה כי סיד את בנך מאחד מסיך ארבו
מליחשב בקהל למטאן שהבן מן הגויה גוי מזבח תתצון מצוה לאבד עז כל
דבר בלאין לו לא מרבם לפי שאין מגדילים עצמם כשאת משפיע להם
טובה לפי כך חשך בהם כי אתם המעט אתם הממעטין עצמכם כמקדאנפ עני
ואמר ונחנו מה לא נבוכד נצר שאמ אדמה לעליון וסחריש שאמ מי בכל אלה האנ
כי אתם המעט הדי כי משמש בלש והא כי מאת בת השם הדי כי משמש בלש לא
והאלאן אקל מעדם מגמועין דא אב אינכם עושין רצוננו כדית ונשארתם
במותי מעט תחת אש הייתם לו יפדך מבית עבדים ולגלך הוא אומ ויוציאך

שם
תא
פני

אתה קאן כל המשת
אלה יעני לא נגה
נחמין שוי בקרם
והטוב מסאן שם
החן והמש יעני
עבדים היי וזה כח
עול המצות לטו
וזה הזה הוה לי
לה והגאיה אפצאיל
אן מן קבלה מאגלי
אנפס מע אבדן
לא תכרת להם
להם חן בעיניך
ולא תתחתן בהם
ואם היו בשעת מע
יעאן לא פגעו בו
כלל דברות הוא
צוים מלקות
אדי מסיר ארבו
מצוה לאבד עז כל
אנו משפיע להם
מכש כחודאש עני
ממי בכללה האדו
מי משמש בלש לא
ידיה ונשארתם
ואא אומ ויוציאך

שיינת מפי הדינה לטובה אפ על תפוז
נחמין נחמין בני דבעים ישבו רך על כן
ועתה הנחמין על תפוז ולא עת
ועתה הנחמין על תפוז ולא עת
וישי לא זכיר ולא יעלה נחמין לא יאמרו לאמור לאמור לאמור לאמור
בר אברהם לא יקטע לא יקטע לא יקטע לא יקטע
וזה אבדן יעני אן אכזות לא יפעלה אעא צין יאזן עליה בעו הקה ויכון
לאברהם לעו הבה בחסב מעשיהן הרעים פחדו עד למנה בזה שחיו מחסב סכ
לבניה ובניה אמי ישראל פחדו וכל גזא למחסן מנהם לחתי יאכה ויקבל שכר
לעולם הבה דא לא דורשן שומרי מצות שעושיין מידה ולהלן הוא אומ לשפם
לעושים מאהבה לאוהביו לא יאחד לשונא לא יאחד לאוהבו יאחד והינו דכתיב
לעושים ולמחר לעולם הבה כדאי הוא לטול שכר בלאים ושימנו מנוחלי העוהבא נחמין

והיה עקב

מרשות בורא ובו לי משגבי יו
עת יצאתי מרחם הכין לי מזון
נשה לי טואנות והסלך כלטע
והודיעני חתוך דברים בגרופ
ויוני לטוג בעונה ויראת יו
זשה עקב ענוה יראת יו מה שעשת סכמה כתר לראשה עשת ענוה
עקב לגדלה שהרי הוא אומ ראשית חכמה יראתו ובענוה נחמין עקב ענוה
יראתו והיה עקב אדאד יעלמד בשכר המצות בעו הזה זאיד ער
שכר העולם הבה ושמר יי להך את הבדית ואת החסר שת מדות טובות
הן משל למלך שלחה מטרונה והכנסה כל שני אדיס אן המלך העמיד
לה כנגדן שני אדיסין אחרין איבדה המטרונה את שלה אן המלך נשל את
שלן לימים עמדה המטרונה וכשרה עצמה והביאה אותן שני אדיסין אן

שדמטדונה כל ח
 שג ושג יי אלי לך
 שני אריסים ערף
 יי לעט צדקה ומש
 הנחו לארץ אף הקצה נטל את שלו שג כי אספתי את שלומי מאת העב
 נאם יי אתה חסד ואת הרחמ עמדו ישל וכשדו מעשיהם והביאו אנת
 שני אריסים שלהם שג ציון במש תכ ושבי בצדקה אף הקצה יביא את שלו
 ביהללים ימוש והגב תמו וחסדי מאתך לא ימוש וברית שלומי לא תמו
 אמ מרחמך יי וציון שישל יבאו את שלהם הקצה מביא את שלו אמ הק
 לו ולן יעשו עטרה ויצגו בדאשם שלישל שג וארשתך לילעו וארש ליבב
 ובמש ובחסד ובחמל לא אתה ברית זה של לאברהם אנה הנה בריתא
 והיית לאברהם וגנים ואתה חסד זה חסדו שליעקב שג בוקטנטי מנב
 חסד אש עשית את עבדיך אש נשבע לאצתיך זה יצחק שגבן שבועה
 ולא חשבת וכן הוא אומ אש ברת את אבד ושבעתו לייצחק צול ברית לאב
 אבל לא חסד או שבועה לא אנת בוח היפה שבשתה וכן ביצחק וכן ביש
 וכן הוא אומ תנת אמת ליעקב חסד לאבד אש נש לאבתנג ואתך ב
 אברהם שנקרא אורב למקום שג אברהם ארבי וברכך בשביל יצחק ש
 יהי אחרי מות אברהם ויברך אה את יצחק והרבך בשביל יעקב שג
 והרביתך וברך פני בטנך ופני אדמתך וג ועשרות צאך שחמש
 בעליהן והי אנא אלגם על האדם אש צשבע לאצתיך לתת לך כל זמ
 שאשת שלאדם בבית הוא חנוק במזונותיה יצאת מביתו אינ חנוק לה
 לנלום כך אמ משה כל זמן שאתם על אדמתו הוא חנוק לכם אין אתם
 על אדמתו אינ חנוק לכם וכן הוא אומ וברכך בארץ בדוך תהיה מב
 העמים אין שבה למטדונה לא בשעה שהיא מתקלסת מצבותיה שג
 ברכך ונה מכל העמ כל השומע ברכה ואפלו מפוגי

שדמטדונה
 שג ושג
 שני אריסים
 שג ציון
 שג צדקה

שג אברהם
 שג יצחק

ויב לענות אמר לה יהיה בך עקד וענן מן הולד וקול עליה אעזר
 אשערי שם יהיה בך עקד בתלמידים ועלדה שם תשכח מהעקד הלס
 וצמחתיך בזמן שבמהמתך והסידר ממך בלחלי קומוה שכל
 חלייתלולים בה יעב אן לאכלאט אל אלהי אצטרא ואדם ואסורא ואבגל
 הן סבב כלחולי והן צחיח עלי גהה מא יעב אן בעמל למצוות וקול אלהי
 עלי נואה יהא תמול אמרתי אגסם לאפדא צלאח לאגסחם ואדוניה לאנפס
 לא שימם בך בא בקמח כמון ושד בהמות ורבים בצדי וישפוקם שבים
 מורכבות בך עתיד ועבר המסות הגדלת שרשם נסים ודגשות הסמך
 הנון ואות הכפל כפלת כמו שנפלה במכסת נפשות ואולי מגז נסה את אברהם
 וגם אתה צרעה הי עתה האתלה וקילאנה חיואן מורי קתל עלי מתל קול
 וצרעה שבטנוה אלהי ממייתב מע מה דכרפא פי ואלה המשפטים ובקא הנא
 מעט אכר והוא אנה קד קלזכור תזכור אתא עשה יי אלהי לפרעה ולכל מצרים
 במסות הגד והיד החז והזר הגטון כן עשה יי אלהי לכל העם כמה אחד אפאדעא בקון
 וגם את הצד שולח יי אלהי במ אנה אעלמנה אן אנסתרים מן קים פדעה תכלה
 שנ הירא אתר בר יי מעב פל ואנסתרים מן בנעם למ צבחים בקון וידעא במעשה
 במקרה וקל להם יהושע פתח את פיה מעלה כלילא קל וגס וג פסילי אלהי
 משפסלו מעשה לו אלה אבלי ישראל אינה נאסדת על שלח עד שתי עבד שנושם
 בשמר עד שיעשה לה רברים שבסתר וסבב כון על שכלי תאמר בהנייה
 משפסלה לפי שחזקתו על על וישל אן חזקתו לא תחמד כסף וזהב
 על אים קדי נדי ען אסתר נפאע בצמני נעבד מבאן אמרו פיסלו לאלה לאתחמד
 פיסלו מאלה ולקחתלך מלמד שהגן מבסילע לא תביא תועבה זו אזהרה
 לכל הנפשה מעל ומשמ שיה וכל המעשה בשבי לה שמא ינחנה ותהיה למוקד
 ויבא לעפדה וזה חזקה יתירה וכן הנפשה מהגן לוקה שנים אחת משום ולא
 תביא תועבה ואחת משום ולא ידבק בידך ממומה והדי נה ען אצאפה שו
 מן על ומשמ שיה אי אמא נא בל נבעד ענהא וען ביותהא וען כל מא ינסב
 איהא קלו המבשל בעצ אשה לוקה שנים אחת משום ולא תביא תועבה ואחת

לא לא יהיה בך עקד
 וצמחתיך בזמן
 שבמהמתך
 פשהא מצטרפת היא
 עומדת ולשה נצח במקור
 כך אתה אן נעטלפת
 במקומך ומעט אכר
 דכס דתנא לשל יי
 אסבב דכס ולשנה
 שנה צמחתיך וכל
 ונכנה דתנא ענין
 במקום אחד מולד תוס
 מוצא סבב נצח יאין
 לה לאתלמך ואלה
 נצטרך לעבד קדוש
 קדש ונעשה עקד מזהב
 מן אגסחם ואת נכסו
 כל וזהב חסדו וזה
 לזה נאמר לא צדק
 טמא

וזהב וזהב
 עב משפסלו
 מי מאת העב
 והביאו אנית
 ביא את שלו
 לאמי לאתמו
 שלו אמרתי
 וואדש ליוב
 הנה בריתא
 קטנתי מנה
 ונבן שבועה
 גבול ברית לא
 יצחק וכן ביש
 וזהב מ
 ביל יצחק ש
 יעקב שמו
 נצח מש
 תלך כל זמ
 אימ חזקתו לה
 במ אין את
 תהיה מנה
 צבותיה ש
 ואפלו מפי

משום ולא יבא בידך מאן והייתחרם כמחן כל מה שאתה מהיב מעשה
הוא אסור ואלו חליפי חליפין וכן כירות שביעית שני פסוקי צדק
ואין מלחדיין לשאר אסורין שרץ תשקצמן מכאן שעל מוסמך
ותעב תתעבנו יעני מבעד ען אסתתפאע וחדרונגם והדה אסתה די
סופל וקאל אייפ על מטמאה בשרץ במגע ואפע משמאה במטמא ואיפ
מטמאה לא יבדים שאם קטע ממנה יד וזה לא יבן מטמאין וכן הוא אומ
תזרם כמורה צאתא לו מה הפה אינה מטמאה לא יבדים אף על לא ותע
תעב היז קורין לה פט המלך קורא לה פט הכלב למען ענתך לנסת
מענה לישאל פי אמרל ותעלה אמרל אן מן אנקטע לעבארה אלה רזק
מן חית לא יחשב והו קו התשטור מצטניאם לא אד קד אראח עליהם וסבב
לזאם אצוריו פלנסיין הו מן תסבב לה אצוריהו לה יחפץ ענאיה אלה אסלא ו
קו התש מצאם לא יענך וידעבך מכל שהדעב נקרא ענוי ויענך וידעב
והלא המן עמהם וכן הוא אומ לא חסדת דבר אף שהיה המן יורד דבר אסביומ
וכל מי שלא מלא אוצרו אין שם האמנה בקרבן למען ענתך לנסת לישא
פי אעלם אן מן אנקטע לעבארה רחקה מן חית לא יבן כל עת אצא עב
להודיע לכל באי העו האמונותך בבוא בזה הזה זכרתי לך חסדנעורך זה
לכתך אחרי במדבר בארץ לא זרועה וקילאן לנסותך ליעוודך לשקח מזע
אש לאנסתה בקרבנה כי לא עלה לחטל ביד יזהר כי על כל מופי יע
אן לייסאקט פי לאנסתה הדה אשיח אליה לאכל וזכרתי למואד לא לידק
מוצא פיי עלי מאק לאנסתה מימד מן קיי והו אובד אפאי מיי שמש
לא בלתי מפלי קאל עליה לאנסתה שלר איעקד אתך שמעון מהו
דין דסת שמלתי לא בלתי מע שמא כלי קוריות היו מהלכין עם ישראל
אמ ליה ענני כבוד היו מעטפיין אובן במדאם ליה אמ ליה ולא היו בלתי אמ
ליה שמלתי לא בלתי אמ ליה ולא היו צריכות תכבוסת אמ ענני כבוד היו מנצח
אותך ואתמה שהדי אנמטיין הנה אין מנהצין אותך לא באור אמ ולא היו
גדולים אמ אנמטיין הנה כל מה שהוא גדול נכסיו גדול עמו אמ ולא היה

שם
שם

אתה כדאי אפ"ה דבד שיש לו מתירין אפתח ט"ז בבית מנוגע ע"פ
כדי א טלת פרס קמעה. שעורה עלם כשעורה מרמא בבית הערסו
כדי רביעות גפני לנזיר. ותאנה בגרובות לענין הוצאת שבת. ורמון לענין
כל כלי בעלי בתים שיעורן כדמחנים. ארץ זית זה שיעור כזית. שמן לב
ויש אנה שמין בזיתן. ולבשדה דבש תמרים בכותבת לענין אכילה ביותה
ארץ אט אבנה בדל מדחא בכון למען דין פיהא. כת אחד אומלל
ה שמתל מים וכת אחד אומל ענות וכת יצא בבין ובהר. לא עד שלא נכנס
ישל לחוכה עינת ותהמ יצא בבקעה ובהר וכיון שנכנסו למטר השמת
ולמה כדי שישאן עיניהם לאבי שבע. ואכלת ושבעת ובדכתן ברכתה
בשעה שירד המז תיקנה משה יהושע תקן גודה בשעה שנכנסו לארץ
ושלמה תיקנה נחמה וחבמי משנה בקנה הטוב והמטיב עלהרונן ביתתור
שלא הקריחו והמטיב שניתנו לקבורה דא ואכלת ושבעת אכילה שושב
כדי שביעה ובדכתן ברפתה זמון אתה לאי זו ברכתה זן עלהארץ זום
הארץ הטובה זו בדכת נחמה אט נתן לך זו הטוב והמטיב אין לילא לארץ
לפני מנין תלאש נתן לך משעה שנתן לך ומנין שהוא חייב לברך עלהרונה
ועלהמצט שנ אשר נתן לך וכת ואתה לך את לוחת האבן והתורה והמצוה
ורם לבבך ושבת מסאן אמרו העושר דוחה מבעליו וראת שמים למען
ענתך ולמען נסתל לה נטיבך באחדית. מעננה ליתעמלו לשחק ואלתעב
לחתי יחא רבן ילידי הענק וילפן לאן סבון פי אברארי ישעת אגסס אט
שעת יוגב אשנאעה כי הוא הנתן לך כח לעשות חיל יענאן קד געל
קא ודאי ציב לחתי תכתבב אכמלן מיעא. עדים גדלות ובצחנות
דברה תורה כא לשון אבא. א תאמ בלבבך וג' בצחנות יבאט ו"ל
אתה ארץ הזאת בדשעות הגנים האלה י מוריש מעט ודעך לא בצ"ו
כי בדשעות הגנים האלה לא לגבי ערקותיך לא היו נשעים כלום אין צדקת
ענה לחייב אתאן לגשם מלפניך לכן תאמ אבדל דשעים היו לקטתה
שנ כי בדשעות הגנה האלה ולמען הקים כפי הדין יבאין ארדשעים זכור את שבת

Handwritten text in Urdu script, likely a continuation of the letter or a separate note.

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת-קוֹלִי וְהוֹצִיאָה אֱלֹהִים אֶת-יָדוֹ מִן-הַבַּיִת
 וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת-קוֹלִי וְהוֹצִיאָה אֱלֹהִים אֶת-יָדוֹ מִן-הַבַּיִת

יסו
 לעטן
 זון
 בנות
 אומלסט
 לא
 שמת
 בנה
 י
 תתול
 שושב
 קום
 ולחזק
 עלה
 וקצו
 (את
 גסם
 דגל
 צדק
 אנו
 אבצ
 ין
 ולקע
 ודא

בדף יתשפיע באחדון במאד כדנא פי ואתחנן בעצת הדא אמרי
פסל לך יעני פי פולאד צבעין אלי בעד יך בתמוז וקמלא פישיר
וקת מא קל ואשים את הדקיות ברוח אש עשיתי ויהי שם עד היום הזה
ולך מן קו ולתת עליכם היום בדבב ואפסל שני לוחות אספראן היה
למשה בתוך אהליו וממנו העשיר יעני מעדן גוה וממנו עשה הלוחות
והיבן הנחל שני הלוחות עד שהוקם המשכן עשה משה תיבה של עץ
והיא הסך ראת ארגז והניחבה שני הלוחות עד שעשה ארון שלזהב וכל
אותם מארון שלעץ והניח אותם בתוך ארון שלזהב ועתה שבדי הלוחות
בתוך הארגז הדא היא דבת ויקחוית/ מכאן אתה למד שישבו הלוחות
בארון שלעץ ששה חדשים ולוחות ראשנים טביעויה מכלוקה חגלתי
כאמלתי חצה דהמא אלה בדאש הדד/ אמר לוחות שנים פיסבן יתן
משה סבבה מא עלי מתל צנעל אגדה דין סהמא צנעלייה והואן אגסאם
אמעד עיה תקים בעצרה בעץ לאנא מכתלפה אטבאיע ויסמון אמקווס
לדלך אגסאם אכביר לאנה יפעל פיגדה כמתלמא יפעל ארוח לחיואני
פיגסאם אנסאן וכדלך סאיר אגסאם לאנאם ירבויה מן אגסאם מכתלפון
וטבאיע מתלחדה פיתבתו פי בעצרה פי בעץ חתרי יאכונהא והי תקווס
מך אגזא ויפעלון דליו לאכסיר כמתלמא תפעל אטבאיע פי צנעל
מעאדן סהם יסמון אהללה אצנעט טביעוין לאנאם ירדו אגסאם מן תל
אי חלה והו אנאם ירדו אגסאם אחרמר חבוי ואאבוי אחרמר וכדלך סאיר
אגסאם אמת כוונת עלי קדר כמאלהם וארתיא אנהם פי לעלום אטבאיע
כנאשנים יעני טולהמא ועד צהמא ויבתב על הלוחות כמתלפון
מכתבת מן גמלה עשה דבדיב שגבראן בין השמשות והואמר גריב פון
יתצוור שי טביעי מתעליך בשר צנעלי פהלי עגיב גריב יטלב תחקיק אדראן
ולא יגייר צוהד אנה פאדן הו אפר לעצים אמתכנון ולא יגב אן ידאע אא
דמשכילים יבנו פמן דלך תעלמאן לוחות שנים אגרב מן לוחות ראשנים
פסבחהן מן לא תדרכי גחיה אפעה וכו' יעדל געו מבארתבע יע

ענין הדבר כדלכא
בדף יתשפיע באחדון
בדף יתשפיע באחדון
בדף יתשפיע באחדון

עמדת החדש ונסתלק עמוד הענק שהיה רגל להם והנה דרך חזרו ישראל
 לאחוריהן שמפה מסעות ורדפו אחריהן לכך עליהם בעמ שפחות לעמוד
 וליצור להם דרכי לעזילי וכיון שהדביקו אותם בעלי במוסרה עשו להם
 מלחמה והגידו להם שחזל התייר הגדול וספרו על אהרן שם וחזרו להם
 עמוד הענק בשביל משה והחזירום וכיון שספרו עליו במוסרה העל
 עליו הכת כלומר מת שם בעת ההיא הבדילי את שבט הלוי ופיאותו העת
 נבחר שבט לוי והלא אתו העת שנת הארבעים לא כיון שחזרו ישראל לאחוריהן
 ה מסעות ובקשו לחזור למצד ורדפו אחריהם בעלי לוי והננו מהם והחזירום
 לכך העלה עליהם הכת כלומר אתו העת נבחר וכך אתה מוצא בזה מסעי במסעת
 שחזרו ממוסרה לבני יעקב לא אגבל כלל אסמה הנקדה ופיה מראה
 כתיבה מתקצרבה וחת הנקדה וקילמן גמלת תלך למרחל מוסרה ומאת
 פיה וזהו למכאן לכאן ולכל כלה לאי פלעה אסמה הנקדה בעמם לשת
 ולברך בשם הקדש בלכה לשירות מה שירות בבגן מיוחד אף ברכה בבגן מיוחד
 ועתה ישראל מה יי אהרן שול מעמך א תקרא מה לא מאה קאל חייב אדם
 לברך מאה ברכות בכל יום ודבר זה כתוב בתורה שני בנביאים משולש בכתובים
 כת בתורה מכאן שני בנביאים שנ נאם חיד בן ישי ונאם גבר הוקם על מנין על
 משולש בכתוב שנ כי כן הנה גבר יראני מנין כי כן ומיתחנן דוד תיקן אותם
 שהיו יוצאים מירושל מאה מגים בכל יום מיד עמד ותיקן מאה ברכות בכל יום
 ונמנע הדבר אלה חייב בד איה בשבתות ימים טובים לא נפיש להו ברכה מעל
 להו באספד מקר ומגדיל פיל מיכ בשמים הן ומענין א תקרא מה לא מאה לאנן
 אדי אכלת בדל למים יוד מים ובדל להי צאד מן הן צחר מאה וקוואנכי עמד
 בהר מיום נמצא שישב בהר קכ במ ראשנים הנריד לחות ראשנים שנ בעלת
 ההרה ליקחת לחות הבדית ואשב בהר מיום וגו' ונאם לך רד כי שחת עמך וגו'
 עשו מסבה בעליה שניה נאם ואתפלל בראשנה ארבעים יום מ שלישית
 הנריד לחות שנים שנ כתב לך וגו' ויהי שם עם יי מיום וכתב על הלוחות

אמר יי
 וישיר
 היום הזה
 ראן היה
 הלוחות
 שלען
 לזהב ולוי
 בדי הלוחות
 בול הלוחות
 וקרה חגלה
 ימכן זמן
 זן לאגסחם
 מון למקוום
 וח לחיואני
 שאם מכתלפיו
 והא והי תקוום
 יה פי צונק
 אגסחם מן חל
 וכלאך סאיר
 לום לעבועה
 כמכתבה ראש
 מרגריב כין
 תחקיק אורא
 ידאע לא
 לחות ראש
 בארת בע יע

ונאם

ה' לוי אלהיך השמים עתה אפלה אחיט ושמי השמים סתת אפלהך לא מכ
כבה ולדלך לא שני דת עיניו ואלה לילעלך דלך לו אנה האני ללד אנה
עשית את השם שמי השם וכל צבאם ביין אן לשמים מא פיהא שי צוור
שמי השם פיהא כוטבם טעטברו טעט לא פלהך וברתה אחר כאתה
אדא ימה לסדמדיה וגלך כל פלהך מעדא מסיר תן סנה ובין כל פלהך מסר
תן סנה גלך אגם ולא כללביעה ולא בלא בל מצמנה ממלוא ואעתברו
אבתלך חרבתהא ואפלהך תדאור להא סגור ואפלהך חאמלה לאכואכ
ואפלהך ממלתלה ואשתברו הלא אחיט סנה ודוערבות אלי לא כעב פיה
והו מדיר לשמיע מחקר לה אחרב שומיה וקסיה אנטבה במבדאה באפא
צד אכר עלי אגם ותכמילה ולם עולם קדדה ודוגם לשוף לא פי מוכן בל
לו מכאן אאמכאן בלהא וקדדו קוי בשכר שבה למלאיכה פאן אאנכ אן
פזע ויבהתכמי אלויד כי אדאך שמיך מעשה אצבעתך מה אנש כי תז
ובן אדם כי תפכאנה קול ליש אדום אדאך אגם מא למטלה מנכס מדי
אלי של מעמד ה' לוי אלי השמים אשתברו וגור עאמי ונאסבו אנפסם אליה
פתגור אנכם לא שיי לבן מאד טני אבתך אד שמדן דרך יי רק באבתך
בחד יי מיעב פסולת שיצאת מהן ומלתם את ערלת לבבכם ומל יי אלי את
לבבך לא בון שאדם מלאת לבו רגל מבייע איזו היא ערלת הרלב זו מחשבה
כעה שהאדם תר בה אחד בתאוה והבלי העולם כי יי אליך הוא אלי האלהים
יעט אחר למלאיכה אד הי אלים למן חנהא ואדנה אדנים סייד אפלהך אד
אגם אדנים למן דוגם טאדי אשתברת הדא אלפיה אתי הי אדיו פהי ערך
למלכה והי מע אלתחיק מנפיה ענה תע אד הי משתקה מן הדי למעט
בל אלפך בלאת גסמאניה פלם ימכן ללה לא באמור גסמאניה תרבי
בייה ולמוצוק גיר אצפה אמי אמעארך פלמוצוק הן אצפה מלך אך לא צפה
גסמאניה לאמפארך פכל מא טלבת תתבלם בצעת אמעארך לא תחסן
לאת תנטק פיה שיי בל תכשן אפאך ולא תחצר למעט אדאני לאן אל
תצאדר האצלבין אגם מאני ולוהאך ולא אשתכחד באחס בל טאכר ואל

במיע אפגזאח ואחבלי חוסקאו עליו סביל אפגזאח גז מנענו שלח
שמחיו על דגלו מאבבן מחונו עליו חוסקאו עליו חוסקאו (ולחח ה'
ממון והעשירי) ולשחית בדגלך כגן הירק ליסגדי מרחח לארץ מצרים
לאן ילך תעב ושקא ואינא אן חולם יט לע להם אני ללם יזרעו ארץ
הרים ובקעות וצפה בצחל אגסאם לאן אגבא אצח ואצפא הוא לנאוגה
וארץ ארטייה כמתל לנבות ואבדאלי וססגולת ואהא לאכד פקד יתפסן
ותפסד מנה אגסאם למטר השמ תשתה מים וצח מסר לסמא אנה
אצפא ואכיר מן מה אנהאר לאן מטר אסמא חאר ליין ומא אסדאר
בארד יאבס פלילאך תל ארדאע ללי עלי מה אטר אגול וגדאדאלי וליין
תמיד עיני יי אהיל בה יקולאן ארדביר פיהא אעתדל מן גמיע אבדאן
לסבב אצח וסט אהלים פתל אהרבה עליהא מתוסטה פלילאך יל מאצחא
אשרף אהמזגה ואעד חגה ומן סבב דלך תדג אנהלום עיני יי אהיל בה בגור
נפי תגדים לאמאנה אן ליסלענה אנה ייה תנחב אגמאדאס כמתל אהאח
ולתנחב לי מה ינחב אה סתק צאס פקט מרשייתה שנה ועד אחרית שנה
יקולאן ביום טוב שלדאש השפ תפתקד אהול אסאבנן פיהא ויחבם עשהם
בלענה אסקם ואהיא ואלמות וגיד דלך כמי יל כלבאי העו עובל לפמן
ככני מרון ובאן מרשיתחם ליעלמנא אנהא ארבעה דאשי שנם דן ואינא
קלו אלהא מרשית לא מתשרי בחלוק אותיות מרשית כפ אחד אום
תמיד עיניי אהיל בה וכת אחד אום המביט לארץ ותעד הא כיצד שיטר
עושיין רצונן שלמקום שני יי אהיל בה ובזמן שאין עושיין רצונן המביט
לארץ ותעד והיה אם שמוע השמען אמצות תרגויה יחם חבלא
תקבלון ואמי שמע ישראל פתגמה שמע ישראל לאן גמיע אמצות מקבולה תקליד
אמי אלא טל ודי וגדה וחדאני תרגויעי אגמאנייה ענה לא ינפע פיהא
אתקליד לא אהילקן בצחל אבהאן עליבא והיה אם שמוע השמען שמען
שמע אדם ודבר מפי קטן שביטל יהא בעיניו כשומען מפי גדול ולא
כשומען מפי גדול לא כשומען מפי קטן ולא כשומען מפי תלמיד לא

האן אהיל בה יקולאן
דבריס שמוען וצחא
פיהא אהיל בה
האן אהיל בה יקולאן
האן אהיל בה יקולאן
האן אהיל בה יקולאן

כשחננו מפי יצחק בן שמעון מפי חכם שרדב
 חכם בדרבנא מפי חכם אבא כשחננו מפי שרדב ין של בערלי
 אסונות ואין אסונות אלא סודי שנ אספה לי שאלה בשומע מפי סודי אב
 שומעו מפי משה שנ נתנו מרועה אחד ולא כשחננו מפי משה אלא כשחננו
 מפי משה שנ נתנו מרועה אחד ונאם שמע ישראל יי אלהי יי אחד ועוד אמרו כל
 הלמד ואין בו חכמה לידע כיצד יעשה והיכן יעשה המצוות ולמה יעשה ומה
 בוק המעשה אפס שלמד אין לו למידה וכל שאין לו למד אין לו עשייה וכל שאין
 לו עשייה אין לו עבודה וכל שאין לו עבודה אין לו אביה וכל שאין לו אביה אין לו
 טהרה וכל שאין לו טהרה אין לו קדושה אין לו נקיון וכל שאין לו נקיון אין לו
 כשרות וכל שאין לו כשרות אין לו יראה וכל שאין לו יראה אין לו חנינה וכל שאין
 לו חנינה אין לו ענוה וכל שאין לו ענוה גועלין תרבוד בפניו וכל שגועלין תרבוד
 בפניו אין לו אחריות אלא נחבט בקדקע ונופל לתוך פיו שלשנן וזה הלמד תורה
 שלא לשמה נוח לו כל לא נבחר ועוד אמרו כל הלמד תורה שלא לשמה הרי
 עד שנ כשעירים עלי דשא ואין שעיר יסא שדים שנ ופועלים ירחיק שם ולעז
 בכל לבבם ובכל נפשם והלא כבר נאם בכל לבבך ובכל נפשך להלך יחיד בארץ צבוע
 להלך תלמוד בארץ מעשה ונתת מטר ארצם בעת מליה שבת לשבת
 יורה היא רביעית הנופלת לאחר אדיעה שמורה את הזרעים דא יורה שיקר
 ומורה אתה בריות להכניס פירותיהן ולהשיח גנותיהן ולעשות צרכיהן דא
 יורה שיקר ומתכוין לארץ ואינו יורד בצעק ומלקוש דבר המאוחז בכתם
 בשופים ללבן לקי שא דא ומלקוש שיוקדת על המלילות ועל הקשין דא
 יורה במרחשון ומלקוש שבטן ונתת עשב בשדה לבהמה ואכלת ושבעת
 מן הולדות השמרו לכם פני פתח דרב רבין במלשן ידוע שיש לעזרו
 עקיבה הגיעו להר בבית דאן שועל יוצא מן המחדש התחילו בוכין ור עקיבה
 מנחם אמר למה בכיתם אמרו עלה ציון ששמים שועלים הרבוב אמר ועל
 זה נחקתי הרי הוא אומר ואעידה לי עדים נאמנ את ארצה הבהן זאת זכרתי וכן
 יבדכיהן ומה ענין ארצה אצל זכריה אלא ארצה אמר ציון שדה תחלה זכרתי ונאמ

זה ממונו שלא
 זסף וליח ה'
 לארץ מצרים
 זרעו ארץ
 א הוא לתמונה
 יד פקד יתען
 אסמא אנה
 א אסמא
 יאהא ארץ
 נמיע אבראן
 ארץ יקמאנהא
 ויאהיבה בגור
 במיתל אנהא
 אחרית שנה
 דא ויחכם עשה
 עו עובל לפמן
 שנים הן ואיז
 כפ אחר דא
 הא כיצד שיטל
 ירצו המביט
 אס חבלת
 מקבולה תקליד
 לא ינפעה
 גבש מע / שאם
 פי גדול וליא
 תלמיד א

שער

שמו

עוד ישב וקצתם וקצתם וקצתם וקצתם וקצתם וקצתם וקצתם וקצתם וקצתם וקצתם
תני אמר הקדוש אימתי עשה סגולה וקצתם וקצתם וקצתם וקצתם וקצתם וקצתם
ולא בכוכבים ולא במזלות ולא בכח העליון איך עשה לא בזו הארץ ולואי
שתעמוד בידי מופע שהיא חלקי דבר ענין אלהי בה מעע קו איך לי
עקק לא בשום לא בזו הארץ הדי מנסוב לי אעסל לעל אלהי הושרו שכל
למען מופל עלי עמם לטביעה והו מדבר לעמם לטביעה והו מדבר לעמם
אספל בחכמה מוגדה ומוכלה יתעלה שבחן פתחל לכלאם בלה לאן ליקסו
מדבר שי ממא דכר ואנמי מדברת בגדה עלי מא קד דכנא פיבאע וקול
ולואי שתעמוד בידי לא נהא מנפעלך מכתלפה ופעמדה מתבדל לעט לטביעה
בלהא וקצת אבוק לכמא ולתשבה במוגדה ואכלת ושבעת זו ברכה אחרת
שתהא ברכה מצויה בפסביתך מעד והאדמה לא תתן את יכולת אף מה
שאתה מוביל לה פנעין שגזרתם בדבר הכא מעט יורה ומלחוש יורה הו מפר
לציק שהוא יורה את האדמה כחץ ומלחוש הו מעד לבריה ואספת רגנך חמשה
מיני דגה הטיס והבוסמין והשעורים והשיבון ושכולת שועל תירושך זה ה"ן
ויצדיק זה השמן ונתתי עשב בשדה לבנה מתוך בין התחומים שבעון בין ווח
אח ונתתי עשב בשדה לבנה שדה גוזז ומטליך לתע בה מתוך כל ימות הגש
ואת מונע ירך בימנך קודם לקציר ליהא עושה ואין פוחתת מדגנה ל אומ
ונתתי עשב בשדה לבנה זה פשתן כן הוא אומ מצמיח חציר לבנה ועשב
לעבודתה ואכלת ושבעת הלא ידע צדיק נפש בהמתו מבין התירו להפמין
בין הברכה ובין המזון ויאמ תנו מאכל לבהמה אלהים אחרים שעושים את
עובדיהן אחרים דא שאחרים קורין אותן אלהת דא שאחרין הן לעובדיהן
דא שאחרין הטובה מלבוא לעולם דא שמחדשין להם להיות בכל יום
דא למא נקראן אלהים אחרים שהן אחרים לאחרון במעשים שמי שהוא
אחרון במעשים קראן אלהת והשתחויתם להם להם אתם משתחוים ליה
אי אתם משתחוים וכן הוא אומ וישתחוו לון זבולו ואבדתם מהרה אעס
שאנ מגלה אתכם מן הארץ לחץ לארץ הין מצויין במצוות לא ואבד

מִן הַגִּיל אֶחָד עָשָׂר וּבֵן אֶת הַמִּצְוָה בְּעֶשְׂרֵה שָׁנִים גִּדּוּל אֶחָד גִּדּוּל אֶחָד גִּדּוּל
גִּדּוּל אֶחָד גִּדּוּל אֶחָד גִּדּוּל אֶחָד גִּדּוּל אֶחָד גִּדּוּל אֶחָד גִּדּוּל אֶחָד גִּדּוּל אֶחָד
הִלֵּךְ אֶת הַמִּצְוָה לְשִׁלּוּחַ הַמִּצְוָה לְשִׁלּוּחַ הַמִּצְוָה לְשִׁלּוּחַ הַמִּצְוָה לְשִׁלּוּחַ הַמִּצְוָה
וְקִשְׁרָתָם אֹתָם לְאוֹת עֲבִידֵי זֶה תִּמְלִין שְׁלִיחַ וְזֶה אֶת שִׁשְׁבֵּי לְפָדְיוֹת
כְּכֹחַ נְבוֹעַ הָעוֹלָם וְהָיוּ לְטוֹפֶת בֵּין עֲבִידֵי זֶה תִּמְלִין שְׁלִיחַ וְלִמְדָתָם אֶת
אֶת בְּנֵיכֶם זֶה מִצְוֹת תִּלְמֹד תוֹרָה הוּא קוֹדֵם לְבֵנִי וְבֵנִי קוֹדֵם לְבֵן חֲבוּרִי וְחִיּוֹב
מִצְוָה זֶה בְּיוֹם וּבְלֵילָה שֶׁנֶּהְיָתָ בְּיוֹם וּלְיָמָה אֶת בְּנֵיכֶם וְלֹא אֶת בְּנֹתֵיכֶם
שֶׁהַנָּשִׁים פְּטוּרוֹת מִתְלָמוֹד תוֹרָה וְהֵן פְּטוּרוֹת מִלְּלָמֵד אֶת בְּנֵיהֶן שְׂכֵל הַחַיִּים
חִיּוֹב לְלָמֵד וּבְלִמֵּי שְׁאִינוֹ חִיּוֹב לְלָמֵד אֶת חִיּוֹב לְלָמֵד וּבְשִׁבְךָ וּבְקוֹמְךָ
קִדִּית שָׁמַע תִּנְדָּב בְּקִשׁוֹ חֶמֶת וְקִבּוֹעַ מִדֶּשֶׁת בְּלִי בְּקִרְיֹת שָׁמַע וּמִפֶּנֶם מִה לֹא
דְּבַעוּהָ מִפֶּנֶם טוֹרַח הַצְּבוּר וְלִמָּה אֵי לִימָא מְשׁוּם דְּכַתְבָּה יִצְחָק מִצֵּד הַדִּי פִּלֵּי
רְבִית וּפְרִשׁ מִשְׁקָלָהּ לֹא מְשׁוּם דְּכַתְבָּה בְּרַעְרֵיכָּ כֹּאדִי וּבְלִיָּא אֶל וּמִאִי טַעַם
קָבַעוּ פְּרִשׁ יִצְחָק בְּקִל שָׁמַע מִפֶּנֶם שִׁישׁ בֵּה דְּבַר עוֹל יִצְחָק וְעוֹל מִצְוֹרָה
וְהַדְּהוֹר עֲבִירָה וְהַדְּהוֹר עַל וִי יִצְחָק מִצֵּד חֶמֶת חֶזְקִיָּה כֹּל הַלּוֹבֵשׁ יִצְחָק וְתַכְלֵת
כָּל שְׂכִינָה שְׂרָוִיָּה עִמּוֹ שֶׁנֶּהְיָתָ אֶת וְדִאִיתָם אֶת וְתַכְלֵת דְּרֹמָה לְעֹשִׁימִים וְעֹשִׁימִים דְּרֹמָה
לֹא לִנְתָּ וְאֵי לְנֹת דְּרֹמָיִן לְכִרְיָע וְרִקִּיעַ וְרִקִּיעַ דְּרֹמָה לִנְתָּ וְנִגָּה לְקִשְׁתוֹן שִׁיר
לְכֶסֶף וּמִפֶּנֶם דֶּה נִקְבַּעָה אֶת יִחוּד הַשֵּׁם בְּקִרְיֹת שָׁמַע וְלֹא כְּמִרְאָה הַקִּשְׁתָּא
יִהִי בְּעֵנִי בְּיוֹם הַגִּשְׁמוֹ וְהָא מִרְאָה דְּמוֹת כְּבוֹד יוֹי תַּעֲלֵם אֵן אֲמַעֲנֵי כוֹנֵנִים
מִתְּלֵי אֶתְכֵלֵת בִּים וּבְרִקִּיעַ וּסְאִיר אֲמַתְלָה פִּילֵךְ פִּיה אֲשֶׁרֶה עַל אֵנִי יִתְכַבֵּר
אֲנִיכָאן כֹּאנִי מְשֻׁאֲדֵי וְחֶאגְבִּי אֲנִיכָא פִּלֵּא יִצְיָע שְׂרִיעָה מִן אֲשֶׁרֶה
וְלַעֲלֵי מִעֲתֵדָּה יִעֲתֵדָּה וְיִקְוֵל אֵל וְלֹא מִרְכָּה כִּדִּי פִּכָּאן יִקְוֵל וְתַכְלֵת דְּרֹמָה לְכֶסֶף
הַכְּבוֹד פִּכָּאן אֲנִיכָא אֵן פִּילֵךְ אֲשֶׁרֶה אֵן אֲנִיכָאן לֹא יִמְכַּר אֲנִיכָא פִּי אֲנִיכָא
וְהִלֵּךְ אֵל בְּאֶתְכֵלֵת מִן חֶלֶל עַל חֶלֶל עַל חֶלֶל עַל חֶלֶל עַל חֶלֶל עַל חֶלֶל עַל חֶלֶל עַל חֶלֶל
לְכֵךְ וּכְּזֶה אֲמַעֲנֵי אֵל הוֹתֵנָה מִן אֲבִיתִיךָ אֵל אֲבִיתִיךָ וּמִן אֲבִיתִיךָ אֵל מִאֲהֵן אֲבִיתִיךָ
וְיָקוּן שָׁמַע לִי בְּקִדְשׁ וְלֹא מוֹדִיעִי יִעַן אֵן מִא אֲדִיתָּע מִדְּתָבָה לֹא יִחַט עֲנָה
וְאֲנִי אֵל אֵן אֲמַחְגֹּב אֲשֶׁרֶה מִן אֲחֶגְבִּי פִּלְמִן הַסְּמִכְנִי לְכֶסֶף מִינֵה אֲחִיתָּע

וְנִעְוָר אֵל אֲגִרָה
הוֹלֵךְ בְּלִבָּה
הֶאֱרָךְ וְלֹא יֵא
עַל קוֹ אֵין לִי
דִּי הוֹשֵׁד וְשִׁלְשֵׁל
דְּבַר אֲלֵאסֵה
לֵה לֵאן לִי סֵה
יִבְאֵעַ וְיִקְוֵל
יִדְלִיעַ אֲמַעֲנֵי
זֶה בְּרַכָּה אֲחֵרָה
יִבְלֵה אֵךְ מִה
זֶשׁ יוֹדֵה הוֹ מִפֶּד
זֶשׁ תִּרְגֵּעַךְ חֲמִשָּׁה
זֶשׁ זֶה הָיִן
יִר שָׁמַעוֹן בְּיִחוּד
צֶךְ כֹּל יִמְוֵה גֵשׁ
זֶדְגָנִה לֹא אֲוִי
לְכֶה וְעֵשֶׁב
הַתִּירוֹ לְהַפְסִיךְ
יִם שְׁעוֹשִׁיךָ אֶת
הֵן לְעוֹבֵדִיךָ
לְהוֹת בְּכָל יוֹם
יִם שְׁמִי שְׁהוּא
אֲשֶׁתְּחִיב לִי
זֶם מִהֲרָה אֲעַל
נֹת לֹא וְאֵבֵד

על אלהים בלתי ידע כי אלהים פאחזנו מן הדם על ידי האלהים
בתבת מעלה שיהיה מורידין וכאן פה חוטי להם שיהיה ממין
לאן אגוד כלי עלי אחסן האתה וכמייאנה לדעתן לצבאונם שבאן לבן
שלה ממנה ליעלמנה מן קד כמאהא פי דאתבא וכאן מחדשים שמו
לזהיה אם שמוע שזה ללמוד וללמד ולעשות וזה ללמד ולעשות וזה
אם שמוע לויאמר שזה ללמד ולעשות וזה לעשות ובתבתם הכלבכם
ואתלו צואות וכן ולמדתם שיהא לימודתם ליתן ריוח בין הדברים כגון
בכל לבבך טמי השם עלהאך שיהא פניהם של צדיקים כיום כן
הוא אומ' ואזהבין בצאת השבוע וכי הוא אומ' שיר למעלות למי שעתיד
לעשות מעלות לעבדיו הצדיקים לעתיד לבוא ל עקיפה אומ' שיר למעלה
אין בתבן לא שיר למעלות שלשים מעלות זו למעלה מזו זו למעלה מזו
ל אומ' שיר למעלה אין בתבן לא שיר למעלות שלשים מעלות זו למעלה
מזו למעלה מזו או לפי שיש מעלות זו למעלה מזו זו למעלה מזו שומע
אני ישבינהן איבה ושנאה הנאה ותחרות תל' ומצדיקי הרבים ככוכב
לעולם ועד מה כוכבים אין בינהן איבה כן צדיקים יומה כוכבים אין אומ'
שלזה דומה לאורו שלזה כן צדיק ומצדיקי הרב ככוכב לעו ועד אורגא
צדיקה ל שמעון בן מנסיא אומ' לו זקנים כן הוא אומ' ואה כן הבג מיג
האנשים או המאדיבים הוי אומ' המאדיבים אם האדיבים בצאת השמש
קל וחומר מאדיבים מה כוכבין חמים ומנוטלין על כלבאי העו כן צד
מה כוכב רודין מסוקה עני ועד כן צדיק מה כוכב פעמים נכסין
נגלין כן צדיק מה כוכב כנות בתות שאח להן מעין כן הם יכולים
שאיין עושין נצונו שלמה תל' והיה זה בעל תני ככל ומקל ליד דומ
השם כרובין זה בזה אפי' שמעון הרי ככל לאכול ואם לאו הרי מסל
ללקוח והיכן פירושו אס' תבין ושמע' ואם תמאני כי מנה השם ע
האדני שהן חיים וקיימים לעולם וכת אחד אומ' כי מיהעין ימיעמי לא
כן תורה שגבה עק' חיים פ' מה צדיקים ביום שמור תשמדוק את כל

לפי
הסוד

ישנה

הוא

לדבר
משה

המצוה הזאת לא ידעו לפני שזוהי חם שמעתי וכו' צוה שומע אנו כיון
ששמעו אדם צוה תורה שכלל ולא ישנה תלבי אדם שמעתי חסיד הכה
בשם שצריך לזהר בסלעו שלא תסבד כך צריך לזהר בתלמודו שלא
כך תאמרו אדם צוה שנה כססך מה כססך קשה לצוה כך דב תל אומר כססך
קשה לאבדו כך דבריתו קשה לאבדן תל לא יעזבנה זהב וזכוכית תשיך צננת
לאבדן לאבדן כזכוכית ותמולתה פלי פלי היהל ישמעל אומה הרי הוא אומה
רק השמל לך ושמור נפ מאד מושל משל למזה הדבר דומה למלך בשל
ודם שצד צפור וצננה ביד עבדו אמר לו הוי זהיר בצפור זו לבני אם איבדתה
לא תהא סבור צפור באיסקר איבדתה לא בלא פס שך איבדתה כן הוא אומה כי
לא דבר רק הוא מכב כי הוא חייבם דבר שאתם אומה מיקון הוא חייבם וכל העצ
בתלמודו עליו הוא אומה על שדה אישע צלעבתי ועל כרם אדן לבוא
הואיל וקנה שדה וקנה כרם וקרוי איש וקרוי אדם למה נקרא עצל ולמה נקרא
חסר לב על שקנה שדה וכרם ולא עמל בהם מעין שסופו להנח שנים גמלי
בפרט שז והנה עלה כלו קמשונים מעין שאבזש פתחה שלפדשה ואינו
מוצא תל כסו פלו חרולים ועלו הוא אומה וגדר אבנו נהרסה מתוך שדה
שלא עמדה בידו וישב הוא מפיח אתה טהור ומעלה אתה טמא שפח ופוכך
גדידן שלחבם מה עונשו ופוכך גדר יש נחש ל שמעון בין מעסיא אומה הרי הוא
אומה בפש שבעה תב נפת תלמאד מה נפה זו מוציא אתה בפת עצמו
סובין בפני עצמן קיבד בפע עצמן כך תלמאד חכמ יושב ומבדל דברי תורה
ומשקלן איש סל אומר איש פל מצור איש פל מפיח איש פל מעלה ל
יהודה אומה תלמיד שכתו יפה דומה לספוג שסופג את הכל שני לו דומה
למזק שאינו סופג לא צרכן זה שאומה דומה ששנה לרבו ל שמעון
בן יוחאי אומה הרי הוא אומה שתה מים מבדלך שתה ממי שמעון בעד
ואחר כך הפרש בדל מחוסכנה אומה היתה באנוניס קחד יל שמעון
בן מעסיא אומה הרי הוא אומה שתה מים מבין שתה ממי שמעון שבראך
ואל תשתה מים עכורים ותימשך עם דברי מינים וירשתם גויסל

אברהם
שם ממי
סבאן לבן
חדימין שמע
ולעשותה
בם הכלב
בקים כגון
ים כיום כן
למי שעתיד
ל שיר למעלה
יזן למעלה מן
ית זו למעלה
עמ מן שומע
הרבים ככוכב
כוכבים איז אנו
לע ועד אונג
כך הבב מיג
בצאת השמש
באיה עונך צר
מים נכסין
הס יכול
ומקל יד דומ
אוהרי מסל
בימיה שמע
יך ימי עמי
שמדון את

מקור

אומה

שם

שם

שם

ועתה מבנים גדולים בקומה ועצומים בכוח מבנים חזקים גדולים ועצומים לא
שדה גדול ועצומים לא מבנים למדנאם והלא כבוד נאם שבעה גוים גדולים
ועצומים ממך מה תל מבנים מלחם שאחד משבעה עממים גדולים וזה שיה
בנמד עליהם בן הח אומ ואנכי השמדתני את האת מפני כל מקום אשר
תדרוך בך וגלכם בואם ללמד על תחומי ארץ ישראל כבוד נאם מן המזר
(הלפנות) ומה תל כלה מקום אשר תל בקרב בואם להם כל מקום שתכבשו
חוץ ממקומות האלה הרי הוא שלכם או לעשות בידן לבבש חוץ לארץ עד שם
יבבשו ארץ ישל תל ויקשתם גוים גדולים ועצומים ואחר כך כל המקום
אשר תדרוך בקרב בואם שלא תהא ארץ ישראל מיטמא בגלולים ואתם חוזרין
ומכבשין חוץ לארץ לא משתכבשו ארץ ישראל תהא רשאי לבבש חוץ
לארץ הרי שכיבשו בחוץ לארץ מנין שמצוותנו גת שם הרי אתה רין
נאם באן ידית ונאם להלן ידית מה יהיה האמור להלן מצוותנו גת שם
אף ידית האמור באן מצוותנו גת שם אפואם מפע מה כבש דוד אדם
נהדים ואדם צובה ואין מצוותנו גת שם אמרו דוד עשה שלא כתורה
התורה אמרה משתכבשו הארץ תהא רשאי לבבש חוץ לארץ הוא לאשה
כך לא חזר ובבש אדם נהדים ואדם צובה ואת הבוסי קמך לירושלם לא הוריש
קודכם ומוראכם פחדכם עלה הרובים ומוראכם עלה החוקים וזה
מן המדבר והלפנות מולאד אשר יהיו לי אחד אלגנבי כאשר דבר לכם
היכן דבר אתא ימתי אשלה לפטרך ואף כן יאמר בעל הרחמים

ראה אנכי

מדעו ומעין הכדכות אתה הווי ללך המהולל נפי הכל אשר נפלא דרכיך
נעלמות מכלה ונסתרות ואין חקר ולפניך וכל נבדא ייעד לך ולך יגיד פעליך
ותעצומך בפי כל איש ביום ולי לא חזיקי וכל זמר יהו זמר בעב זמר לשמך
נפליתי ונעלית ועל גב צבא חסידך בלח מצות בתוך לחות הודת לעמך
וצויתך שגם תעשה וקתעמך וכן אשה שלמך כל צבא ויהי כבוד שלומיך

וכל יום פעלך
 בליל זמר לשמוך
 לחיות הודת לעמך
 כבוד שלומיך

1713

1999年12月25日

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय
 श्री कृष्णाय नमः

בארץ הנעני לא היה לא בני החיים. ישב בערבה לא היה לא בין החרים
מול הגלגל אין שורשין את הגלגל. אזל אלני מורד חית מאבד חבור
המזבח. כי אחת עבדתי אתה ידון לבארץ אתה מעביר תכס את
הידון אתם יודען שאתם יורש אתה ארץ. ארץ אלני לנעני בוכות כן
יד שתם אתה וישבתם בה בשכר שתירש תישב. ושמרתם זה משנה
ועשיתם זה מעשד את כל החקים לא מדרשות ואת המשפטים לאו הדין
אש אנכי נתתי לתני היום יהוא חביב עליכם בלוי היום תיבלתם אותם מהר
כיני. אה החק והמש אל תשמרו לעשות בארץ כל מצוה שהיא חובת
היא נזהרת בין בארץ בין בחוץ לכל מצוה שהיא חובת מקום שאינו חייב
בה העושה לא במקום ידוע אינה נזהרת לא בארץ והרי הוא אומ' אבד
תאבדון את כל המקומות מה על מיוחדת שהיא מצות הגוף ואינה תלויה
בארץ נזהרת בארץ ובחוץ לארץ כן כל מצוות הגוף שאין תלויה בארץ
נזהרת בארץ ובחוץ לארץ ושתלויה בארץ ואינה נזהרת לא בארץ חוץ
מן העולה והבלאים לא יעלה אה אף חדש אבד תאבדון מען שאם
קצץ אשרה והחליפה חייב לקחן כעם שניה שנ' תאבדון מכאן אמרו
שלשה בתים הן בנאו לעז אסור שנ' אבד תאבדון חידש לוטל מה שחידש
שנ' ואבדתה לא חידש לא בבניס לתוכו על והוציאו הרי זה מותר שנאמר
ונתתם וג' אשרות אילן שנטען שיהא עבד אסור שנ' ואשריהם תשרפ
החליף נוטל מה שהחליף שנ' תגדעו העמיד תחתיו על וסילקו מותר
שנ' ואבדתם לא תעשון כן לוי שלי' אבד תאבדון זמן עשה לאבד
על ומשמשיה וכל הנעשה בשבילה. מן המקום שהוא אתה מצוה לרדון
אחריה אבל בחוץ לארץ כל מקום שנכבש אותו נאבד על. אהיהם על
ההרים הרמים אהיהם אסורים וההרים מותרים בהנאה מכאן אמרו כל
שאינו בתפוסת אדם ועבדו לא נאסר. ופס' ל' אה' תגדע בזמן שנוהגין
בהן מצוה להיות אבל שאינן נזהרין בהן מנהג להיות מותרין כגון נזרה
העושה במדהק והכל משתינין בפניה. לא תעשון כן לוי אה יכס הדי' עי'

ען חתלמך ביות מעבד לכה וחתלמך לכתב לנבוייה ומחן לשמות לנבוי
 ואבדתם את שמם מן המקום ההוא והלא כבוד נא אבד תאבדון את
 כל המקום ומה תל ואבדתם ל לשנות את שמם ולכנות להן שמם לנבוי
 בית גלילא קורין לה בית כרית עין בל עין קוז כי אם אה מקום מכל שבט
 ונא באחד שבט כי צד יתק ימן הכסף מכל השבטים שקנה דור המקום
 מאדנן ומקום בית הבחירה משבט אחד לשכנו תדרשן זו מצות עשה לך
 גות בית שיהיו הכל חוגגין לו ובאת שמה והבאתם שמה זו מצות עשה
 להביא כל מה שנתחייב ב האדם מחרבן ודמים וחרמים וערכים והקדשות
 ולקט ושכחה ותיאה ועוללות בדגל שפגעבו ראשון לבית המקדש
 עולתיכם זו עולה עולתי יחיד ועולת צבור וזבחיכם שלמים שלמי יחיד
 ושלמי צבור מעשרתיכם זה מעשר שני מעשר דגן ומעשר בהמה ונטע
 דבע ותרו מתיכם לו הבכורים שהרי נחמ תרומות ידכם ונא להלן בבכור
 יד שן ולקח הכהן השנה מידך ובכרת בקרכם זה בכור בהמה טהורה מן
 לרבות חטאות ואשמות תל וכל מבחר נדריכם ושמחתם בכל משלח
 ידכם אתם ובתי מכאן שה שלמים נאכלים לזכרים ונקבות ושמחתם
 שם אתם ובתיכם מכאן שהנשים חייבות בשמחה וכן הוא אומ' אתם ובני
 ובנותיכם לא כת אחד אומ' באחד שבט וכת אחד אומ' מכל שבט וכן
 כי צד יתק ימן שני כתובים הללו יודעים היו שבית המקדש עתיד ליבנות
 בתלך יהודה ובנימין לתי בכר הסר ישודשנה שליר יחו ומי אכלו כל
 אותן השנים בני חתן משה אכלוהו שן ובע קט חתן משה עלו מעל
 התמדים את בע יהודה אבל משנבנה הבית נסעו והלכו להם דברי נב
 שמעון ליהוד אומ' אצל יעבץ הלכו ללמוד תורה שן ומשפחות סוסר
 יושבי יעבץ כת אחד אומ' באחד שבט וכת אחד אומ' מכל שבט וכן
 הכסף מכל שבטיכם בית הבחירה משבט אחד באחד שבט ין
 שיליה מכל שבט יכם זן ידנש כן הוא אומ' ויקן דוד את הגן ואת הבקר
 בכסף שקלים חמשים וכת אחד אומ' ויתן דוד לאדנן במקום שש מאות

היה לא בין הדת
 חית מאבד חבו
 מעביר תכם את
 נולכם בזכות
 זרתם זה משנה
 משפטים לו הדי
 לתם אותם מהר
 נזה שהיא חובת
 מקום שאינו חייב
 הוא אומ' אבד
 וכן ואינו תלוי
 אין תלוי בארץ
 לא בארץ חוץ
 דין מען שאם
 מכאן אמרו
 וטל מה שהירש
 זה מותר שנאמ
 אשר יהם תשרפ
 על וסילקו מותר
 עשה לאבד
 תה מצוה לרדון
 עז אהיה על
 באן אמרו כל
 עבדמן שנוהגין
 דין כגון תורה
 יא יכם הדי עי

שם מא

שקלים ו' כי יתקיימו שני כתובים הללו הן שנים עשר שבועות
חמשים שקלים ממל שבוע ושבוע וממנו של שמונת שקלים לפי
השבוע לשום את שמו שם נאמ' כן שמו ונאמ' ללחן שמו מה
שמו האמור להלן בלשון הקדש אף שמו האמור כן בלשון הקדש
מה שמו האמור להלן ברכת כהנים אף שמו האמור כן ברכת כהנים
אין לי לא במקום בגבולין מנין תל' בכל המקום אש' אזכיר את שמי
אם כן למה נאמ' לשום את שמו שם במקדש אומ' אתה שם ככתבו ובס'
דיעה בבנין ובאת שמה והבאתם שמה למה נאמ' לפי שהוא אומדן
לה תעשו כפי המועד יכול אין לי קרב בדגל לא קרבנות דגל בלבד מן
לקרבנות צבור שהוקדשו לת' דגל שיבא בדגל תל' אלה תעשו ליני
במועד להצד מנדרים וקדושת' לדבות עופות ומעלות להתיר שכולם
יבא בדגל יכול דשות' תל' אלה תעשו ליני במעד' אם להתיר כבדה תיר
אם כן למה נאמ' אלה תעשו ליני במעדיכם לקבוע כולם שיבא וקני
יכול בחיזה דגל שירצה תל' ובאת שמה והבאתם שמה אם להתיר
כבד התיר אם לקבוע כבד קבע אם כן למה נאמ' ובאת שמה והבאתם
שמה לקבוע חובה שלא יבא לא בדגל הראשון שפגע בו יכול אם
עבר דגל אחד ולא הביא יבא עובד עלין משום בל' תאחר תל' לה תעשו
ליני במועדיכם הא אין עובד עלין משום בל' תאחר עד שיעבדו עלין
דבלי השנה כולה לא תעשו בכל אש' מוסב למעלה עליו אתם
עובדים כשעבדת את הורדן מיד אתם מותרים להקריב בבמה כליד
שלכבוש והילוח ובבמה לא תקריב כל מה שאתם מקריבים היום פה
במשכן שהוא המלך עמכם ונמשחו וזאת כשר להקריב טאות ואשמות
לא תעשו בכל אש' אנה ע' פה היום אנו מטרטלין אתה משכן
משכבוא לארץ אין אנו מטרטלין את המשכן היום אנו אסורין
משכבוא לארץ אין אנו אסורין בבמה ל' יהודה אומ' יכול יהא צבור
מקריב בבמה תל' איש איש מקריב בבמה ואין הצבור מקריב בבמה

כל השר בעינו כל שער ונדר קרב בבמת יחיד כל שאין צד ונדר
 אינו קרב בבמת יחיד ל שמעון אומ' היום אנו מקריבין חטאות ואשמות
 לאלהינו מעבדא אהרן מקריבין חטאות ואשמות עד מת כי לא באתם עד
 עתה וכן ליתן השר בבמה בין מנחה לבחלה נחלה זו שיפה מנחת זר וישל
 שפזאת מנוחת עד יעד דבריר שמע ל יהו אומ' חילוקין הדברים דא לא
 תעשון בכל אש אנה עש פה היום זה אקור במות ובשר נחירה שהיו אכלין
 במדבר והתרת הקרבן בכל מקום לא בבית הבחירה ועבדתם את הור
 וישבתם בארץ ל יהודה אומ' שלש מצות נצטוו ישראל בשעת כניסתם
 לארץ למנות להן מלך לבנות להן בית הבחירה להכרית זרע עמלק
 ואיני יודע איזה יקדום אם למנות להן מלך אם לבנות להן בית הבחירה
 אם להכרית זרע עמלק תל' ביד על כסיה מלחמ' לאי בעלמ' משיב
 המלך על כסיה אתה מכרית לזרע עמלק ואין כסא לא מלך על ישב
 שלמה על כסא יי בידוע ועדין איני יודע אם לבנות להן בית הבחירה או
 חלה אם להכרית זרע של עמלק תל' אט' יי אהרן מנחיל אתכם ואומ'
 ויהי כי ישב המלך בביתו ויזי העז לו מסבב מכל איבין ויאמרוד אל
 נתן דאה אנכי ישב בבית אנשים וארון האלים וישב בתוך הידיעה שם שם
 שש מחיצות מחיצה לקדשי קדשים מחיצה לקדשים קלים ועדיכס
 ונדבול שאתם מתנדבים עלידי שיישר בעיכם להביאם ולא על ידי
 חובה אתם מקריבים השמר בלא תעשה פן בלא תעשה פן תעלה
 על תיך ולא עולתגנים דבי ל יהו ל שמעון אומ' ולא עולתגנים יתקדשו
 בחוצה לארץ בכל מקום אשר תראה מעלה אתה בכל מקום שאמ'
 לך נבא כדרך שהעלה ליהו בהר הבדמיה אין ל' לא עולה שאר
 קדש מנון שני שם העלה נשום תעשה מה עליה ענש והזהיר אר
 עשייה שבכללה השחיטה ענש והזהיר ופך אמרו עולה בכלל
 היתה ולמה יצאת להקישליה מה עולה מיוחדת שהיא בעשה ולא
 תעשה כך כל שהוא בעשה הנ' הוא בלא תעשה דק בכלאות כפ

שר שבפנים
 שחלים לפי
 לבלו טמו
 בלעון הקדש
 כאן ברכת
 מזכיר את שמ
 שם בכתב ובי
 פי שהוא אומ'
 ת וגלבלד מ
 אלה תעשו לי
 להתיר שכול
 הניד כבדה ת
 לם שובח וקמ
 ימה אם להני
 שמה והטא
 עבן יכולא
 חר תל' על תע
 שיעברו עליו
 עולה עליו את
 בבמה כל יד
 יבים היום פה
 חטאות ואשמו
 אתה משכך
 נא אסורין
 וליהח צבוק
 מקריב במה

תזבח במי ים מדב חסבבשר תאזה כבד אמור חסבא פלית קדש כבד
אמור הא אתו מדבד לא בפסולי המזק שיפרו יכולי פדו על מום עובד תג
ואכילת בשר ולא גזה בשר ולא חלב בכל אונגפשו תזבח ואכלת
בשר לא לה שחתה ואכלת לא כלבך מכאן שאין מאכילין בשר חדש
לכלבים יכול יהא אסורין לאחד שהיטה תל כבד כתיב אהיך יכולים
קדם מוסקבוע להקדיש ונפרו יהא אסורין תלדך מען שאין נשחטיג לא
על מום קבוע אמרת קל וחומר הוא ומה הבכור שאין נזהג בכל הלידות ואין
יזאין לחולין לא בפדיון אינו דין שלא יהא נשחטיג לא על מום קבוע לא אם
אמרת בבכור שכן קדושתו מרחם ואין קדושתו חלה עליו על בעל מום קבוע
וצאמר בקדשים שאין קדושתם מרחם ואין קדושתו חלה עליו על בעל מום
קבוע תל שפריך שערך לגמלה שיהיה מה שעריך האמור להלן אין נשחט לא
על מום קבוע אף שערך האמור כהן אין נשחט לא על מום קבוע דטמא
הטה יאב טמא אמר אין לא טמא טהור מעני תל יחדו אכלנו הטמא והטה
יחדו יאב מגיד שטניהם אסורין מן קעבה אחת יכול אף תרומה נאכלת מתוך
קעבה אחת תל יחד אכלנו זה נאכל מתוך קעבה אחת ואין תרומה נאכלת
מתוך קעבה אחת יכול יהא חייבין במתנת תל כצבי אוצאנו מכלל מתנות
ולא אוצאנו מכלל חזה ושקת תל או מצבי כולו מותר אף זה כולו מותר
תל לודק' ל שמעון אומ' יכול כשם שנתנה תורה מחיצה בין קדשי קדשים
לקדשים קלים בזמן שהן תמימים כך נתנה תורה מחיצה בין קדשי קדשים
לקדשים קלים בזמן שהן בעלי זממן תל כצבי וטאיל מגיד הכת ששם שלא
נתנה תורה מחיצה בין צבי לאיל כך לא נתנה תורה מחיצה בין קדשי קדש
לקדש קלים שהן בעלי זממן לך קדשם לא נאכל לך יהא אומ' יכול יהא חייבין
על דמין שני לאוין ברם מוקדשין תל דקדשם לא נאכלן לאו אחד ישבן ואין
בן שני לאוין על הארץ ששכבן ולא לבדן ימים ולא לבדן נהרות ולא לתל
כלים' תשכבן כמים ולא לבדן חמש עצמן' כמים מה מים מותרין בהנאה
אף דם מותר בהנאה מה מים נאכלין אף דם מותר בהנאה

היה קדש וטאיל

ימים נאכלין לטמא ולטהר למדך שם אכלה דם לא יאכל לטמא לא יאכל לטהר לטמא שבעה בבעה דם

מה מים פטורין מלכסות אף דם פטור מלכסות לא תוכל לאכול בשערך
; יהושע בין קדש אומי יכול אט אבל אינ רשאי כיוצא בזה אומי ואתה יבוס
ושבי ידוש לא יכלו בני יהודה להודיש יכולים היו אבל אין רשאי מעשר אין
לא טבוח שמח מנין תל דגנך לקוח בכסף מעשר מנין תל תלדושך אין לך
לא טבוח טמא מעין תל ויצהריך מעשר דגנך זו אזהרה לאוכל מעשר דגן חוץ
לירוש אחר שראה פני הבית שלא בפדיון ובן מעשר תירוש ויצהר דם מעון
אומי לא בא הבית לא ליתן מחייבה בין קדשים לקדשים ותרומת ידך לא בכור
וכי מה בא הבית ללמדני אם לאכל חוץ לחומה קל וחומר ממעשר ומה מעשר
שהוא מוצד לזרים האוכל ממנו חוץ לחומה עובר בלא תעשה בכורים שחסור
לדש אינו דין שיהא עובר עליהן בלא תעשה הא לא בא הבית לא לאוכל בכורים
עד שלא קרא עליהן שעובר בלא תעשה ונדבתך זן תודה ושלמים וכי מה
בא זה ללמדני אם לאוכל תודה ושלם חוץ לחומה קל וחומר ממעשר ומה
מעשר שאין חייבין עליו משום פגול ונטה וטמא האוכל ממנו חוץ לחומה לוקה
תודה ושלמים שחייבין עליהן משום פגול ונטה וטמא האוכל מהן חוץ לחומה
אינו דין שיהא עובר בלא תעשה הא לא בא הבית לא לאוכל תודה ושלם לפע
זריקת דמים שעובר בלא תעשה ובכורות זה הבכור וכי מה בא זה ללמד
אם לאוכל בכור חוץ לחומה קל וחומר ממעשר ואם לפע זריקת דם קל וחומר
מתודה ושלמים מה תודה ושלם שמוותרין לזרים האוכל מהן לפע זריקת
דם עובר בלא תעשה במד שאסור לזרים האוכל ממנו לפע זריקת דמים אינו
דין שיהא עובר בלא תעשה הא לא בא הבית לא לזר שאכל בכור בין לפע זריקת
דמים בין לאחר זריקת דמים שעובר בלא תעשה בקרבן וצאנך זו חטאת ואשם
וכי מה בא זה ללמדני אם לאוכל חטאת ואשם חוץ לחומה קל וחומר ממעשר
ואם לפע זריקת דם קל וחומר מתודה ושלמים ואם לאחר זריקת דם קל וחומר
ומה בכור שהוא קדשים קלים האוכל ממנו לפע זריקת דם עובר בלא תע
חטאת ואשם שהן קדשי קדש האוכל מהן לפע זריקת דם אינו דין שיהא עובר
בלא תעשה הא לא בא הבית לא לאוכל חטאת ואשם חוץ לחומה שעובר בלא תע

לתקדש כבד
למזבח עובר תל
תזבח ואכל
גם גשר קדש
היך יכולים
זין נשחטין לא
בלה לידות ואין
זום קבוע לא אם
בעל מום קבוע
זין על בעל מום
לך אין נשחטין
דבוע דטמא
לנו הטמא והטה
זה נאכלת מתוך
תרומת נאכלת
גמול למתנות
קזה כולו מותר
קדשי קדשים
קדשי קדשים
כח שבשם שלא
קדשי קדש
יכול יהא
חד ישבו ואין
הנות ולא לתק
זוהדין בנאה
שילא אתה זרע

וגדרה ופימה באה לכלמדינן אם לאוכל עולה חוץ לחומה קל
וחומ' ממעשר ואם לפע' זריתיה קל וחומ' מעודה ושלם ואם לאחר זריתה
קל וחומ' מבכור ואם חוץ לקלעים קל וחומ' מחטאת ואשם ומה חטאת ואשם
שמותדין באכילה החובל מהן חוץ לקלעים עובר בלא תעשה עולה שאסורה
באם לה האוכל ממנה חוץ לקלעים אינו די' שיהא עובר בלא תעשה האל
בא הבת לא לאוכל עולה בין לפע' זריתיה בין לאחר זריתיה בין לפעם
מן הקלעים בין חוץ לקלעים שעובר בלא תעשה מבאן אמרו מן דבעית למילי
תליד כן שמעון ואי לא לתליד' דא' וכל גדרה דו עולה וזו אזהרה לכלמ' על
בדש' ונכומת ידי' זו אזהרה לאוכל בכורם אחר שראו פני הבית קודם ש'
יבא בעזרה אבל זר שאכלין אחר שראו פני הבית הן במיתה בידי שמים
כיוצא לפע' יי' אהיה שיל' תאכלנו במקום אש' בזה יי' אלהי' בן זון יושל' חתה
ובנה ובתך ועבדך ואמתך חביב' בקודם' והלוי אש' בשערי' כל מקום שאתה
עומד לוי' דבר לומר תגלו מחלקן הין לחלק תן לו ממעשר עב' אין לו מעשר
עני' תן לו שלמים אין לו תן לו צדקה ואם לא נתן עובר בלא תעשה השמר
בלא תעשה פן בלא תעשה פן תעב את הלו' כלימך אפלו שמטין ואפלו
ובלות על אדמתך ולא גולה' כי ירחיב יי' אהיה עשה מצוה האסורה
בעני' שבשכר דחיב יי' אהי את גבולך דא' בירחיב לימד שלא יבא אדם ל'
אכיל' בשל' לא מתוך רחב ידיים ומעשה' כאש' דבר לך היכן דבר את הקט' ו'
וכן הוא אומר ורחבתי את גבולך' ואמרתי אכלה בשל' ישמעל אומר מגיד
שבשר תאמר נאמר לה' לישל' במדבר ומשבאו לארץ התירו הבת להם י'
עקיבה אומר לאמר דבר' לא ללמד' תעוונת האמורות בוני' לעמד בין עזרה
אומ' לא שח' לא ללמד' דרך ארץ שלא יאכל אדם בשל' לא לציאבון
יכולי' קח מקדשון ואכל' תל' וזכחת המקד' ומצ' האין אדם אוכל בשל' על
שיהא לובקד וצאן יכולי' יבא כל צאנו וכל בקדו' תל' מבקדך ולא כל בקדך
מצאנך ולא כל צאנך' כאש' צויתך מה קדשים בשחיטה אחר חולין בשחיט'
או מה קדש במקדש אף חולין במקדש תל' כי ירחק ממך המקד' בדחוק מקום

א
ת
מ
ק
ב
י
א
מ
א
כ
ת
ה
י
ל
ל
ה
ת
ל
ל
ב
ע
ט
ז
ב
ל
ה
ה
נ
ח
ת

אתה זובח נאי אתה זובח במקום קדש לחולין שנשחטו בעזרה אין לי לא
תמידין בעלי משמין מעין תל ושחטו פתח אהל מו ואין חיה ועוף פתח אהל
מועד או מה קדש בזמן אף חולין בזמן תל ואכלת בשר בכל אות פסח או מה
קדש במחיצה אף חולין במחיצה תל ואכלת בשעריך או מה קדש ביום אף חול
ביום תל ואכל בשער בכל אות פסח או מה קדש בטורה אף חולין בטורה תל הטמא
יאכל אף לי לא טמא טהור מנ תל וטהור יאכל הטמא וטהור יחדו יאכלו
מלמד ששניהם אוכלין מקעבה אחת תל יחדו יאכלו זה נאכל מתוך קעבה
אחת אין תרומה נאכלת מתוך קערה אחת יכול יהא חייבין בחזה ושוק תל
כצבי או צינאן מכפל חזה ושוק ולא אוציאן מכפל שתי הכליות ויתר תהני
תל אך ואמי כונה לא וזבחתי מבקרך ומצחנך ולם יחול ומן החטה וזמן
העוף פסח בייך לאנה לם יחל להם לא מא כאן חרם עליהם והו' לפדמ לא
יך לא לא שלח מן סבב שראי אפסד לדי הו' לאכל חול' אדם לחתני ישכר
הדם על גבי המז ואמי אחיה ולעוף לא יך שלמים תאכל להם ענדאן יבסלו
לארץ לדי חרם עליהם במדבר אך כאשר יאכל את הצבי ואת ה' ל' איעד
הקדש ביראות וכי מה בא הבת ללמד דיובין צבי לא ילא הרי זה בזה במלמד ונא
צח למד מה בהמה בשחיטה אף חיה בשחיטה אבל עוף אינו לא מדבר פוסק
ל אומ' כאש צויתך מגד שנצטוו משה עליו שט ועל הגרסה ועל חוב אחד
בעוף ועל רוב שנים בבה' ולא ליל עלי' הו' אף כאש יאכל אנה בבכור בעל מוס
נאמ' כאן תאכלו ונאמ' בבכור בעל מוס בשעריך תאכל תאכל מתחכלנ' בגז' ש'
ואסתר ל' לה מן הגז לכונה עני הבחת מבקרך ומצא' יכול יהא כמות צבי ואייל
במצות בקוי הדם תל אך כאש יאכל את הצבי אך מיעטו מכסוי הדם יך חזק
לכלית אכול הדם חזקה שאין ישרא אוכלין הדם ומניחין בפסד כי הדם הוא
הנפש להגיד מה גרם ולא תאכל הנפש עם הבשר זה אבר מן החי ולא תאכל
הנפש עם הבשר זה אבר מן החי והלא דין הוא ומה בשל בחלב שמונת לבט
נח אסור לישר אבר מן החי שאסור לבני נח אינו דין שיהא אסור לישר יפת
תואר וכל הדומין להתוביה שאסורה לבני נח ומותרת לישר ואף אתה לתעט

לחומה קל
אחר זריקה
יאת ואשם
ה שאסורה
עשה האלו
לביין לפנים
דבעת למילי
ה לכלמועל
ית קורם ט'
שמים
שלי חתה
קום שאתה
ין לומעשד
השמד
ואפלו
האסורה
וג אדם ל'
הקט וא'
מ מגיד
ל להם י'
עזרה
יאבוק
בשר על
לבקרך
בשחיטה
מקום

על אבר מן בחי שאע"פ שאיך לבטל שיהא מותר ליש תל ולא תאכלה
עם דבש זה אבר מן החי ונתנה בן גמל לאומ' זה הדם מן החי וממה
שנ' בדם חזק אנה למד שהיו שטוקין בדם לאכלו דא' נלמד ממנו שנתחזק
לשאר מצות מקל וחומר ונתקדש פ"א ב' לאוין לאן אנואע אדמים חמשה וקד
ימין אן טבעה מכיתלה פלילאך בדר' אנה יפ"ב וק' למען ייטב לך ולבנך אח
י' וס' אן ג' אכל אדם יחדות פי מזאג טבע אדם והו' בדר' יאבס פגי אולד האס'
בדר' אנה עסק אפרם קלילא חיא פסח סבב אלאך האולבנך אחרוך לא תאכלנו
לרבות בשרצח ל' והלא דין הוא ומה נכלה שאן חייבין עלב שולח חייבין
על אכילתה בשר בחלב שחייבין על בשולו אצורין שחייבין על אכילת
כלאי זרעים וביחון שחייבין על צד יטען ואין חייבין על אכילתן ואח' אנה
א' תתמה על בשר בחלב שאע"פ שהן חייבין על בשולו שלא יהא חייבין
על אכילתו תל' לא תאכלנו לרבות בשר בחלב לא יעזראם ומה פסח שאן
חייבין על בשולו חייבין על אכילתו בשר בחלב שחייבין על בשולו אינ' דין
שיהא חייבין על אכילתו פיטוס דה' כד דבוכיח שחייבין על פטומה ואין
חייבין על ריחה ואח' אנה א' תתמה על בשר בחלב שאע"פ שחייבין על בשולו
אינ' דין שיהא חייבין על אכילתו תל' לא תאכלנו לרבות בשר בחלב רבן גמלי
בין אומ' הדי הוא אור דק חזק לב' ח' אכלה דם מה דם שאן בכל המצות
קל דימנו הזה ידך הבת עליו שאר כל המצות על אחת כמה וכמה שאר
חנינה לו היא למד בטעם שהדם יוצא מהאיש שנתשן קצתה עליו ומתפרנסת
בזמן ודמו של אשה יוצא במעך ואינה אוששת אה' לו מטב עדמו של איש
יוצא מן הבד ובטה כבד חסדה נפשו מתפרנסת עליו על כד דם הוא הנפש
והנשול כולו דם אכלה האשה של' יצא מן הטחול מתקבץ לו לכך אינה חוש'
שאר לא תאכל הנפש עם הבשר למד נשמה והלא בבד נא' לנה אך בשר
בוב דמו לא תאכלו לא שדינו משנה נפשו נשמה ביעל' דק
קדשיך מיעט בעלי מזמין קדשיך לא תזומת אשר יהיו לך לוהולדות ו
לדרך זה נדר שומעאע יבניכם ל' ב' בחירה ומונע מהן מאכל משתה עד

שימות תל ועשית עליך הבשר והדם לא תחזיקוהו תשא ובאת שחית
 בטיחול הבאתך עד שיבאם לבית הבחירה ל יהודה אוה עד באר הגולה חייב
 באחריתך מבאר גולה ואילך אינך חייב באחריותך יכול אף בכור ומעשר
 תל וגדריך קדשים שהן באים בעדר ועדבה יכול שאני מוציא חטאת ואשם
 תל קדשך מי להשך להביא חטאת ואשם ולהוציא את בכור ומעשר אחר
 שריבה הכת מיעט מביא אני חטאת ואשם שאין להן פרנסה לא במקומן
 ומוציא אני בכור ומעשר שיכולין להתפרנס בפלמחוס י עקיבא אומר בת
 דומה קדשים הכת מדבר תשא ופאת שלמחוס יכול אף בכור ומעשר תל
 נדריך יכול להא מעשר בהמה נהג בשותפות תל אשר יה לך יכול שאני מוציא
 את האחים שהיו בתפוסת הבית ואחד כך חלקו תל אשר לך בן עמי אומיטל
 יהא מעשר בהמה נהג בתום תל לך ומפיה שמועה למדן שאני מדבר לא
 בקדשי חוצה לארץ שחייב ליפתלבבן עד שבאם מחוצה לארץ לבית הבחירה
 ועשית עליך הבשר והדם והלא אפי' אין דם אין בשר ואם אין בשר אין
 דם ומה תל הבשר והדם לא מקיש בשר לדם מה הדם במקדש אף בשר בצד
 יכול יהא עומד מרחוק וזרק תל וערך הכהן אתם עומד בקדש וזרק על גבי
 מערכה דא ועשית עליך הבשר והדם יצא הגדים מכלל שגיד הנשה נזהג
 במקדש ודם זבחך ישפך מבא למדן שכל הניתגן על מזבח החדש
 אם נתגן מצעה אחת כפר אבל הניתגן על מזבח הפנימי לא כיפר ענ שבע
 פעם הקפד כדרך שאצעה נהג בעולה אתה נהג בתמורתה וכדרך שאצעה
 נהג בשלמים אתה נהג בתמורתך יכול אף ודל כל הקדש בן תלך מיעט
 שמדושמעט כל שאינו בכלל משע אינו בכלל מעשה ולא תאכלנה
 עשה בשר אזהרה לרב אבה מקדש לא תאכלנה אזהרה לדם התמצית לא
 תאכלנה אזהרה לרבה אצדים את כל הדברים דבר רב דברים הדבר
 כל הדברים את כל הדברים שמך ושמעת תיקון סוף בראש דרך כי
 תעשה הטוב והישד הטוב בעיני שם והישד בעיני אדם השמר לך מן תעש
 מלע פירוק וקשקוש וכן וארכובותיה דא לא קשין ואף זה אינו תנך

דא שחית ושמית ושמית
 בך יהא חייב ושמית

ונתאכלת
 וממה
 ושמית
 חמשה וקד
 קד ובענין אף
 יאכלת קדמי
 לא תאכלנה
 לא חייבין
 אכלת
 ין ואף אתה
 יא חייבין
 ה פסח שאין
 חלואינך
 מה ואין
 על בשול
 רבן גמליאל
 להמנות
 שערב
 ומתפרנסת
 אן שלאיש
 ח הנפש
 דאניה חוש
 אך בעד
 יא
 וכלות
 אשתה עד

אחרים תמרה אחרים לה יות כדור ונמשך אחר מעשיהם אחר השמים
מפניך אחר שתראה שתשמידם מפניך יש לך לתת לה מפני מה נשמדו לה
מפני מעשים מקולקלים שבדיהם אף אתה לא תעשהם שלא יבאו אחריו ויע
מידוך וכן תרש לזהים שלא לשל על דרך עבולתה ותאמרו הווא ילד
יוצאין בטנא אף אנא בטנא הווא ילדן יוצאין באדגמן אף אנא בטנא באר
הווא ילדן יוצאין בתלוסין אף אנא בטנא בתלוסין ואעשה כן גמאני יש כן
לעבדך יש כן למתעבד מכאן אמרו בדבד שמקריבין אתו למזבח אם
מקריבין אתו לעז חייב דבר שמקריבין אתו לעז אם הקריבו למזבח פטור
דבר שאם מקריבין אתו למזבח והקריבו לעז אם מקריבין טועאב חייב
ואם לאו פטור יכול הוא מקריבין הטאות ואשמות גל כי כל תועבת נוי אעשה
דבר השנוי ומתועב למקום דא לא נכתבו לה קריב לא ממה שהמקום שופר
כי גם את בעיהם ואת בעניהם איך לא בעיהם ובעניהם אבת ואמהות מני
תל בעיהם גם בעיהם ובעניהם גם אתו עקובה אני ראיתי בני אדם
שכסתו לאבין והניחו לפני כלבו ואכלו כי כל תועבתני את ענא כאן יקרב
בעניהם למעבודת ז' כעפס וז' וטאש וז' פיראן ואתנן זונה ומחיר כלב ובר
ז' את כל דבר אשר אנכי מצוה אעם שתדא מצוה קלה חביבה
עליך כמצוה חמורה כי יקום בקרבך נביא הדימת נבא בשם עז
בקרבך לרבות את דאשה לא בשמל אברו הנביא שלא נשל אתו ולח
נא יח באותות שיעשה כי מנקה ילדיכם אתכם כח גדילא נקיון אן
כאן ארסל אינא הדי אנכי פחאשא אדו נביא שיקר מת נבא בשם עז
פלא נקבא הדי אינא תעאן יסלה אינא ואן לס יסלה פטר נקבא אינא
תעלסאן אמר נקבא אינא תעלסאן אינא אינא אינא אינא אינא אינא
אקרא כללדא אטביעיה ואחיוא ניה ואלפסא ניה בוסאטת חרבת אפר
עלי מא קלא ערבות שבו צדק וצדקה ומשפט ונשמות ורוחות שעתיד
לה נבא כללדא צפאת ענה תע בתוקם אעל אעל ותעלסאן הדי כלי
פאקד טרז עליהדי אשכאן אשכאן בבוה צד ידעי אלא יעבדו מא גלט

כיה וקד עלמת אן אקוה אמתכילה מן קוא אנפס כלקדא אלה אעוהדי
 פעלהא במי שדחן פיהו יודד ומתעה עולה ומשטיין נוט לך שות ונוטל
 נשמה וגבלי דכד איצא על אהאב ודון ודאמ' ימי יפתה את אחאב
 ותאמ' הרוח אני אפתנו ויאמ' במה תפתנו אעא והיינו רוח שקר בפי כל
 נביאיו ויאמ' תפתנו וגם תוכל צא נעשה וקד לה לנוב מתקדמה יסתחק
 עליה פלולך חכם עליה בלקתל וסני באן יחולאן אלה האתעמדו עליה
 קלאן עז האת אעבדוני מיתתו בחנק ודעתה ישכס אהב איהלית עליהם
 אמלל קדר אימאנכם הטוב והישל הטוב בעיני אדם והישל בעיני יי
 כי יסיתך אחיך בן אמיך ולסכצק בן האם נאחכם פיה ואחד לא אחיו מאמו
 שאינו ירשנו הוא אנה בן יתל ולכך נאמ' בן אמיך דא מכך למדנו שהבן מת
 יחד עם אמו איך הסתה לאביו שגאם יי הסיתרו אהיך זה אחיך מאבך
 בן אמיך זה בן אמיך אובנד בנד מכל מקום או בתך בתך מכל מקום
 אשתאן ארוסב' ח' יקד זו נשואה אורעך זה הגר אשר בנפשך זה אבך
 בסתר מלמד שאין אומריו דבכיהן לאבסתר בן הוא אומ' בנשף בערב' ס'
 אבל דברי תורה אין נאמרין לאבסתר דא שגחמות בחור תרנע וחכם
 למקית אעצם מן כל לאח באם לאן כללם אסר יחדות פ' אנפס אנפס עלולאן
 מכמנין למקית לא תאבה לו שלא תאבה אתו קלא יבולל לפי שג' ואהבת
 לרעך כמוך אתה אהב לזה תל לא תאבה לו או מכלל שג' עדב תעבב עם
 יכולת עזוב עם זה תל לא תשמע לו או מכלל שג' לא תעמד על דם רע'
 יכול אין אהב עומד על דמו של זה תל לא תחוס עינך עליו או יכול תלמד
 עליו דמתתל לא תחמל או יכול לא תלמד עליו חרבה תל לא תכסה עליו
 מאי תעמא קביבן הקרבים אן הרחקים מהקרבים אתה יודע מההן
 רחוקים מן עדיה אדך ועד קצה אדך יאחמה ולבנה שהן מהלכין מסוף
 העולם ועד סופו מבין ליוצא מביתך חייב שאין מחזירין אותן לזכות
 שג' כהרג יצא זכאי מענין שמחזירין אותן לחובה תל תהרגו ידך תו
 בו מצוה בידה ניסת להמיתו ואם לא מת ביד העסקת ימות ביד כל אדם שג'

וריה שמרם
 ה נשמדאל
 אחריו ויע
 הוא ילוב
 אצא באלה
 יי שכן
 זבח אס
 מזבח פטור
 צאבן חייב
 תיואעשע
 קום שופו
 מהות מני
 בני אהא
 ובאן יקרב
 יכלב ובר
 לה חביבה
 שם עז
 חותו ורח
 קוון אן
 שם עז
 איה
 אנהאן
 כתאפלך
 שעתה
 הדי כלי
 מאגלט

ויד כל העם באחרונה וסקלתו באבנים יכולתם מרובות מל באבן
ירגמו אותם או באבן יכולתם אחת תלפזצו אמור מעתה לא מות
ראשנה ימות בשניה פי בקש להדיחך נאלץ לאן הדחה ועל להלך הדחה
מה הדחה האמורה כאן סקלה אף הדחה באמורה להלך סקלה וכל
ישראל ישמעו וייראו ארבעה נאמרו וכל ישראל ישמעו וייראו שצריכין
הכרזה שמרין אותן עד הרבל והולבין אותן בפני כל ישראל והם מסית
ובן סופר ומורה וחקן ממרא ועדים זוממים ולמה בכללן כתוב כל ישראל
ובעדים זוממים נאלץ והנשאים דלא כולי עלמא חזון לפקדונא כי
תשמע ולא החד ומצות יכולתו ורשותו וחקרת ושאלת היטב
באחת עריך אחת ולא שתים עריך לא עדי מקלט ולא ירושלם ואת
מצותו תשמרון תורת משה ובקולו תשמעון קול הנביאים ואען תעבדו במקדש
ובתדבקון בדרכיו כי דבר סרה דבר המוסר מן העו שלא היה ולא נבדא
אשר לא ידעת אתה ואבתיך דבר זה גדול הוא שאף האומאין מתחין מה שמסור
להם מאבותיהם וזה אומלך עזוב מה שמסרו לך מאבתיך ולמה נאמרו הקרובים
ליך או הדחקים אמר להן מטיבן של קרובים אתה למד לשלד חוקים כשם שאין
ממש בקרובים כך אין ממש בדחקים לא תאבה לו לא תהא תאבלו אשני אהיה
נתן לך בכל מקום לשבת עם לאמ כרע לירושלם שלא ניתנה לבית דירה יצאן
אנשים ולא נשים אנשים ולא קטנים אנשים אין פחוט משנים בני בליעל בעם
שפירקו מעליהן עולו שלהיפה בני בליעל בנים שאינן מועילין מקרבך ש
יהיו מאהן שבט מקרבך ולא מן הספר וידיו ממחה ועד רובו של שבט שנה
עירם לא כרך גדול ולא כפר קטן וכל פחות ממאה כפר ורוב שבט כרך את
ישיבי עירם ולא יושבי עיר אחרת לאמר בדתרא נלכד ונעבדה על שידיוחן
בלשון רבים אבל אם הדיחן בלשון יחיד הדיחן מקידון ודרשת וחקרת
ושאלת החקירה היא עיקר העדות כפי דיני ממונות כמה הלוחו ובאיזה חדש
הלוחו ובאיזה מקום ובדיני נפשות בשבע חקירות בודקין את העדים באיזה
שבוע באיזה שנה באיזה חדש בכמה בחדש באיזה יום מימי השבוע ובכמה

ה
ל
מ
ה
ה
פי
א
א
ו
ל
ל
ח
ל
מ
א
י
ע
ח
א
ה
כ

שעות ביום ובאיזה מקום ובדיקתו כגון איזה בגד היה לבוש ובממון בנכס
היה צלול והדרישות הן האחריות והן פלג ודעות וחקירת השאלה והגר ל
ושלמות ודעות ודעות השפעות היטב היטב לזאת שזה והנה אמת נכון הד
לדבות גדים ועברים משוחררים הבה תבד בקיף ואם היו יחידים נשחרר
ולמה נאם הבה תבה שאם לא יכלת להמית/ במיתת האמונה בזה מית/ בזה
מכל מיתת האמורות בין קלות בין חמורות מעין ליתא ידך לא יצא ידית
הבה תבה אתי ושב העיר והיא ולא ישיב עיר אחת מבא/ אמרו הסמדר
והגמלת העובדת ממקום למקום הכי לומצילין אותה לפי חרב צדקה
פיה של חרב שלא תנחלם החרם אותה פקט לנכסי צדיקים שבחוץ ואת כל
אש בה לדבות נכסי צדיקים שבות נכס/ אמרו נכסי צדיקים שבחוץ
אובדין שבחוץ לה פליטות של שנים בין מתנכס בין מחוץ לה אובדין
ואת בה מתה לא בה מתה חדש ואת כל שללה לדבות נכסי צדיקים שבחוץ
לה דא שללה ולא שללה חברתה שללה ולא שללה שמים להוציא הקדשות
שבת נכס/ תקבץ את שאינן מחוסרים אקבוצ יצאו פירות שלא בשלל
תוך רחוב אין לה רחוב עושין לה רחוב היה רחוב חוצה לה מעין שבו נסין את
לחובה תל' תוך רחוב ושרפת באש את העיר ואת כל שללה ולא שללה שמים
מכאן אמרו ההקדשות שבת נכס/ יצאו תרומות וקרבן מעשר שני וכתבי קדש
גמול כליל פיו לאהרן בן הוא אומ' וישבע יהושע את העם ואת יריחו וכי
אין אנו יודעין שיריחו שמה לא שלא יצא אותה ויקראו שמה עיר אחרת/ שלא
יצא עיר אחרת ויקראו שמה יריחו בבכורו ייסדנה וכל שוגג תל' בדב
וי אשר דבד ביד עבדו יהושע בן נון אמור מעתה מזיד היה והיתה תל
עולם קל' אין אנו לא קצת תל' כמא תתקף עיר הנדחת ואסתדלו מן
ק' תל' עולם עד דתל' עיר נפש לא תבנה עוד לא תבנה כמות שהיתה אבל
משנין אותה אנו עושין אותה גנות ופרדסים ולא ידבק בידך מאומה מן
החרם מכלל שנכסי עיר הנדחת אסורין בהנאה וכל העושה דין בעיר הנדחת
כלו השיב חזון אף והקריב עולה שנ' למען ישוב יי מחזון אש ופז כלילנו

תל' באב
לא מת
להלן הנה
לה וכל
ש צריכין
ם מסית
יכל ישל
צתא כ
את היטב
ים ואת
עבדו במקד
ז ולא נכדא
ינמה שמקור
ינא/ הקרבם
ז כשם שאין
אש יי אהרן
דירה יצא
בלעלבנים
מקרבך ש
שבת שנה
את
שיריחו
והקדש
באיזה חדש
יום באיזה
ת ובכמה

אֵלֶיךָ וּמֵבִיא עֲלֵי־שֵׁל בְּדֹד וְחֲמִים שֶׁנִּתְּנָה לְךָ רַחֲמִים וְדִיחָמִךְ וְהִרְבֵּךְ
מִבְּאֵן רֶבֶן בְּמִלִּיטָבִיל אֲנִי כִּלְזִמָּן שֶׁאֲתָה מִרְחֵם עֲלֵה־בְרִיּוֹת מִרְחֲמִין עֲלֶיךָ
מִן הַשָּׁמַיִם אֵין אֲתָה מִרְחֵם עֲלֵה־בְרִיּוֹת אֵין מִכְחֲמִין עֲלֶיךָ מִן הַשָּׁמַיִם
וְהִרְבֵּךְ בְּמִדָּה שֶׁנִּי וְהִרְבִּיתִי אֶת זֶרְעֶךָ כְּכֹה־שֶׁמֶל כֹּאֵשׁ נִשְׁבַּע לֵאבֹתֶיךָ הַכֵּל
בְּזִכְוֹת אֲבֹתֶיךָ כִּי תִשְׁמַע בְּקוֹלִי אֵלֶיךָ מִבְּאֵן אֲמִרוֹ הַתְּחִיל אֲדֹם לִשְׁמוֹעַ
קָמְעָה וְנִפְּוֹ לִשְׁמוֹעַ מִשְׁמִיעַ אֶת הַרְבֵּה לִשְׁמוֹעַ אֶת כָּל מִצְוֵי אֱלֹהִים
הַתְּבַסֵּם בָּעֵם שֶׁתִּהְיֶה מִצְוֵה קָלָה חֲבִיבָה עֲלֶיךָ כִּמְצוֹה חֲמוּרָה בְּעִים אֲתָם
לִישׁוֹעָה כִּי אֵין אֲבִין נְתִיבָה לֵאבֹתֶיךָ שֶׁלֹּא עֲתִידָה שֶׁיִּשְׁדִּיק יַעֲנִי מִן גִּדְּהָ
אֶתְּכָל אֲלֹהֵי אֲמִתִּי צֶלֶבֶם וְאֲכִתֵּם אֲדָדִי לְכָל מִהְתְּרֵי אֱלֹהֵי הַנִּתְּוֹהָ טָהֵם
נִתְּאִי אֶתְּכָל אֶתְּכָל אֶתְּכָל לִישׁוֹעָה מִחֲדָה הֵעַ אֶתְּכָל אֵין נְתִיבָה לִישׁוֹעָה
צִוְּהָ פְּחֻדָּה אֶתְּכָל אֶתְּכָל וְנִקְבַּת אֲמִרָה לְבִנְיָא בִּלְהֵם בְּנִים אֲתָם לִי
אֵלִי וְנִתְּכִי לִי בְּעַיִן יִשְׂרָאֵל עֲבָדִים לִעֲנֵן הַרְחֲמִנוֹת הַסְּבֵם וְלִעֲנֵן הַעֲבָדוֹת
שֶׁהֵן מִצְּפִין לִישׁוֹעָה כִּמוֹ שֶׁאֲמִרוֹ אֲנִי כִּנְסַת הַגְּדוּלָּה בְּעֲלִינִי לִשְׁבַח דָּא
בְּשִׁבְלִי הַאֲדָבָה וְהִירָאָה וְעוֹד כֵּל אֶחָד מִחוּבֵר מִשְׁנֵי דְבָרִים מִכָּל הָעַמִּים
כֹּל אֶחָד מֵאֲבוֹת דְּעוֹלָמְךָ אֲשֶׁר עָלְכֶם הָאָדָם קִין לִמְעַן שׁוּבוּיִי מִקְּבֵעַ
הַכֹּהֲנִים לֹא תִתְּגַדְּדוּן לֹא תִישְׁעוּ אֲגוּדוֹת אֲגוּדוֹת אֵלֵינוּ כֹּלְכֶם אֲגוּדָה אֶחָד
כִּי הוּא אֱוִם הַבּוֹנֵה בְּשָׁמַיִם מַעֲלֹתָיו וְאֲגוּדָתוֹ עַל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל דָּא לֹא תִתְּגַדְּדוּן
שֶׁלֹּא תִתְּגַדְּדוּן בְּדֶרֶךְ שְׁאֲחָרִים מִתְּעַדְדִין כִּי הוּא אֱוִם וְיִתְּגַדְּדוּן כִּמְשִׁי
וְלֹא תִשְׁמֹעַ מִן קִין עֵינִי לִמַּת יִכּוֹל לֹא יִהְיֶה אֵין עֲלֵינוּ הַעֲיִים בְּלִבֵּי
מִנֵּן לְבִנְיָא דְּהָאֵשׁ תִּלְבֵּד אֲשֶׁם לְבִנְיָא דְּהָאֵשׁ כִּי עַם קָדוֹשׁ אֲתָה לִי
אֵלִי קָדוֹשׁ עֲצֻמָּךְ וּבֶךְ בְּחֻבֵּי אֱלֹהֵי לְהִיּוֹת לִי לְעַם סְגֻלָּה מִכָּל הָעַמִּים
מִלְּמַד עֲכָל אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל חֲבִיבִי לִפְנֵי הַמָּקוֹם מִכָּל אֲוִמוֹת הָעוֹלָם
אֶחָד מֵאֲבוֹת דְּאֵשׁ תִּלְבֵּד מִכָּל הָעַמִּים אֲשֶׁר עָלְכֶם הָאָדָם אֲמִרָה מִעֲתָה מִשְׁלֵטֵנוּ
וּמִשְׁלֵאֲחָרֵינוּ וְלֹא מֵאֲבוֹת דְּאֵשׁ עֲכָל
לִמְדוֹ שֶׁאֵין מִדְּבַר אֶבְרָם לִי הַמִּתְּקֵן שֶׁהֵטִיל בְּהֵן מוֹם וְאֶבְרָם לִנְקָה
כִּתְּבָהּ תּוֹעֵבָה וְכִתְּבָהּ לְהֵלֵךְ אֲשֶׁר יִהְיֶה בְּנוֹם כִּי תּוֹעֵבָה יִי אֵלֶיךָ הוּא

89

זאת הבהמה אשר תאכלן למה נאמר שיה כשבים ושה עזים ללמדך שולד
 טרפה מותר וקח ושה עזים להביא ופד קדושה שהוא מותר דא שיה כשבים
 הנולד מן הטהור טהור אף כאן קום וזאת דבר הנא לשמועה ליהרם בהמה
 שנו לדה שמועה לשתי בהמות שהי שני גבין ושתי שדרות זאת הבהמה
 אל רציון מכאן שהיה בכלל בהמה תאזהא שור הבד והו תורבא שור
 היער בלא יער בלש ארמי והדוכיפת הוא תורבא וזה כלל בהמה מכל סתם
 לפי שמצנו שדיבה הכת טרפה כעץ טרפות אף אע ארבה את הנסוע בעץ נסוע
 ואיזה זה זה החורש בחמור ובמוקד שיין תל שור שיה כשבים ושה עז תאכלן
 מדבה אני אתאן ועד אן לא ארבה אתה רובע והנרבע המוסר והנעס ואחין
 ומחיר וכלאים ומרפה ויוצא דונן תל שור שיה כשבים מדבה אתאן ועד אן לא
 ארבה את שני עבדה עבדה עלפי עד אחד אן עלפי הבעל תל שור שיה כשבים
 מדבה אני אתאן ועד אן לא ארבה את שני עבדה עבדה עלפי שני עדים
 ועד אן לא נבמר דין תל שור שיה כשבים תאכלן מדבה אני אתאן שגדלו
 בעהדה ועד אן לא ארבה את ולד טרפה שינקא מכשדה תל בהמה מדבה
 אני את ולד טרפה שינקא מן כשדה תל בהמה מדבה את ולד טרפה שינקא
 מן בהמה טהורה עם העמאא תל בהמה כלל בהמה בטהמה תאכלן לרב
 שליה יכול אכלן יצא מן צנה תל אתה תאכל אתה באכילה ואין בהם טמא
 באכילה אין לי לא בעשה מנאך בלא תעשה תל הגמל והארנבת השפן
 והחזיר מבשרם לא תאכלן אן לא אן בלבד שאר בהם טמא מן דין הוא
 ומה אן שיש בהם טמא טהור דהיה בלא תעשה שאר בהם טמא שאין בהם
 סימני טהרה אינדין שיהא בלא תע על אכילתן נמצא הגמל והארנבת
 והחזיר מן הכת ושאר בהם טמא מן חל וחומ נמצא מצות עשה שלהן מן
 הכת ומצות לא תעשה שלהן מן חל וחומ אך אתה לא תאכלן
 השמועה אמר ל עקיבה ופי משה קניג היה אן בלטידי היה לא מכאן תשוב
 לאומדין אין תורה מן השמים כל צפור טהורה תאכלן ונאמ כלל טהור
 תאכלן למה נאמר ל שמעון אומ זה חגב טהור דא להביא אף צמר מצורע

והרב
 חמין עליו
 השמים
 בתוך הכל
 זרם לשמוע
 צא אגמל
 בנים אתם
 ננימן גהה
 ואתה טהרם
 ננימן גהה
 בנים אתם לוי
 העבדות
 לשבח דא
 להעמים
 בוי מוסר על
 אגודה אחת
 א לא תאכלן
 ו כח שוא
 יעניס בלגד
 דוש אתה לוי
 כל העמא
 דא יבול
 משלפטו
 ייה שמועה
 מכלל לנקה
 ד הוא

והיה זהו שם המלך
הוא שם המלך

ב
ב
ש
ב
א
ל
פ
ש
ל
א
ח
ל
מ
י
מ
ח
א
ב
ו
ה
מ
ת
א
ז
ז
פ
ש

המשולח שיהיה מותרת באכילה יכול שחוטף צדא מותרת תל וזה
אשר לא תכלה להביא שחוטף שהיא אסורה כל עוף שהורחב לא
גלוי וידוע לפט מי שאמ' והיה העו שעופות שהורחב יתן מן הטמאים לבד
מנה הטמאים שבך שנו לבנות לעולם ישנה אדם לתלמידו דרך קצרה וזה
וידוע לפט מי שאמ' והיה העו שהיה הטמא יתן מן הטמאים וישמע
אות אהנת שר ונא להלן גשר מה גשר האמור כאן עשה את האמורין בלח
תאכיל אף להלן בלח תאכיל ונא אמר אמר יוחנן בן צחק עשרין וארבעה
עונות טמאים אורויהא עשרין אודמשנה תורה עשרין וחזי מפע שה'ס יחדיה
אם אביו בשם שדא ודא אהא חת כך איה ודיה אחת ולמה נשנו לפדשו כדי שלא
הטעה שבמקומות קורין לן כך ובמקומות קורין לן כך ולמה נשנו בזה מה
מפני השקוע במעי אמה אגמדה למטה ערב זה ערב שחור ואת כל ערב
להביא ערב העמק והבא בראש וצפ' למינו להביא זרזיר נץ זה הגז למנו
להביא חדיק ולמה שלא נתפדשו בתורה ויש לך ללמוד וקאן שבמקומות
מייב דגים ושמינה מאת מיני חגבים דאיה הקב' למטה בסעי' וכשנכנס
ישל לארץ נבנסו עמדין וכשגלו גלו עמדין וכולן חזרו חוץ מאחד ושמו
שבטא שלא חזר עמדין בינן נבנסו והיטן הלכו דרך הארץ לא תאכלו
כל נבלה להביא נבלת מחיים ונפסלו מבית שחיטתן אינן לא נבלה
ערסא מנין נבל נבלה כרנבל' דגראט בש תת ואבס' וכי חבס' עליו יאסר
לא ללמוד עכל זמן שהיא דאיה לא תכלה לטעם היא מטימא אומכר
לכדדי לפי שאמור ליתן מוצנע חסם לבוי אבל גדתושב מצויץ אנו
להחיותן שנגדותושב והי עמך לא יהיה זה העב פחות מגד תושב
שהוא הי עמך ד' יורה אות' וצריכ' ככתבן דברים המותרין ואחרים
בזהגין בהן איסור אי אתה דשאי' לפתח בהן התר בפניהם כיעם קדוש
קד תחדם אף לא נעזל מן אמאכל לארסם תכמי קדושה לא תבשלגדי
בחלב אמאכל ל' יקוצה חיה ועוף חנין מן החיה שג' לא תבשלגדי בחלב
אמו ג' פטח פדט לחיה ועוף ובחלב פטח' וס' הגלילי אומ' נאמלא תאכלו כל

וְכֵן יֵשׁ עוֹק שְׂאִי לֹא חֲלָבִים דֹּא חֵד לַעֲנֹנ (וְחֵד לַעֲנֹנ) תִּרְדֵּה דְכִתְנָאשׁ
 בְּכִרְי אֲדִי תִבְּ בִּיתִי וְסִתְּ בִּתְרִיה בְּתֵב לִיךְ אֶתְהַדֵּב וְחֵד לַעֲנֹנ מַעֲשֵׁרוֹת
 שְׂבִיחַ תִּתְּכֵלוּ כֹל נִבְלָה וְסִמִּיךְ בְּהַ עֵשֶׂר תַּעֲשֶׂר אֶתְהַדֵּב לִתְגִּדְמוֹ בִּי לִבְשֵׁלוֹ
 גִּיִּים בְּמַעֲשֵׂי אִמִּי שֶׁאִם אֵין אֶתְסִי מוֹיִנִּיאִן מַעֲשֵׁרוֹת כִּרְחֹו רֹחַ אֶחָת שְׁטִיזִים
 אֵנִי שׁוֹחֵה בְּהֵן וְהִיא שׁוֹרֶפֶת עֵשֶׂר תַּעֲשֶׂר זֶה מַעֲשֶׂר שֶׁן וְהִיא נִתְּכֵב
 לַבְעֵלִין בִּירוֹשׁ וְחֵד לִבְבוֹת שֶׁאֵה מַעֲשֵׁרוֹת תִּלְ עֵשֶׂר תַּעֲשֶׂר הִיא קִשְׁדָּה
 פֶּדֶט לֹא יִלֵּן שְׁטֵעֵן בְּתוֹךְ הַבֵּית שֶׁהוּא כְּטוֹר מִן הַמַּעֲשֵׁרוֹת שֶׁנֶּה שֶׁנֶּה
 שֶׁאֵין מַעֲשֵׁרִין מִן הַיִּשָּׁן עַל־הַחֵדֶשׁ וְאֵין מַעֲשֵׁלִין מִשֶּׁה עַל־הַבְּרִיתָה מִעַן
 לַמַּעֲשֶׂר בְּהִמָּה שֶׁאֵין מַעֲשֵׁרִין אֵתְוּ מִשֶּׁה עַל־הַבְּרִיתָה תִּלְ עֵשֶׂר תַּעֲשֶׂר
 וְאֵין פִּזְדִּין מַעֲשֶׂר שֶׁן בִּירוֹשׁ שֶׁאֵה בֶן נִטְמָא שֶׁנֶּכִי יִרְחֹק מִמֶּךָ הַמָּקוֹם בִּד
 חוֹק מָקוֹם הוּא נִפְדָּה שֶׁהַ שֶׁנֶּה לִ שְׁמֵעוֹן בֶּן הוּאֹא מִשְׁבֵּר שְׁמֵעוֹן מִנִּי
 לַמַּעֲשֶׂר בְּהִמָּה שֶׁהוּא בַּעֲמוֹד וְעֵשֶׂר תִּלְ עֵשֶׂר תַּעֲשֶׂר יִכּוֹל דְּבִר שֶׁגִּדְוֹכִין
 מִן הָאֶרֶץ כִּבְנוֹן טַפִּים וְקוֹצֵה יֵהֵא בְּמַעֲשֶׂר חֵיִיב תִּלְ עֵשֶׂר תַּעֲשֶׂר וְאֶבְלָלֶם
 יִיֵּלֵהִי אֲכִילֵתִי בִירוֹשׁ שֶׁנֶּה לֶפֶי יִיֵּלֵהִי יִכּוֹל אֶתְהַדֵּב וְחֵדִּי לִתְגִּדְמוֹ הִיא
 מִדֵּט שֶׁהִיא מִכֵּלֶל שֶׁן וְאֶבְלָלֶם יִיֵּלֵהִי בְּמָקוֹם אֶשֶׁר יִבְחֹד יִכּוֹל אֵין לִי
 חֵיִיב בְּמַעֲשֵׁרוֹת אֶתְהַדֵּב וְחֵדִּי וְיִצְהַר מִנִּי לִרְבוֹת שֶׁאֵה פִּזְדִּין תִּלְ תִּבְוֹאֵתִי
 אֶתְהַדֵּב שְׁלֹבֵן הִיאֵתִי אֹמֶר מִה תִּבְוֹאֵה מִיִּזְהַר שְׁמִכְנִסָה לִקְיָם וְדִרְכָה לִיאֵבֶל
 כְּמוֹת שֶׁהִיא אֶתְהַדֵּב אֵין מִדְּבָה אֶתְהַדֵּב כִּיֵּה אֶתְהַדֵּב אֶתְהַדֵּב אֶתְהַדֵּב
 וְהִדְחוֹן וְהִפְרִגִין הַשְּׁמֵשׁ מִן חֵדִּי לִרְבוֹת שֶׁאֵה קִטְנוֹתִי תִלְ עֵשֶׂר תַּעֲשֶׂר
 מִדְּבָה אֵין אֶתְהַדֵּב טַעֲנוֹת שֶׁדִּכֵּן לִיאֵבֶל כְּמוֹת שֶׁהִן וְעַד אֵין אֶתְהַדֵּב אֶתְהַדֵּב
 תִּנְדְמוֹס וְאֶתְהַדֵּב וְאֵין דִּכֵּן לִיאֵבֶל כְּמוֹת שֶׁהִן תִּלְ עֵשֶׂר תַּעֲשֶׂר יִכּוֹל
 אֶעֱפֵ שֶׁלֹּא הִשְׁרִישׁוּ תִלְ אֶבְלָלֶם מִנִּי לִרְבוֹת יִרְחֹק לַמַּעֲשֶׂר תִּלְ כֹּל מַעֲשֶׂר
 זֶדֶה הָאֶרֶץ לִרְבוֹת זֶדֶע שׁוֹם שְׁחֵלִים וְגִדְוֹר יִכּוֹל שֶׁאֵה מִדְּבָה לִפְתִּי וְצִנְנוֹת
 וְזֶדֶע וְנוֹגֶה שֶׁהִן נִבְלִין תִּלְ מִדְּבָה הָאֶרֶץ וְלֹא זֶדֶה הָאֶרֶץ פֶּדֶט הָעֵץ לִרְבוֹת
 פִּזְדִּין אֵין יִכּוֹל שֶׁאֵה מִדְּבָה הָרֹבֵץ שֶׁנֶּה וְחֵדִּי צִלְמוֹתֵהוּ חֵדִּי צִלְמוֹתֵהוּ
 שֶׁאֵין נִבְלִין תִּלְ מִפְּדִי הָאֶרֶץ וְלֹא מִפְּדִי הָאֶרֶץ מִנִּי שֶׁאֵה מַעֲשֶׂר אֶת

וְהִיא שֶׁנֶּה לִ שְׁמֵעוֹן בֶּן הוּאֹא מִשְׁבֵּר שְׁמֵעוֹן מִנִּי

וְכֵן יֵשׁ עוֹק שְׂאִי לֹא חֲלָבִים דֹּא חֵד לַעֲנֹנ (וְחֵד לַעֲנֹנ) תִּרְדֵּה דְכִתְנָאשׁ
 בְּכִרְי אֲדִי תִבְּ בִּיתִי וְסִתְּ בִּתְרִיה בְּתֵב לִיךְ אֶתְהַדֵּב וְחֵד לַעֲנֹנ מַעֲשֵׁרוֹת
 שְׂבִיחַ תִּתְּכֵלוּ כֹל נִבְלָה וְסִמִּיךְ בְּהַ עֵשֶׂר תַּעֲשֶׂר אֶתְהַדֵּב לִתְגִּדְמוֹ בִּי לִבְשֵׁלוֹ
 גִּיִּים בְּמַעֲשֵׂי אִמִּי שֶׁאִם אֵין אֶתְסִי מוֹיִנִּיאִן מַעֲשֵׁרוֹת כִּרְחֹו רֹחַ אֶחָת שְׁטִיזִים
 אֵנִי שׁוֹחֵה בְּהֵן וְהִיא שׁוֹרֶפֶת עֵשֶׂר תַּעֲשֶׂר זֶה מַעֲשֶׂר שֶׁן וְהִיא נִתְּכֵב
 לַבְעֵלִין בִּירוֹשׁ וְחֵד לִבְבוֹת שֶׁאֵה מַעֲשֵׁרוֹת תִּלְ עֵשֶׂר תַּעֲשֶׂר הִיא קִשְׁדָּה
 פֶּדֶט לֹא יִלֵּן שְׁטֵעֵן בְּתוֹךְ הַבֵּית שֶׁהוּא כְּטוֹר מִן הַמַּעֲשֵׁרוֹת שֶׁנֶּה שֶׁנֶּה
 שֶׁאֵין מַעֲשֵׁרִין מִן הַיִּשָּׁן עַל־הַחֵדֶשׁ וְאֵין מַעֲשֵׁלִין מִשֶּׁה עַל־הַבְּרִיתָה מִעַן
 לַמַּעֲשֶׂר בְּהִמָּה שֶׁאֵין מַעֲשֵׁרִין אֵתְוּ מִשֶּׁה עַל־הַבְּרִיתָה תִּלְ עֵשֶׂר תַּעֲשֶׂר
 וְאֵין פִּזְדִּין מַעֲשֶׂר שֶׁן בִּירוֹשׁ שֶׁאֵה בֶן נִטְמָא שֶׁנֶּכִי יִרְחֹק מִמֶּךָ הַמָּקוֹם בִּד
 חוֹק מָקוֹם הוּא נִפְדָּה שֶׁהַ שֶׁנֶּה לִ שְׁמֵעוֹן בֶּן הוּאֹא מִשְׁבֵּר שְׁמֵעוֹן מִנִּי
 לַמַּעֲשֶׂר בְּהִמָּה שֶׁהוּא בַּעֲמוֹד וְעֵשֶׂר תִּלְ עֵשֶׂר תַּעֲשֶׂר יִכּוֹל דְּבִר שֶׁגִּדְוֹכִין
 מִן הָאֶרֶץ כִּבְנוֹן טַפִּים וְקוֹצֵה יֵהֵא בְּמַעֲשֶׂר חֵיִיב תִּלְ עֵשֶׂר תַּעֲשֶׂר וְאֶבְלָלֶם
 יִיֵּלֵהִי אֲכִילֵתִי בִירוֹשׁ שֶׁנֶּה לֶפֶי יִיֵּלֵהִי יִכּוֹל אֶתְהַדֵּב וְחֵדִּי לִתְגִּדְמוֹ הִיא
 מִדֵּט שֶׁהִיא מִכֵּלֶל שֶׁן וְאֶבְלָלֶם יִיֵּלֵהִי בְּמָקוֹם אֶשֶׁר יִבְחֹד יִכּוֹל אֵין לִי
 חֵיִיב בְּמַעֲשֵׁרוֹת אֶתְהַדֵּב וְחֵדִּי וְיִצְהַר מִנִּי לִרְבוֹת שֶׁאֵה פִּזְדִּין תִּלְ תִּבְוֹאֵתִי
 אֶתְהַדֵּב שְׁלֹבֵן הִיאֵתִי אֹמֶר מִה תִּבְוֹאֵה מִיִּזְהַר שְׁמִכְנִסָה לִקְיָם וְדִרְכָה לִיאֵבֶל
 כְּמוֹת שֶׁהִיא אֶתְהַדֵּב אֵין מִדְּבָה אֶתְהַדֵּב כִּיֵּה אֶתְהַדֵּב אֶתְהַדֵּב אֶתְהַדֵּב
 וְהִדְחוֹן וְהִפְרִגִין הַשְּׁמֵשׁ מִן חֵדִּי לִרְבוֹת שֶׁאֵה קִטְנוֹתִי תִלְ עֵשֶׂר תַּעֲשֶׂר
 מִדְּבָה אֵין אֶתְהַדֵּב טַעֲנוֹת שֶׁדִּכֵּן לִיאֵבֶל כְּמוֹת שֶׁהִן וְעַד אֵין אֶתְהַדֵּב אֶתְהַדֵּב
 תִּנְדְמוֹס וְאֶתְהַדֵּב וְאֵין דִּכֵּן לִיאֵבֶל כְּמוֹת שֶׁהִן תִּלְ עֵשֶׂר תַּעֲשֶׂר יִכּוֹל
 אֶעֱפֵ שֶׁלֹּא הִשְׁרִישׁוּ תִלְ אֶבְלָלֶם מִנִּי לִרְבוֹת יִרְחֹק לַמַּעֲשֶׂר תִּלְ כֹּל מַעֲשֶׂר
 זֶדֶה הָאֶרֶץ לִרְבוֹת זֶדֶע שׁוֹם שְׁחֵלִים וְגִדְוֹר יִכּוֹל שֶׁאֵה מִדְּבָה לִפְתִּי וְצִנְנוֹת
 וְזֶדֶע וְנוֹגֶה שֶׁהִן נִבְלִין תִּלְ מִדְּבָה הָאֶרֶץ וְלֹא זֶדֶה הָאֶרֶץ פֶּדֶט הָעֵץ לִרְבוֹת
 פִּזְדִּין אֵין יִכּוֹל שֶׁאֵה מִדְּבָה הָרֹבֵץ שֶׁנֶּה וְחֵדִּי צִלְמוֹתֵהוּ חֵדִּי צִלְמוֹתֵהוּ
 שֶׁאֵין נִבְלִין תִּלְ מִפְּדִי הָאֶרֶץ וְלֹא מִפְּדִי הָאֶרֶץ מִנִּי שֶׁאֵה מַעֲשֶׂר אֶת

שאוכל שנ עשר תעשר יכול אעפ שלא נגמרה מלאכתו בשדה תל כרגל
מן הגדן והרי הוא בשדה וכמלאה מן היקב והדי הוא בשדה יכול להא את
אכל עראי בשדה תל עשר תעשר מן שזורע תל היצא שדה מן שכוונ
תל תבואת זרעך אמרו דרבנן חנותבני זמן שלש שנים קודם לארץ ישראל
שהיו מוציאין פירותיהן מיד מעשרות שבידורשין לומר עשר תעשר ואכל
ולא מן תבואת זרעך ואכלת לפני יי אלהי במה אע יבחר ל יי אומ
ל דבד יתשוב זקנ ל עקידה את יכול יהא אדם מעלה בכורות מחוץ לארץ
לארץ תל ואכלת לפני יי אלהי במה אע יבחר ממקום שאנה מבא מעשר
אנה מבא בכורות מחוץ לארץ שאי אנה מבא מעשר דגן אי אנה מבא
בכורות שמעון בן שמא אולי יכול כשב שנתנה תורה מחיצה בין קדש
קדש לקדשים קדשים כך נתנה תורה מחיצה בין ביכורים למעשר שני דין הוא
בבב טעון הבאת מקום ומעשר שני טעון הבאת מקום מה הבב אין נאכט
לא לפנים מן החומה אף מעשר שני לא יהא נאכל לא לפנים מן החומה
מה לבב טעון מקום אטלגן שכן מיעט זמן אטלגן ועמד במעשר
שני שריבד זמן אטלגן גאול וריבד זמן אכילגן נגדה מקום אכילגן
ואכל לפני יי אלהי במה אע יי מה הבב אין נאכל לא לפנים מן החומה
מעשר שני לא יהא נאכל לא לפנים מן החומה ל שמעא אומ יכול יהא
אדם מעלה מעשר שני לידו בזמן הזה ואוכלו דין הוא בבב טעון הבאת
מקום ומעשר שני טעון הבאת מקום מה הבב אין נאכל לא בפני הבית אף
מעשר שני לא יהא נאכל לא בפני הבית לא אב אמת בבב שיש ממנו דמא
ואימורין למזבח בכורים יצאון שאין מהן דמים ואימורין למזבח ואין
נאכלין לא בפני הבית לא אב אמת בכורים שטעו דהנח לפע המזבח
נאכל במעשר שני שאין טעון הנח לפע מזבח תל ואכל לפני יי אלהי מקיש
בבב להעשר שני מה הבב אין נאכל לא בפני הבית אף מעשר שני לא
יהא נאכל לא בפני הבית אחרים אומ יכול בבב שיעבד זמן משנה לחמ
יהא נאכל בבבב מוקדש שובתל ואכל לפני יי אלהי אב ללמד עלה בבב

שדה תל כרגל פנים מן החומה אין צריך שהדי כבוד נאמר לא תוכל לאכל בשע מעדגנת
יה יכול להאמין יצאם מן למד נאמר וחכל לפניו אלהי במקום אשר יבחר מקושו בכנר ל
שדה חנ שכוונ מעשר שני מה מעשר שני נאכל משנה לחברתה אף בכור משנה לחברתה
לארץ ישראל תלמוד לראה אתיו אלהי מקד שהמעשר מביא את אדם לעדי תלמודה
כל האמיס בין בארץ בין בחו לארץ ובידבה ממך הד יכול בדחוק זמורה
מרבד תל כי דחק ממך דמך בדחוק מקום הכת מדבר ולא בדחוק קמך אין
לי לא בזמן שהוא מוכר מנאם מועט תלכי לא תוכל שאתו ואין שאתה
אכילה שג ושא משאת מאת פני אלהי אין לי לא עני עשיר מנ תלכי וברכך
ועתה בבסק מלמד שאין מתחללא על הבסק מנ לעשות שאר מטבע
בבסק דין הוא הואיל והקדש מתחלל ומעשר שב מתחלל מה הקדש
בן שאר מטבע בבסק אף מעשר שני עשה בו שאר מטבע בבסק מה להקדש
עשה בו שאר מטבע בבסק שהדי עשה בו שאר מטבע בבסק תאם במעשר
שני שלא עשה בו שאר מטבע בבסק תל ועתה בבסק ועתה בבסק
פודין לא במעות שיש עליהן צורה מנ להביא שאר מטבעות תל וצורת דבר
שדרבן ליצוד דברי לי שמעאל עקיבא אומ דבר שיש עליו צורה כדל אסמ
שאין עליו צורה בידך שאין פודה במעות שאין ברשותו והלכת אהמ
אע יב ילבו זן שילו ובית העולם בכל אשר תאוד נפשו כלל ופרט וכל
ואין אתה דן לא בעין הפרט מה הפרט מכורש עשה ולדות הארץ אף אין לי לא
דבר שהוא ולדות הארץ מכאן אמרו הכל נלקח בבסק מעשר חוץ מן האים
והמלה ל יהא אומ יכול להלוח בבסק מעשר שנטמא טעון פדיון דין הוא ומה
מעשר שני עצמן שנטמא הדי הוא נקדה הלוח בבסק מעשר שנטמא אין
דין שיפדה תל כק בבסק ראשון ולא בבסק שני אין לי לא מהוד טמא מעין תל
בסק בבסק ראשון ולא בבסק שני בכל אש תאוד נכ יכול בעבד ובשטל ובקרב
תל בבסק ובצאן אין לי לא אכילה שחיה מעין תל בין ובשכר אין לי לא אכילה
ושתייה משבחי אכילה ושתייה בגון הקטט והחמור וראשי בשמים והחמור
והחלית והקלעלין והלית חרית תל ובכל אש תש נכ בין בבסק אומ ביד

שדה תל כרגל פנים מן החומה אין צריך שהדי כבוד נאמר לא תוכל לאכל בשע מעדגנת
יה יכול להאמין יצאם מן למד נאמר וחכל לפניו אלהי במקום אשר יבחר מקושו בכנר ל
שדה חנ שכוונ מעשר שני מה מעשר שני נאכל משנה לחברתה אף בכור משנה לחברתה
לארץ ישראל תלמוד לראה אתיו אלהי מקד שהמעשר מביא את אדם לעדי תלמודה
כל האמיס בין בארץ בין בחו לארץ ובידבה ממך הד יכול בדחוק זמורה
מרבד תל כי דחק ממך דמך בדחוק מקום הכת מדבר ולא בדחוק קמך אין
לי לא בזמן שהוא מוכר מנאם מועט תלכי לא תוכל שאתו ואין שאתה
אכילה שג ושא משאת מאת פני אלהי אין לי לא עני עשיר מנ תלכי וברכך
ועתה בבסק מלמד שאין מתחללא על הבסק מנ לעשות שאר מטבע
בבסק דין הוא הואיל והקדש מתחלל ומעשר שב מתחלל מה הקדש
בן שאר מטבע בבסק אף מעשר שני עשה בו שאר מטבע בבסק מה להקדש
עשה בו שאר מטבע בבסק שהדי עשה בו שאר מטבע בבסק תאם במעשר
שני שלא עשה בו שאר מטבע בבסק תל ועתה בבסק ועתה בבסק
פודין לא במעות שיש עליהן צורה מנ להביא שאר מטבעות תל וצורת דבר
שדרבן ליצוד דברי לי שמעאל עקיבא אומ דבר שיש עליו צורה כדל אסמ
שאין עליו צורה בידך שאין פודה במעות שאין ברשותו והלכת אהמ
אע יב ילבו זן שילו ובית העולם בכל אשר תאוד נפשו כלל ופרט וכל
ואין אתה דן לא בעין הפרט מה הפרט מכורש עשה ולדות הארץ אף אין לי לא
דבר שהוא ולדות הארץ מכאן אמרו הכל נלקח בבסק מעשר חוץ מן האים
והמלה ל יהא אומ יכול להלוח בבסק מעשר שנטמא טעון פדיון דין הוא ומה
מעשר שני עצמן שנטמא הדי הוא נקדה הלוח בבסק מעשר שנטמא אין
דין שיפדה תל כק בבסק ראשון ולא בבסק שני אין לי לא מהוד טמא מעין תל
בסק בבסק ראשון ולא בבסק שני בכל אש תאוד נכ יכול בעבד ובשטל ובקרב
תל בבסק ובצאן אין לי לא אכילה שחיה מעין תל בין ובשכר אין לי לא אכילה
ושתייה משבחי אכילה ושתייה בגון הקטט והחמור וראשי בשמים והחמור
והחלית והקלעלין והלית חרית תל ובכל אש תש נכ בין בבסק אומ ביד

ולקחת מיד עלידי עורה בצאן ולקחת רחל על ידי ביצתה בייץ ולקחת חציו
על ידי קטנה בשכר ולקחת תמך משהחמיץ יכול יאחז בהמה למשתה
הרי אתה ידן נחל כחן שמחה ונחל כחן שמחה מה שמחה האמורה להלן שלם
אין שם האמץ כאן שלם או מה שמחה האמורה להלן עולה ושלם אף שמחה
האמן כאן עו ושלם תל ואכילה ושמחת שמחה שיש עמה אכילה צאן עולה
שאין עמה אכילה והלן אף בשערי כל מקום שאתה פומך לוי הזה לומר
תן לו מחלקו אין לו חלק תן לו מעשר עני אין לו מעשר עני תן לו שלם אין לו
שלם פרנסהו מה עניא כי אין לו חלק ונחלה עמך להגיד מה גרם
חקה שלש שנים זה מעשר עני וכותנו לעניים תחת מעשר עני יכול בהם
תל כי תכלה לעשר יכול בחנוכה תל תל וטהלן נחל תל מה קץ האמור
להלן רגל אף קץ האמור טון רגל או מה קץ האמור להלן חגהסבות אף קץ
האמור כאן חגהסבות תל כי תכלה לעשר רגל שהמעשרות כלין בו הוי אומ
זה פסח מבחן אמרו ערב יום טוב האחרון של פסח שילביעית ושלשבע
היו בימיו בדביעת מפני מעשר עני שבשלישית בשביעית מפני מעשר
עני שבששית יכול אף שנים שביעית תהא חייבת במעשר תל שעתה מעשר
שנה שחייבת במעשר יצאת שנת שביעית שאין חייבת במעשר יכול יהא
שני מעשרות נזהגין תל שנת המעשר מעשר אחד נזהגה ולא שני מעשר
נזהגין בה אין לי לא מעשר עני שבו דיבד הסל מנן לרבות שאר מעשרות תל
מעשר נזהגין ריבה תוציא את כל מעשריך בשנה ממלך שמת אין אתו
ממקום טמא למקום טהור יכול אף שלשאר שנים יהא מוציאין אודעו
ממקום טמא למקום טהור תל בשנה היא שלשנה היא אתה מוציא אתה
מוציא שלשאר שנים ממקום טמא למקום טהור שלשנה היא אתה מבער
ואי אתה מבער שייצא מדאששנה ועד פסח והנחת בשעריך אם אין שם
עני הנזהגין באונד לא הנחת בשעריך שאין מוציאין אותו לחוצה לארץ
אני יודע מי ידוק מפני מעשר עני אם מעשר ראשון אם מעשר שני תל ונח
הלן כי אין לו חלק ונחלה נחל לוי ויכול לחלקו מכל מקום רבוי יהודה

וְאֵעֲזָרְבֵן יַעֲקֹב אֹמֵר אֵינוֹ צָדִיק הָרִי הוּא אֹמֵר חֲבַע לִוִי הֵן נָתַתִּי כָל מַעֲבִיט
 לְנַחֲלָה מִן הַנְּחֻלָּה אֵינֶה זֶה אֶחָד מֵעֲשֵׂר דָּא שׁוֹן אֵינוֹ זֶה יִכְלֹ אֶחָד לִקְס שְׁבִיבָה
 וְיִפְאָה יִהְיֶה חַיִּיבִין בְּמַעֲשֵׂר תְּלוּבָא הֵכָּה כִּי אֵין לוֹ חֶלֶק וְגַם עִמָּךְ דְּבָרִים שְׁאִין לוֹ
 בְּהֵם חֶלֶק וְנִחְלָה עִמָּךְ וְהַגִּד וְהִתְנַחֵם וְהֵלֵךְ כֹּל בְּחֶסֶד בֵּין שְׁאִין חֶסֶדִים אֵל
 אֶתְמַה שְׁחָדִי הוּא אֹמֵר וְלֹא תִּהְיֶה בְּגַד אֲמִנָה בֵּין עֵטִיָּה בֵּין עֵטִיָּה תִּלְעַע מֵהָעַתָּה
 חֶקֶד אֶחָד כֹּלֵם חֶסֶדִים יִכְלֹ בֵּין בְּרִית בֵּין שְׁאִין בְּרִית תֵּל לִוִי מֵהָעֵת בְּרִית
 אֶחָד כֹּלֵם בְּרִית וְאִכְלוּ וְשָׁבְעוּ חַיִּיב לִיתָן לִכְלָעַע שִׁיעֲבוֹד עַלִין כְּדִי שְׁבַעוּ
 מִן הַחֲטִי' מִחֲצִי קָב מִן הַכֶּסֶם מִן קָב וְחֲצִי מִן הַשְּׁעוּרִים קָבִיִּים חֲצִי לֹג שְׁמִין רִבֵּעַ
 אֹרֶז חֲבֵעַ דָּקָב וְהֵלֵךְ בְּמַעֲשֵׂר לְמַעַן תִּלְמַד לִידָאָה מַעֲשֵׂר מִבֵּיא לִידִי תִלְמַד
 תּוֹרַת תְּלָתוֹ מִבֵּיא לִידִי יִרְחַת שִׁמֵּי מִקָּץ שְׁבַע שָׁנָה תַּעֲשֶׂה שְׁמִטַּת שְׁאִין הַשְּׁמִטָּה
 מִשְׁמִטַּת כֶּסֶף אֵל בְּכֹרֶת שָׁנָה כֵּן מִקָּץ וְנִאֵם לֵהֲלִין מִקָּץ שְׁבַע שָׁנָה בְּחַג הַסֻּכּוֹת
 תַּעֲשֶׂה שְׁמִטָּה שְׁמוֹט כָּל זֶמֶן שִׁישׁ לֵךְ שְׁמִטָּה אֶתְּהָ מִשְׁמִיטָּה שְׁבַע שָׁנָה
 יִכְלֹ שְׁבַע שָׁנָה לְכָל אֶחָד וְאֶחָד הֵלֵךְ אֶתְּהָ דֵּן חַיִּיב שְׁבַע שָׁנָה בְּשְׁמִטָּה וְחַיִּיב
 שְׁבַע שָׁנָה בְּמִלְוָה מֵהָ שְׁבַע שָׁנָה בְּאִמּוּדָה בְּשְׁמִטָּה שְׁנָה לְכָל הָעוֹלָם אֶחָד
 שְׁבַע שָׁנָה בְּאִמּוּדָה בְּמִלְוָה שְׁבַע שָׁנָה לְכָל הָעוֹלָם אֵל כֹּלֵךְ לְדֶרֶךְ חַיִּיב שְׁבַע
 שָׁנָה בְּעֶבֶד עֲבָדִי וְחַיִּיב שְׁבַע שָׁנָה בְּמִלְוָה מֵהָ שְׁבַע שָׁנָה בְּאִמּוּדָה בְּעֶבֶד עַבְדִּי
 שְׁבַע שָׁנָה לְכָל אֶחָד וְאֶחָד אֶחָד שָׁנָה בְּאִמּוּדָה בְּמִלְוָה זֶה שָׁנָה לְכָל אֶחָד וְאֶחָד נִאֵם
 לִמִּי דִימָה דְּנִין דְּבִר שְׁתִּלּוּ בִּיּוֹבֵל לְדָבָר שְׁתִּלּוּ בִּיּוֹבֵל זֶה יִכְיֹחַ עֲבָד עֲבָדִי שְׁאִין
 תִּלּוּ בִּיּוֹבֵל אֵן כֹּלֵךְ לְדֶרֶךְ זֶה דְּנִין דְּבִר שְׁנִיבְגָבָדָךְ וְבַחֲזָךְ לְאֶרֶץ מִדְּבַר שְׁנִיבְגָבָדָךְ
 בַּחֲזָךְ וְבַחֲזָךְ לְאֶרֶץ זֶה יִכְיֹחַ הַשְּׁמִיטָּה מִלְוָה שְׁאִין נִזְהָג אֵל בַּאֲרָץ תֵּל שְׁבַע שָׁנָה
 שְׁבַע שָׁנָה לְגִשְׁתָּ מֵהָ שָׁנָה בְּאִמּוּדָה בְּשְׁמִטָּה זֶה שְׁנָה לְכָל הָעוֹלָם אֶחָד שְׁנָה
 הַחֵם בְּמִלְוָה זֶה שְׁנָה לְכָל הָעוֹלָם יִסֵּד הַגְּלִילִי אֹמֵר הָרִי הוּא אֹמֵר קִלְבָּה שְׁנִיבְגָבָדָךְ
 שְׁנֵי הַשְּׁמִיטָּה אֶם זֶה שְׁנָה לְכָל אֶחָד וְאֶחָד הֵיךְ הֵיךְ קָרִיבָה אִמּוּדָה מִעֲטָה זֶה
 שְׁנָה לְכָל הָעוֹלָם יִכְלֹ יִהְיֶה הַשְּׁמִיטָּה מִלְוָה נִזְהָג בְּמִדְּבַר תֵּל תַּעֲשֶׂה שְׁמִיטָּה שְׁמוֹט
 אֵן אֵינוֹ אֹמֵר תַּעֲשֶׂה שְׁמִיטָּה שְׁמוֹט אֵל שְׁבַאֲרִךְ יִשָּׁר שְׁאִתָּה עוֹשֶׂה שְׁמִיטָּה
 מִשְׁמִיטָּה בַּחֲזָךְ לְאֶרֶץ שְׁאִי אֶתְּהָ עוֹשֶׂה שְׁמִיטָּה אֵל אֶתְּהָ מִשְׁמִיטָּה תִּלְכֵּי קִדָּה

יִיז וְלִקְחַת חֲבִיב
 יִמָּה לְמַשְׁתָּה
 מִוִּרְהָ לְהִלֵּן שְׁמֵי
 שְׁלֵמָה אֶחָד שְׁמֵי
 כִּי לֹא יִצָּא עוֹלָם
 מִן הָעוֹלָם
 לֹא שְׁלֵמָה אֵין לוֹ
 מִהַגְרִים
 שְׁנֵי יִכְלֹ בְּחַג
 קָץ הַאִמּוּדָה
 חֲבֵעַ אֶחָד קָץ
 לִי בִּי הוּא אֹמֵר
 יִעֲשֶׂה וְשִׁלְשָׁבֶת
 מִפְּנֵי מַעֲשֵׂה
 לְשִׁנְתָּה מַעֲשֵׂה
 עֲשֵׂה יִכְלֹ יִהְיֶה
 לֹא שְׁנֵי מַעֲשֵׂה
 מַעֲשֵׂה וְתִלְכֵּי
 שְׁמִיטָּה אֵין אֶתְּהָ
 יִצָּא אֶתְּהָ
 יִצָּא אֶתְּהָ
 יִכְלֹ אֶם אֵין שְׁמֵי
 יִחֲזִיק לְאֶרֶץ
 שְׁמִיטָּה תִּלְכֵּי
 דְּבִרִי יִהְיֶה

שמיטה ליוצאין בארץ בין בחוצה לארץ וזה דבר השמיטה שהיא משמט
אח שבועות לא צריך שיאמר משמיט אע והגובה חוב שעברה עליה
שביעית עובד בלא תעשה של לא יגש את דעהו וזה דבר השמיטה שמופ
בשני שמיטות הבת מדבר שמיטת קרקע ושמיטת כספים דא וזה דבר הש
שמיטה משמטת מלוה ואין יובל משמיט מלוה שהיה בדין ומה שמיט
סאין מוציא עבדים משמטת מלוה יובל שמוציא עבדים אינו דין שמיטת
מלוה תלוי זה דבר השמיטה שמיטה משמטת מלוה ואין יובל משמיט
מלוה קל וחומר לשמטה שמוציא עבדים ומה יובל שאין משמיט מלוה
מוציא עבדים שביעית שמשמטת מלוה אינו דין שמוציא עבדים תל
בשעת היתב הזאת שביעית משמטת מלוה ויובל מוציא עבדים שמו
כל בעל מש יכול אף בגזלה ופקדון תל משה ידן או משה ידן יכול אף שמי
שכיר והקפדת החנות תל אשר יסוד ברעיון אספסופינן לרבות כהלך מה תל
משה ידן מה משה ידן בזקוק אף בולם חקופים דא שמוט כל בעל משה יח
שמוט את ידו של בעל משה וכן הוא אומ' תשמס ידך את אש צויתך ואש
יהיה לך את אחיך ולא של אחיך בדרך שהמלוה את חברו על המשכון אין
שביעית משמטת דא את אחיך תשמט ידך ולא המוסר שטרותיו לביטול
שהם גבין חוב שיש לך תשמט ידך כדל לשנותך הדין בממון שאינו
נשמט והלכה הנקין כדל ולזה הוא מוסר אע לבס היינו שבמקום
וכל שכל חוב שיש לי שאגבנו כל זמן שארצה והלא כל המתע על מה
עבד באתו חנו בטל לא שלא התקין כדל אף לשבי עית שלחוצה לא
שהיא מדבריהם לא יגש לזמן עליו בלא תעשה את רעהו כדל לאחרים
את אחיו כדל לגר תושב כדל שמיטה ליוצאין בארץ בין בחוצה לארץ
אפס כי לא יהיה בך אביון ופס כי לא יהיה בך אביון לא שבעי הבת שאין
אביון חייב להוציא לא אביון אביון כדל כמא שאמרו עני ביתך קודמין
לעני עירך עני עירך קודמין לעני עיר אחרת שנ לעניך עני ארץ
קודמין לעני חוצה לארץ שנ בארץ עני ישראל קודמין לעני גרים שנ

הפסוק מציין שמיטה
שמיטה מציין שמיטה
לעני עירך עני ארץ
לעני עירך עני ארץ

הפסוק מציין שמיטה

הפסוק מציין שמיטה
הפסוק מציין שמיטה

פתח תפ ארז לאחז האביון דא אפס פילא יהבך אב זה אביון במצות
וילא חדל אביון בממוץ דא בזמן שאתם עושין רצוננו שלמאן אביון
באחרים אין אתם עושין אביונים בכם כי בדרך יבדכך ויבא רץ מביד
שאין ברכה מצויה לא בארץ אש וי אלהי נתן לך לרש בשבד שתירש תבש
פיוי אהיך ברכך כחש דבר לך היכן דבר ברוך אתה בעיר והעבטת
גנים רבים יכול תהא לזה בסלע ומלוא בשקל כדרך שאחרים עושין תל ואחרי
לא תעבט ומשפח בגנים רבים יכול תהא מושל באחרים ואחרים מושל
בך כעטין שנ ויאמ אדוב בזק שבעים מלכיים ואל לנך נאמ ובך לא ימשלו
כי יהיה בך אביון ולא באחרים אביון תאב תאב קודם אחיך מאביר כש
הוא אומ מאמר מלמד שאחז מאביר קודם לאחז מאמר באחר שערך
יושבי עירך אודמין ליושבי עיר אחרת בארצך יושבי ארץ קודם ליושבי
חוצ לארץ כשהוא אומ באחד שערך היה יושב במקום אחד אתה מצוה
לפרנסו היה מחזר על הפתחים אי אתה זקוק לו לכל דבר אש וי אהיך נתן
לך בכל מקום לא תאמר את לבבך ישכן אדם שמצטער אם יתן אם לא יתן
ולא תקפוץ את ירך ישכן אדם שמושט את ידו וחוזר וקופצו מאחז האב
אם אין אתה נותן לו סופך ליטול הימנו כי פתח תפתח מעין אם פתחת תע
אחת פתוח אמל מזה פעם תל כי פתח תפתח את ירך לו והעבט תעביט
נותן לו וחוזקין ממשכנך את דברי יהודה וחמ אומ אמרין לו הבא מעט
כדי להגיש דעתך די מחסרנו אי אתה מצוה לעשרו אשר אכלו קוק יחסר וא
עבד מעשה בהלל רחוק שנתן לעני בן טובים אחד קוק שיהא מתעמל בן ועבד
שיהא משמשן דא די מחסרנו אבית שג בבתי מרי דשיבול וקסר בית לון
אשר שג וסו תהיה לאשר ונאמ אעשה לו עוד בנגדו בליעל יה שחרור עז
נאמ נאן בליעל ונאמ להלך יצא אנש בני בליעל שהמעלים עיניו מן הערקה
נקרא בליעל ונקרא חוטא דא פתח תפתח אם ידעת שהוא צדיק פתחין לו לשם
מתע ואם לא רצה פתחין לשם הלואה שג והעבט תע קרבה סתתה שב
שנתה שמוטת קו היא שאמל יסו הגלילי אם שבע שנים לכל אחד ואחד

זה שהיא משמח
שעברה עדין
שמוטת שמוט
דא וזה דבר הש
בדיו ומה שמוט
בם אינו דין שיש
ובל משמיט
שמיט מלוה
א עבדים תל
עבדים שמוט
ידן יכול לאחש
תכלול מה תל
וכל בעל משה יח
צויתך ואש
על המשכון אין
יטרונו לבותדי
בממוץ שאינו
צנים שבמקום
להמתע עלמח
תשלוחה לא
פדט לאחרים
בחוצה לארץ
יין הכת שאין
יין ביתך חודמין
ד עני ארץ יש
לעני גנים שג

היא קריבה אמור מעתה שבע שנים לכל העולם קריבה ורעה עינך באחיו
האביון ולא תתן לו ולא יקרא עליך כול מצוה שלא לקרות תל' וקרא עליך כול
מצוה לקרות תל' ולא יקרא עליך כול מצוה קרא עליך יהא בך חטא אם לא ולא
יהא בך חטא תל' והיה בך חטא מכל מקום אם כן למה נאמ' וקרא עליך איך
אני ליכרע עלי ידי קורא יתר משאינו קורא נתן נתן אפילו מאה פעם תתן לו
בינך לבינו מכאן אמרו לשכת חשאי היתה בירושלם ולא ידע לבבך בתת
לו שכל הנותן עקה בעין יפה הוא נותן כי בגלל לא תקרא בגלל לא בגלל מבין
שהגלגל חוזר פעם ואחור יעני יקרא לא יאמר היום עני ואחר עשיר היום עשיר
ומחר עני לא כי בגלל הדבר הזה אמר ליתן ונתן נותן לו שכר אמירה ושכר
מעשה אמר ליתן ולא הספיק בדיו ליתן נותן לו שכר אמירה ושכר מעשה
לא אמר ליתן אבל אמר לאחרים נתן נותן לו שכר על כך שגבי בגלל הדבר הזה
לא אמר ליתן ולא אמר לאחרים נתן אבל נאח לו בדברים טובים מעין שנותן לו
שכר על כך תל' כי בגלל הדבר הזה יבדך יי' אלהי בכל מעשיך ובכל מש' ידך
על בן אבן מצוד לאמ' סתם תפ' אהר' על בן מצוד כן אבן מצוד לא מעשה
טובה אבן נותן כל מיטובתך פתח תפ' למה נאמ' כולם בדאי ליתן לו סתם נותן
לו פת עינה נותן לו עינה מעה נותן לו מעה להאכילו בתוך פ' מאכילין את
בתוך פ' כן אמר כל אחיו העבדי או העבדיה זה ישרא' שדענו ביותר ואמר
עצמו או העבדיה דוק טנה שמכנה אביו עבד עבדי ונא בשנים ובובל ובגל
בקה מה שאין כאן בעבדיה עבדיה ונא בשנים ובובל ובגל
אותה על כדא' מה שאין כאן בעבדיה נא מנע' שיש בעבדי מה שאין בעבדיה
ובעבדי מה שאין בעבדי נא מנע' שיש בעבדי ונא מנע' שיש בעבדי ונא מנע'
אך את הבן יכול לקר' אתה יורש תל' שש שנים יעבד מי' לחשך להביא את הבן
וכלו נא אתה יורש מביא את את הבן שש שנים יעבד מי' לחשך להביא את הבן
ומביא את אתה יורש מביא את את הבן שש שנים יעבד מי' לחשך להביא את הבן
מנע' שש שנים יעבד מי' לחשך להביא את הבן שש שנים יעבד מי' לחשך להביא את הבן
בעלתו ונא מביא את את הבן שש שנים יעבד מי' לחשך להביא את הבן שש שנים יעבד מי' לחשך להביא את הבן

ובמראה עין דבד שהוא ככר שהטובות לו ויש אומ' לשון הטענה על צו' ארן יבול ארן
 מעניקין לא ליוצא בשש מנין ליוצא ביוכל ובמיתת אדון ואמה עבדיה בסימנין
 מן תל' תשלח כי תשלח וכי תשלח יבול ארן למשתלח בבקח אתה מעניק תל'
 וכי תשלח חפשי מעמך ול' למי שאתה משלח אתה מעניק לו ואי אתה מעניק למי
 ששילחו מעצמו העניק תעניק אפ' מאה פעם לו ולא ליוצא מן מצאנך ומבדנך
 ומיחבך אין לו לא שאלו בלבד תל' אשר בדרכך בודאך ולמה נאמרו לו מה לו מחזיק
 בכלל ברכה יצאו פירות ואמרו נותן מכל מין ומין דא' מה צאן גלן ויקב מיוחדך שהן
 ראויין לברכה יצאו כספים שאין ראויין לברכה דבדיד' שמועין אשר בדרכך י' אלה
 יכול לתבדך בית בגללו מעניקין לו לא תבדך בית בגללו אין מעניקין לו תל' העניק
 העניק מכל מקום אם כן למה נא' אשר בדרכך י' אלהיך הכל לפי ברטה את מעניק
 לו וזכרת כי עבד היית במצור מה במצרים העניקתי לך ושנית לך אף אתה
 העניק לו ושנה לו מה במצרים נתתי לך בדחוב יד אף אתה תן לו כסן בדחוב יד
 כן הוא אומ' כנסי יופה חספה בכסף זו ביצת מצרים ואברתיה בירקנה חרדן זו
 ביצתהים תודי זהב נעשה לך זו ביצתהים עם נקודות הכסף זו ביצת מצרים על
 כן אנכי מצוך את הדבר הזה היום מכאן שאין רוצין העבד לא ביום שנה היום
 והיה כי יאמ' אר' ימלפעם אחת תל' ואם אמור יא' עד שיא' וישנה אמ' בתוך
 שש ולא אמ' בסוף שש הרי זה אינו נרצע שנ' לא אצא חפשי עד שיא' בשעת
 יצאה אמ' בסוף שש ולא אמ' בתוך שש הרי זה אינו נרצע שנ' ואם אמור יא' מה עבד
 עד שיא' בשעת שהוא עבד כי אהבך מכלל שנ' אהבתי את אדני את אש
 ואהבתי מכאן אתה אומ' היה הוא אהב את רבו ורבו אינו אהב היה הוא אהב
 על רבו והוא אינו אהב את רבו הרי זה אינו נרצע שנ' כי אהבך לו אשה ובעם
 ולרבו אין אשה ובעם אינו נרצע שנ' כי אהבך ואת ביתך האם חלה הוא או
 רבו הרי זה אין נרצע ולקחת אתה מרצע אף ל' לא מרצע מנין לרבות
 את הקוף ואת הזכוכית ואת הקרומית שלקחת שנ' ולקחת דברי ליוסי ביל
 יהודה ל' אומ' מרצע מה מרצע המיוחז מן המתכת אף אין ל' לא מן המתכת
 מרצע זה מרצע גדול אמ' ג' אעקר והלא ידון ביל היה דורש שאין רוצין

עיניך באחיו
 וקרא עליך יבול
 א' אם לאו לא
 א' עליך א' אלה
 פעם תתן לו
 על לבבך בתת
 א בגלגל מב
 יד היום עשיר
 אמירה ושכר
 שכר מעשה
 גלגל הדבר הזה
 שנותנין לו
 ככל מש ידך
 צורך לא מעשה
 לו סתנוות
 וזמא ביליון אומ'
 י' ביותר ואמר
 א' ביוכל ובגל
 נ' ונשעל א' פדו
 י' בעבדיה
 עבדך שש
 דביא את רבו
 לשדה אחוזה
 ב' בנח וחזק
 יד לו שכר
 ו' עדי בגובה

אבסילת וחכמאומ אין כהן גרע שמה נעשה בעל מום לא מלמד שאין
דענין אבגבנה שבאוזן אדם נאמ' מן אצו ונסמ' להלן אצו מה אצו ב'
אמורה להלן ימנית אף אצו המורה כאן ימנית בגבנה שבאוזן וטענה
באצו ובדלת יכול בעד אצו ובדלת תל' וטענה באצו ובדלת מגיד שנותן ב'
אוזן עד שמגיע לדלת והיה כך עבד עולם כל מי עולמו של אדון אף הוא
נמכר שלשים שנה ומ' שנה לפע' וכל מוכר אתה אומ' עבד עבד' עבד
את הבן ואינו עובד את הבת נדע לא את הבן ולא את הבת מענין ליתן את האמור
כאן להלן ואת האמור להלן כאן תל' עולם עולם להלן שנה דא' עבד עולם עולם
שליב' שהרי נאמ' ושבתי אית' אף לא מתק' תעשה כן להענין יכול
אף לרצונה תל' ואם אמר יאמר העבד ולא אמה ואין טעות משלשים שקל לבת
כאן תתן לו וכת' להלן כסף שלשים שקלים יתן לאדונו מה נבינה האמורה
להלן שלשים אף נבינה האמורה כאן שלשים לא יקשה בעיניך מכה' אף
אומ' עבד עבד ביום וזה ביום וכלי' לזה הוא כפלים שבעבודת שכי' יום
ומהיא עבודתו בלילה רבו מוסר לו שטחה נקענית והולדות לאדון יבד כן
י' אה' יכול בטל תל' בכלא' תעשה **כר הבכור** מגיד שהבכור
נאכל כל שטח אין לי אבבכור נאכל בכור בעל מום מענין תל' כל
הבכור וכן כוסין אסורין בגזה ועבודה אש' יולד מרוב ליוצא דופן בבחור
ובצי' הזכר תל' לדי' א' מלמד שהבכור נאכל כל שטח וכן שאר הדש' שכל
הבכור והלא דין הוא ומה הבכור שאינו נזהר בכל הלידות יוצא לחולין שלא
בכריו ואסור בגזה ועבודה קדשים שנהגין בכב' הלידות ואין יוצאין
לחולין אבבכריו אינו דין שיהא אסורין בגזה ועבודה לא אם אמרת
בבבול טקדושת' מרחם וקד' ושה' תלה עליו בבעל מום קבוע תאמ' בודש
שחין קדושת' מרחם ואין קדושה תלה עליו בבעל מום קבוע תל' בקרד
וצ' תקדים לא ועבוד ולא תגז' הקדש מזבח יכול אף הקדש בבית
תל' בכור מה בכור מיוחד הקדש מזבח יצא הקדש בבית שאינו מקדש
מזבח אודבד שאת למיד' וד' אף את למיד' לכל הדרכים שישבו

י' שיהא בכור שכל
מקדש עבודתו
למזבח

מה בכור מיוחד שהוא קדש קלים וטאכל לשני ימים ויובג בבקר ובצאן אף אע
אין מדבה לא כזצא באמטין לדבות קדש קדש וקדש קלים של חיד ושל צבור
תל בבקר וצא תקדיש ל' יחאזמ לא תעבד בכור שורך עובד אתה בשלאחרים
ולא תגוז בכור צא גוזז אתה שלאחד ל' שמעון אומ לא תעבד בכור שורך
עובד אתה בכור אדם ולא תגוז בכור צא גוזז אתה פטר חמור אין ל' לא בכור
שור בעבודה ובכור צא בגזה בכור שור בגזה ובכור צא בעבודה מזכר אתה
דן ומה במקום שלא שור בעל מום שלבקר לתמים שלבקר ליקרב לגבי המז
שור לו לעבודה מקום ששור תמים שלצא לתם שלבקר ליקרב לגבי מז אינך
שישור לו בעבודה והוא הדין לגז ומה במקום שלא שור בעל מום שלצא
לתם שלצא ליקרב על גבי מז שור לו בגזה מקום ששור תמים שלבקר ל'
תמים שלצא ליקרב לגבי מז אינך שיסור לו בגזה עד אין לא למדן לא
תמימין בעל מומין מז ומה במקום שלא שור תמים שלבקר לבעל מום שלבקר
ליקרב לגבי מזבח שור לו בעבודה מקום ששור בעל מום שלצא לבעל מום
שלבקר שיקרב לגבי מזבח אינך שיסור לו בעבודה והוא הדין לגז ומה
במקום שלא שור תמים שלצא לבעל מום שלצא ליאכל עמו ובגבולין שור
לו בגזה מקום ששור בעל מום שלבקר לבעל מום שלצא ליאכל עמו בג'
בולין אינך שיסור לו בגזה תל לא תעבד וג' לפע י' אריך תאכסר זה
הכהן שהוא מפדש בכור בהמתו זורק דמו ומקטיר חלבן ואוכל בשרו שהכל
חייבין בכור בהמה בהנעם ליום ויעל אים אבל בכור אדם כהנים ולויים
פטורין וכן פטורין מפטר חמור תאכלנו שנה בשנה מלמד שהבכור קדש
קלים ויאכל לכלים ונקבות לשני ימים יום אחד לשנה ז' ויום אחד לשנה
הבאה הזכר תקדיש צדיק לומר זה בכור ומפדשו ואינו נזהג לא בדרך יש
אבל בכור חוצה לארץ קדוש להיות לכל במזמון אע"פ שבית המקדש חיים
שנ ואכלת שם לפע י' אלהי מעשד דגנך ובכח ממקום שאתה מבא מעשד
דגן אתה מביא בכורות וכי יהיה בומים אין ל' לא שנוכל תמים ונעשה
בעל מום נולד בעל מום ממעי אמו מז תל כל מום רע מז לבעל גרב ובעל

א מלמד שאין
זנ מה אכזב
מאוזן וטענה
מגיד שנותן ב
שלמדון אף הוא
ד עבר עלבד
זן ליתן אתה ממו
עבד עולם עולם
זמן להעטן בול
שלשים שקל
תיבה האמורה
ענין מביא אתה
יבד תשכיל יום
אדון יבד כר
יד שהבכור
ם מעין תל כל
ופני בבקר
אל קדש שכל
יא לחולין שלא
ואין יוצאין
אם אמר
תאמ' בקדש
על בבקר
שבדק הבית
שאין מקדש
ימים שישבו

כצד שחולק הכהן
ואוכל ערבית
השנה

יבמל ובעל חזית וזקן וחולה ומזרחם תל' מום כל מום רע לא תא' ל' אלה
 דא ובי יהיה במום כלל פסח או עור פסח כל מום רע כלל אין אתה דא
 בעין הפסח מה פסח ועור מזהדין מום שגלוי ומום חזק אף אין ל' אלה
 שגלוי ואינו חזק בשערך תאכלנו בכור בעל מום נאכל בכל השערך
 לטמא וטהור לבעליו אחד שפודין אתו ויתן הסדיון לכהן כצבי וטאיל
 יכול מה צבי וטאיל חולין וחלבין מותר אף זה תל' ללהלן אף באשר יאכל
 מיעט דא כצבי וטאיל מזה צבי וטאיל פטורין מן המתנות כך בכור בעל מום
 פטור מן המתנות דא את דמו יכול לפי שגבן כצבי וטאיל יכול יהא חלבין
 מותר גל' דא מיעט חלבין מן האכילה את רצונו לטמאה ומעט הקדש עליו
 נותן להקדש כפי טובת נפשו שכן דא דא את דמו שלא תאמ' הואיל וכולו התר
 הוצא מכלל איסור שהרי קדש ונשחך בחוץ בלא פדיון ונאכל יהא הדם מותר
 דא על הארץ תש' כמ' דם שנספך במים מקבל טמאה אבל דם קדש אינו קבל
 טמאה מכאן שדם חולין מקבל טמאה ומכשיר יצא דם קדשים שמוך
 את חדש האביב דא יחרצנו אן נתיחפך פי' אביב י' בזמנו יענו נחשב
 אם שנה זו צריכה עכור אלא וכן מעבדין את השנה אף בפרק הסמיך
 למועד יכול אם הייתה השנה חקרה י' ז' א' ט' ז' א' מ' ז' א' ו' ס' א' ח' נ' א'
 תל' חדש האביב אין פחות ולא יותר על חדש ועשית פסח שתהא עשיות
 לשם פסח שאם שהטו שלא לשמן פסח אין ל' אף שחיטתו מנין לרבות
 חיבול דמו וזריקתו ומוט' לו עשית יכול שאני מרבה צלייתו והדחת קרבן
 תל' וזבח זביחה בכלל היתה ופלה יצאת להק' יש איה מה זביחה מיוחדת
 שהיא משום עבודה יצאו אן שחיטת לשם עבודה הוציאך י' ממל' לילה ובי
 בלילה יצאו והלא כתב בעצם היום הזה יצאן כל צביון מאדך חצ' אף הגסים
 נעשו בלילה ונתנת רשות ש' ויקם פד' וכל עבד רמכו קומן צאו והיצאה
 היתה ביום כמון שאמרנו יצאן ובקר והלא אין הפסח בא אלא מן הכבשים
 ומן העזים אם כן למה נאמ' צאן ובקר צאן לפסח צאן ובקר לחגיגה להק' יש
 בלילה מן הצאן ומן הבקר לפסח מה פסח שהוא בא חובה אינו בא אלא מן

ובקר שהם פסח על
 חבורה פסחית וזו היא
 מנהג כד' שיהיה פסח
 ב'

התעלין כד כל דבר שהוא בא חובב אינו בא לא מן החולין לא תאכל עליו
חמץ ל יהודה אמר מעין לאוכל חמץ משש שעות ולמעלה שעובר בלא
תעשה תל לא תאכל עליו חמץ שב ימ תאכל עליו מצות אמר שמעון יכול
כן הוא דבר תל לא תאכל עליו חמץ מצות את שהוא בקום אכול מצה אינו
בכל תאכל חמץ לחם עני פדט לחלוט ולא שישה יכול לא יהא אדם
יזע ידי חובתו בהרדאה תל מצות אפלו במצה של שלמה אם כן למה נאמר
לחם עני פדט לחלוט ולא שישה ל שמעון אומר לא נקרא לחם עני לא
על שם עני שנתענו במצו ולמה נאמר לחם עני ולא אמר לחם עני לא לפי
שעונן עליו דברים ומא משמע האי אשישה לישא נא דחשיבותא הוא
דבא ויחלק לכל יהודי ישראל למאישו ועד אשה חלת לחם אחת ואשפר אחד
ואשישה אחת ואמר יוחנן בר דבא אשפר אחד מששה בכר ואשישה אחת
מששה באיפה ופילגא דשמואל דאמר אשישה גדבא דחמרא דכר ואקרב
אשישי ענבים בחפזון יצאת מארץ מית יכול חפזון לישלל ולמזל
תל ולכליבני ישראל לא יחלץ כלב לשנו אמור מעתה למצוריה חפזון
ולא היה חפזון לישראל ולא יליץ מן הבשר אשר תזבח בערב איזהו
זביחה אתה זבח על מצות לאכל לערב הוי אומר זה פסק ביום הראשון
לבקר לבוקרו שלשני או יכול לבוקרו שלשלישי תל נדר אם נדר נדר
או נדרה לרב ותחגיגה הבאה עם הפסח שתאכל לשני ימים הא מה אב
מקיים לבקר לבוקרו שלשני דא שם תזבח את הפסח בערב וכי בערב
שוחטין את הפסח והא בת שוחטין אתו כלל תל עדת ישראל בין הערבים
לא בערב לאכול אתו כבוא השמש לצלייתו מועד צאתך לשחיטתו
ותעלים אנה יגז לה אן ישחוט הפסח עד שתחשך ולדאך קא שם תזבח
את הפסח בערב לא תו כלל תזבח את הפסח באחד שערירך ל יהודה
אמר מעין לשוחט את הפסח על חמץ ביד שעובר בלא תעשה תל לא תוכל
לזבח את הפסח שע ל יוקיא אומר פעמים שהוא אחד ושוחטין אותו עליו
פעם שהן עשרה ואין שוחטין אתו על ידיהם הא כיצד אחד יכול לאכול

לא תאכל
אתה דא
אין לישא
בכל השער
כצבי וטאיל
אשר יאכל
הוא בעל מום
ליהא חלב
על הקדש עליו
יכולו התר
הדם מותר
קדש אינו
שמו
עני נחשב
הם מור
ליוסא חתנות
על עשיית
עין לרבנות
דחת קרבן
יחה מיוחדת
ללילה וכי
לא הנכים
או והיצאה
הכבשים
יגה להקיש
בא לא מן

שוחטין אתו עליו עשרה ואין יכולין לאכלו אין שוחטין אותו עליהם שח
יבאוהו ליד פיסולו לעקר בן מתיה אומ' לפי שמצינו הצבור עושין
פסח בטמא בזמן שדובן טמאין כול יהא יחיד מכדיע אתהערה תל
לא תוכל לזא' הפ' ל' שמעון אומ' השוחט את הפסח על היד בבמת יחיד
בשעת איסור הבמה עובר בלא תעשה יכול אף בשעת התר הבמה תל' באחד
שעריך בשעה שישירא מכונקין במקום אחד בשעת איסור הבמה ולא
בשעת התר במה כיואם אהמך אש יבין ש' ל' לעקר אומ' בערב אתה
זבח כבא השמש אתה אוכל מועד צ' ממז אתה שורק' ל' עק' יבד אומ' בערב
אתה זבח כבא השמש אתה שורק' עד מוצי' עד מועד צ' ממז' ובשלה
ואכלת הצליה נקראת בשול' ש' ויבשל את הפסח באש וכת' ואבחת פסח פני
צאן ובקר והא' כת' משכו וק' ל' צאן ושחטו הפסח אף בחגגתי' הכתוב
מדבר שה' יאבא מבקדוצאן והיא תאכל מבשלו וכו' ואלא צאן ואזבח פסח
מן אגנם ומע' ס' אבקר נמצ' כענין ועמו צאן ובקר דא' הק' ישכלה צאן מבין
וצאן לפסח מה פסח מן החולין שנב' משכו וק' ל' משלכם אף כל דבר שב'
חובה אינו בא אלא מן החולין דא' ובשלת ואכל במה אע' יבין ש' ל' מלמד ש'
מחזיר את החטאות ואת הא' בל' ל' יא' ל' יוסי אומ' בשבת בין כך ובין כך
אסור ביום טוב בין כך ובין כך מחזיר' ופנית בבקר והלכת לאהל מלמד ש'
טעונ' לינה אין לי לא' בל' ל' מנין לדבות עופות ומנחות יין ולבונה
ועצים תל' ופנית בבקר כל פניות שאתה פונה מן המזרח ואילך ל' יהודה אומ'
יכול יהא פסח קטין טעון לינה תל' ששית ימ' תאכל מצות אתשטעון ששה
טעון לינה יצא פסח קטן שאינו לא יום אחד וחמשה אומ' הרי הוא בעצ'ים
ובל' ל' שטעונ' לינה ששית ימ' תאכל מצות והלא צמ' שבעת ימים
תל' מת' אלא מה שביעי' רשות אף הששה רשות יכול אף לילה הראשון תל'
בערב תאכל מצ' הכ' קבעו חובה דא' תאכלו ששה מן החדש מן הישן
ומן החדש אם היא רשות למה נחמ' ששית ימ' תא' מצות שהעושה זה משנה
למען תז' כל ימי חייך מבקד' שחזר' פ' יציאת מצ' בלילה אע"פ שאינה

שעת חוב הציצית לא מפני שבפרש ציצית זכרון יצי מצד ומצנה לזכור
יצא מצד ביום ובליילה שנ' למען תזכר את יום צא מארץ מצ' בלימי חייד
ימי חייד הימים כל ימי חייד הלילות ולא יראה לך חמץ ולא יראה לך שאור
פתח דלת בחמץ וס'ים בשאר לוח'ינו חמץ הינו שאר כלום כולו אסורין
ולא ילין מן הבשר וג' זו חגיגת יד וג' נא' וזבח חמץ פסח צאן ובקר ביום הראש
זה יום יד לבקר לבקרו שלשע שהוא יום ין שהיא נאכלת לשע ימים ולילה
ששתי' תאכל מצות וביום השביעי עצרת מה דששה עצורין כך שביעי
עצור מלא כול חמץ לפי שנ' מית הדאש עד יום השביעי אינ' ידעאם ע' בפל
או אינו בכלל תל' וביום השביעי עצרת וק' לאן תכריזה באכילת מצה
י' אנה רבוי אחר רבוי אלהי' הול' למעט מתל' תכריזה כהן פי' לעד ביום מלא
דאמ' יכול יהא אדם עצור בבית המדרש בל'ים כולו תל' עצרת תהיה לבב
או עצרת ג' ל' יכול יהא אדם שותה ואוכל כל היום כולו תל' עצרת לוי' אלה
הא מצד תן חלץ לבית המדרש תן חלץ לאצילה ושתי' ד' שמעון אומ'
לפי שלא למדנו שימי מועד אסורין באכילה מניין לוי' מועד שאסור
במלאכה תל' ששתי' תא' מצ' וביום השבי' ע' לוי' אלהי' מה שביעי עצור
אף ששה עצורין אומ' שביעי עצור מכל מלאכה אף ששי' עצור מכל
מלאכה תל' ששתי' תא' מצות וביום השבי' עצרת שביעי עצור מכל
מלאכה ואין ששי' עצור מכל מלאכה הא ממה מסוד' הכת' לא לחכמ'
לומר איזה יום אסור ואיזה יום מותר איזו מלאכה אסורה ואיזו מלאכה
מותרת שבעה שבועה תספד לך בציצתין מנ' לכל אחד ואחד תל'
וספרתם לכם כל אחד ואחד מה חרמ' שבי' בקמה שהו' ליל ין בנימין
אין קוצרין את העומר לא בלימה מה חרמ' שבי' בקמה משהתחיל
חרמ' שבי' שיהא הכל בקמה שיהא תחלה לכהן קוצרים שלא תהא
קצירתו לא בחרמ' יכול יביא ויספור ויקצור בל'ים שירצה תל' מה חל'
חרמ' בקמה תחל' לספור יכול יקצור ויספור ויביא בל'ים שירצה תל' מיום
הביאכם תספורו יכול יקצור ביום ויביא ביום תל' שבע שבתות תמיתנהו

ו' עליהם שמו
זור עושין
דער לה תל'
בבמת יחיד
זה תל' באחד
במה ולא
ערב אתה
הא אומ' בערב
ובשלה
זאת פסח פני
ציד הכתוב
אדב' פסח
להאמ' מנן
ג' דבר שב'
מלמד ש'
יוצא ופון
מלמד ש'
לבונה
הזה אומ'
זון ששה
בעצ'ים
שע' ימים
אשון תל'
היה ש'
זה משנה
שאינ'

אמת הן תמימות בשא אתה מתחיל מבערב יכולי קצור בלילה יספור בלילה ויבא
בלילה תל מים הביאכם תספרו אין הבאה לא ביום הא כיצד קצרה וספירה בלילה
והבאה ביום שבעה שביעות מלא שמונען שביעות ואם שמונען שנתספרו
חמשה יום צורת מצה שחת והבלי לא עד שיאמרו שני כתוב ואם לאו לא שמעם
בקמה אתקרא לא בקומה מכאן שקוצרין אותו מעומד שני ויתצבו בתחלה
ונאם ותקדבון ותעמדון תחתיהם מעומד ספעה שביעית ועשית חג שביעות
ליוני אלהי מכלל שני וחגה קציר בכור מעשיך יבולאם יש לך קציר אתה עשה
יוסטוב אם לאו אין אתה עושה יום טוב תל ועשית חג שבו ליוני אלהי בין שיש
לך קציר בין שאין לך קציר אתה עושה יום טוב מסת נרבי ידך אשתתך חלמך
שאדם מביא חובתו מן החולץ מן שאם רצה להביא מן המעשר יביא תל כח
ידברך יוני אלהי ושמת לך ילד אביב חצב קודם ושמת נאם כאן שמחה
ונאם להלן שמחה מה שמחה האמורה להלן שלמים אף שמחה האמורה
כאן שלמים ל יוקי אדם שלש חצות נזהגות בכלל אלהי דאיה חצות ושמת
יש בדאיה שאין בשתיהן בחצות שאין בשתיהן ובשמחה שאין בשתיהן
דאיה כולה לגביה מה שאין כאן בשמחה שמחה נזהגת באמצע ובנשים
מה שאין כאן בשתיהן הא מה שיש מה שאין בזן ויש בזן מה שאין בזן
צדק דגב לולא את כולם ושמת תל שמת בכל מינ שמחה בבטל ובין
ובחלוקת כליות ואגזין לקטנים אנשים בדאוי להן ונשים בדאוי להן וקטנים
בדאוי להן והייב לשמה עניים ואחוריהם וזכדת כיעדדיית בצמצא ושת
ועשית את החקים אלה מלמד שכל הגנה גן בעצרת נזהגין בפסח וחג אף
כל שנה גין בפסח וחג אף נזהגין בעצרת תל אליה אלה נזהגין בעצרת ואין
קובה ולולב ועבשה ומנה יהוה נזהגין בעצרת חגה סכנות תלך שב יל
להדיוט מן אף לגביה תל חג הסוכות שב יל ליוני אף כן למד נאם תעשה לך
כל זמן שאנך עושה קובה מעלה אני עליך כאל לגביה אתה עושה תעשה
לך פרט לקובה ישנה מבין אתה אומה הדגה עליה אתה גבן ואת הדלעת ואת
הקיסוס וסיכך על גבן כסולל ל לעדל אומה אין אדם יוצא דיחובתו ביום

והוא לומר לך שיש
לך חובת ודמיון לך
על פי חובתך

א
ה
א
י
ח
ש
ח
ש
ח
ז
ח
י
ל
ב
ל
י
ש
ש
ע
ל
ל
י
י
ז
מ
מ

טוב הראשון שלחג בסוכתו שנהצורו שנה תעשה לך ואם אדם בלולבן שלחצור
אינו יוצא שם כל האל ביש יטב כל ישר ושבין בסוכה אחת ל שמעון אדם מסר
ואם שאין עונות מלאכד עשה זה שבעה יזה שמין עשרת שהיא עונת מלאכד
אנה לא יום אחד בפד מלמד שחיסך הכת לישל באספק מגר בכולת גון
ויקצ הכת מדבד מכאן שאין מסכך לא בזבד שגדול מן הארץ דא בחג
מגל ומיץ מה גדן ויקצמי יחדיו שהן גדילין עליו שנה שעברה יצאו יד קות
שארין גדילין על כל מים לפי כך מתעשרין לשנה הבאה ושמחת בכל מיני שמ
חות יכול אף בעופות ומנחות תל בחגך במי שחגיגה בזה מהן יצאו עופות ומנחות
שארין חגיגה בזה מהן ומג שבו חייב בשמחה בחג המצות שג בחג השבועות
ושמחת ונחמ חכרת כי עבד היית במצ ונחמ בחג המצות וזכרת כי עבד וך מה
זכרת האמורה בחג השבועות יש עמה שמחה אף בחג המצות אתה ובנוכח
חגיגה חגיגה קודם שבעת ימים תחג לפני אלה והלא כבד נחמ חג המצות שבעת
ימי לפני מה תל שבעת ימים מלמד שכל הרגל שלומין לראשון אם כן
למה נחמ שבעת ימי שלומין כל שבעה כי יברכך יי אלהי יכול בין במין תל
בכל תבואתך ובכל מע ילי והיית אף שמיך לרבות לילי יום טוב הראשון
לשמחה יכול שאם מרבה לילי יום טוב האחרון לשמחה תל אף מכאן אמר
ישל יוצאין יד חובצין בגדרים וך יכול אף בעופות ומנחות תל אף תני
שלמים ששחטן מערב יום טוב אין יוצא בהן לשם שמחה דבעטן זביחה ב
עידן שמחה דכח וזבח ושמחת מה דאית לרבות לילי יום טוב האחרון ולרבות
לילי יום טוב הראשון מרבה אכ יום טוב האחרון שיש שמחה לפענו ומוציא אכ
לילי יום טוב הראשון שאין שמחה לפענו דא והיית אף שמח למעט חגיגת
יד למעט כלישור שאין דוחין יום טוב שלש פעם אין פעמים לא
זמנים כן הוא אדם תרמסנה דגלי עני פעמי דלים וראה כדרך שבא לראות
כך בא לראות זכורך להוציא את הנשים כל זכורך להוציא את הקטנים
מכאן אמרו איזה הוא קטן כל שאינו יכול ללכת על כתפיו שלא כן לעלות
מירושלם להר הבית דברי בות שמאי שג זכורך ובית הלל אדם מל שאין

ור בלילה ויבא
וספירה בלילה
שנת תספרו
או לא שמענו
בו בתחלה
תחג שבועות
אחרי עשה
בין שיש
חגיגת מלמד
יביא תל כן
כאן שמחה
זה האמורה
חגיגה ושמחה
קבשתי
עם ובנשים
שארין בזן
בבשר ובבין
להן וקטנים
יתבצצו ושת
סח וזבאך
גדל וזאין
לך שב ימ
תעשה לך
יד תעשה
יד לעת ואת
ובתו ביום

יבול לחאחוז ביד שלאביו לעלות מירושלם לה- הבית שנ שלש חצלי ושיעור
 הדאיה אין נחלות ממעה בסקר וההגיבה אינ פחת משני מעין כסף ואם היה
 עשיר מביא כפי עשרו של איש כמתנת דין ושלמי שמחה לא נפגל להן שיעור
 ואם היו עמו נכסים מרובין עליו נאמ בבכרתי יי אלו את נתן לך ואם לא הביא עמו
 בלח תש שגולא יראו פני ריחם את פניו אהרן אב ענשה אתה כל האמוד פני
 אב מבל עסקי ואינו עוסק אלא בך בחגה מצ ובחגהש ובחגהש ל שמעון אב
 אין תל בחגהשנות שבורי בד הכת מה תל בחג השב ובחג מלמד שאין עובד
 משוב בלח אחד עד שיעברו דגלי השנה ואל ולא יראה את פניו ריחם מן הצד
 איש כמתנת דין מנאן אמרו מי שיש לו אנבלין מרובין ונכסים מועטין
 נכבא שלמים מרובין ועולות מועטות אובלין מועטין ונכסים מרובין מצא
 עולות מרובות ושלמים מועטין זה וזה מועט על זה נאמ מעה כסף ושתים כסף
 זה וזה מרובה על זה נאמ איש כמתנת דין אשר נתן לך תן לו משלו שאר
 ושלך שלן אהים יחנינו ויברכנו לעד כן יאמר בעל הרהמי

שפטים ושטרים

מד שיתבולה עמוקות ורואה כל הדברים מגלה תפונות וידע כל נסתרים
 הנגלה לאברהם אבינו בין הכתרים וקרעים סוף למשה שנים עשר גזרים
 והדריך ישראל בתוכו ולשון הכתרים וכלה מפניהם כל האיבים וכל צלם
 ובתננות רותג בשלשה כתרים והודיד להם המן ובקע להם תורים
 וסיגלם על האומות במשפטים ישירים ככל יעז מלך משפט אהב אתה בונעתה מש
 זשד ועז מלך מע אהב אתה כל מיש משל מלך שאמד למשנה שלותקן
 הדרכים בדי שלא דוהב לוות נכשלים בהם שהם מלאים קרעים ודדדים כן
 אמר הקב"ה לאט תקן לישראל את הדרכים שנ שופטים ושופרים וכן הוא אומ מי
 במכה חסינים דוד ומט מבין כל ופלאך יש אהים שפטים בארץ שפט ושפט
 אז מצות עשה להעמיד דינים שידון את ישר ומצותם שיהיו בעלי חכמה בעל
 גבורה בעל ענוה ומזהירין שלא יתהדו שכן מצונו בהלל בתחלת חכמתו

שנתיהר כשעלה לארץ מבבל כשמונה עשרה וזה היה מעשה שחל יד
 בנין בשבת ונעלה הלכה מצני בתידה ולא ידעו אם הפסח היתה שבת אם
 לאו התחיל מקצתם בדברים ואולי היה עתותכם שלא שמשותם גדולי הדור
 שהן שמעיה ואבטליון מי אמר לכם אעלה ואהיה נשיא עליכם נחמתי לנותלם
 אחד ואמר שכח ולא הביא סבין מה יעשה אם זו הלכה שמעתי ושכחתי מיגם
 לוגמותי מכאן אמרו כל המתירה אם חכם הוא חכמתו מקתלקת ממנו ואם
 נביא הוא נבואתו מקתלקת ממנו וכן הושיע בן בארי נשאם לו הקב"ה זה לך אשה
 זנונים ויקח לו את גמר בתדבעה נסור שהכל גומרים בה ודבעה שהכל דשקאות
 כדביטלה ותהי ותקרא את שמו זנוש ותלך בן אחר ויקרא שמו לא עמי הוא ילדה
 בתקרא שמה לא רוחמה כל כך היה מעוררו לבקש רחמ' עליה ולא נעש אמר לו
 הקב"ה גדש האמה מיד בכה ונטחם לפע הקב"ה ואמר מאחר שנשאתיה אגרשה ומה
 אעשה בבני אמר לו הקב"ה תשמע אצנך מה שפיר מדבר אתה חסד על אשת זנונים
 ועל בניה ואני לא אחוס עלי ישראל שהן קדושים נהורים בני אברהם יצחק ויעקב
 הדגש שחטא אחד כך בקש על ישראל ויהי מספר בני ישראל בחוליהם שחביב
 ישראל לפע המקום כפלי כפלים ומוזהר הדין שלא לקבל שחר וכן הוא אמר
 מלך במש יעז ואישתו יהר אבדומה הדין למלך שאינו צריך בלם יע
 מיד ארץ ואם דומה לכה המהזר על הגדות ידענה וכל המקבץ שחר הדי
 זה מעורר עינו מלראות זכות לזכאי וחובה לחייב ומעורר לפתור לבוא מלראות
 בזיו השכינה שעתידין הצדיקים לראות שני כיעין בעין יראו בשוב יי ציון וכן
 לא יחדר פע אחד בדין ומעשה ביני המלך שהרג עבדו אתה נפשאמלטי
 שמעון בן שטח לחלמ' תנו עיניכם ונדיע' שפחלו עבדך הרג את הנפש
 שלא ליהם שפח' אמר לו בא אתה וקבל את הדין שכן כת' והועד בבעל וס'
 ישבא וישב לפניהם והוא ירא שמים אמר לו שמעון בן שטח לימי עמדי על
 רגליך שנ' ועמרו שני האנש' אש' להם הריב אמר לא כעם שתאמר אתה לא
 כשיאמרו חבריך פנה לימין כבשו פתחם בקרקע פנה לשמאל כבשו פתחם
 בקרקע שנשאנו לו פנים מיד אמר להם בעלי מחשבות אתם בעל מחשבות

על ושיעור
 זק ואם היה
 להן שיעור
 לא הביא עמו
 כל האמור פנ
 ל שמעון אמר
 ד שאין עובד
 יי ריקם מן הצד
 פים מועטין
 מרובין מביא
 כסף ושתים כסף
 משלו שאת
 א"י

כל נסתרים
 נים עשר גזרות
 נים וכל צדים
 ע להם צדיקים
 אתה בונתה מש
 עשה שלותק
 ודרדדים כן
 ה הוא אומר מ
 שפט ושוט
 לי חכמה בעל
 חלת חכמתו

ירע מהם באותה שעה ירד גבר של וחבטו בקרקע ובאותה שעה גזרו
 לארץ ולא ריח אותם וכן מצוה על ידייך שימחה וכל מי שישבירן למח
 ולא מיחה נתפס בעיניך וכשהיה ריח גמלו יוצא לדין אומ' הוציאן לי כח
 אומנותי אמרו לו מאי אומנותי חבל ולצועה ומחלו שוט ומגעל ועץ וארץ
 ואזוב וכן אתה מוצא באנשי ירושלם כשאמ' הקב"ה ליחזקאל לך ורשום על
 מצחך של צדיקים תנו שלדין לתתה ועל מצחך של רשעים תנו שלדים ל
 מיתתם שם והתוות תנו על מצח האנש' וסלמה שהיה בידך למחחת ולא מחו
 לך וממקדשי תחילו ואמרו חכמי' ומה נהרג אבנך שהיה בידו למחות
 בשחול ולא מחה וכן מצונו ביהושע הכהן הגדול לכשהיה בבבל והיה אחזק
 בן חליה וצדקיה בן מעשיה נביאי' השקר זה בא לאשתו של זה ואמ' כה אמ'
 יי' השמע לי ותלדי בן זכר וכן השני ואחר כך הלכו לאשתה מלך נבוכדנצר
 ואמרו השמע לי ותלדי בן זכר אמרה אמלך במלך הלכה ואמרה לו אמ'
 אלהיך שללן שונא זנות ועלשומה טב/ אמ' להם אמתם כך אמרו הין אמ'
 מימיהן שלח כבה מישל ועל זה לא דברו מה אמרו הין נבואתן ואנו נבואתנו
 אמ' אבדוק אצלכם שם שבדקתם אמרו להם שלשה ואנחנו שנים אמ' בחרו לכם
 שלישי בחרו יהושע הכהן הגדול ודמו שיוצלו בזכות השליכו שלשתן לכבשן
 האש הן נשרפו ויהושע נתעשר בגדין וכן הוא אומ' לא זה אור מצל מאש
 ויהושע היה לבוש בגדים צאים תמה נבוכדנצר ואמ' ליהושע הטהן יורע אט
 שאתה צדיק גמול ומכב מה נתעשר בגדיך לא זה עשוי שלא מחה בבכין
 וכן הוא אמ' יי' במשפט יבא עם זקני' עמו ושריין אם שרים חטאו אקטן למה
 לא שלא מחו בשרים וכל שלשה שיעמדו עלי של הדין בבית דין/ שלמשה
 שנ' על משה ואהרן נרב ואביהוא ושבועים איש מקדש ישר' למה לא נתפסו
 שמוות הזקנים לא ללמדך שלא תאמ' כפל' ופל' צדיקין שיהו דייען וכן
 הוא אמ' וישלח יי' את ידו ואת בידך ואת יתתך ואת שמואל דבעל זה
 גרעו בדין זה שמשון שבא מדן יתתך כמשמעו וסל משה ואהרן בכדון
 ושמואל בקוראי שמו של חלד כח' שלשה קלי' עולם כשלשה אבירי' עגלים

שעה גדולה
ישביו למח
הוציאן לי כה
על ועץ ואר
לירשום על
ציו שלדים ל
חת ולא מחו
דון למחות
בל וזיה אחא
ואומ כה אמ
לך נבוכדנצר
אמרד לו אמ
מרוהין אמ
נבוכדנצר
מ בחרו לכם
שתין לכבשן
צל מאש
דן ירעא
חה בבכ
קטן למה
שלמשה
לא נתפשו
דד"עין וצ
בעל זה
ין בבכ
עלם

[Faint, illegible handwriting]

דבר צדיקים כלום ודבר ג' מועדיקים משמיאמת לא תזבח לוי לא שור וש
אשר יהיה במים זו אהרה למקדש בעד מים עובר כל דבר רע לדבות הכחוש דא
חין לי לא שנוולתם ועשה בעל מום מולד בעל מום ממעי אמו מנ תלכלד דבר
רע מנ בעל גרב ובעל ילעב וחזית תלמום כל דבר רע מנ לזקן וחולד וכל
זוהי תל שור ושה כל דבר רע מנ לחדשים ששחטין חוק לממנן וחוק למקומן
שעובר ברא תעשה תל דבר שתלוי צרבר מנ ללובע ולנדבע ומוקצה ועבו
ועל תועבתו מנ לליתן ומחיר וכל וטל וינצא ויזמן תלית תועבתו ד יהודה אמר
הח תועבה ואין דולד תועבה ל שמעון אמר לוי שמצינו בנביע ונרבע שהן מסול
בבהמה יכול אהבאדם בלחא בזבח וברב ולא דברת בזבח בי ימיה
בעדים מכלל שנ להלך עלפי שנים עדים חן על פי דבד זה בנין אב שכל
מקום שנ ימצא בשני עדים ובג עדים בקרבן באחד שער מה תל לוי שנאמר
והוצאתה את האיש הבוא או אתה אשה הבוא אש עשו אתה דבר דרעה זה אל
שעריך שומע אני שעד שנמצא ובו ושעד שנדוננו בו תל שעריך שעריך לל
שה מה שעריך האמר להלך שעד שנמצא ובו וקלל שעד שנדוננו בו אמר
הושעה והוצאת אתה אשה או אשה אשה מוצא אתה מוצא כל העד כולד
אל שעריך דכאמר איש ואשה אשה מוצא לטע ואי אתה מוצא כל דשפט בנלו
לשעד לוי שמצינו שהנדחין בבית כולאף המדיחין תל אתה אישאן אדם
האשה וסחלתם באבן חתן לוי שמצינו שאין עושין עוד הנד לא על פי עד אחד
ולא על פי האשה יכול יהא פטורין תל אישאן אשה חט יעשה אתה דע איש
או אשה לא קטן קטנה קדו המשה שמות חרב ותועבה שנוי משוקץ ועומל
והמקום קרא לוי שמות רע ומנד בדת מנא ומבעים וסמר גורם דברים
מטמא את הארץ ומחלל את השם ומחלל את השכינה ומפיל ישראל בחרב ומגלה
אונם מארצם וילך שהלך בצדק ויעבד באחת מיד עבודות וישתחא אכת
אשת חוה ושאהח עליה פילאנש ולא אהרה מן קאיד אל שהיא בגוש שלא
וישתחו להם ולשמש כלום בין שעבד צורה עשויה בין שעבד מזל
כוכב אשר לא צוה ללעבד להביא אתה משתק ל יסיהגליליאמר

מכלל שג אשר חלקי יי אהי אותם לכל דעם יכול שהלקים לאומות ה' אלהים
אט לא ידעום ולא חלק לבם ל יאכי אומ לעזר בע אומ ב שלשה דב אט לא צו
באונד ולא דבדני בעשר הדבדות ולא עלתה על לבי שיקריב אדם אתבנו אחר
אומ אט לא צוית על יסוד אט לא דבדני על מלך מזאב ולא עלתה על לבי שיקריב
אברהם אתבנו אתה איש יהוא לא אנוס ולא שוגג ולא מוטעה או אתה אשה
לא אנוסה ולא שוגגת ולא מוטעה מבאן אמרו יחידים נסקלים ואיך המרובין
נסקלין לא דינם בסוף תעירב ארבע מצות נמסרן לבית דין חנן הרג שרפה
וסקל חטף קלה שנותנין סודר קשה לתוך הדרך ומושך חמור ממנה סוף
מתזין את ראשו חמור מהן שרפה שמושכן בסודר עד שפותח פיו ואחר כך נות
נין פתילה לתוך פיו חמור מהן סקלה שרוגמין אתו עד שימות והן אנשי עיר
נדות אתה איש או אתה אשה כל דדי למענאין לאוול לשפחה לאסם עליהן
באטבע פקל לא ישחק עלי פאעל הדי בהן נגל או מרה ואיפה הן עין פאעל
פי לפעל לאסס לעבאדתהא פי אפעלאהם לעסיסה מתג גלס לאשבאר פי גואר
חמיות למנצד ואתאנהם אתאנה קביחא במי דבד פי כתבהם אסכנה פקל את
האיש או אתה אשה על פי שנים עדים אנב על אם מתן ימות העדות בשנים למח
פדטג לא להקיש שנים לשלשה מה שלשה מקימן את השנים כך שנים מקימן
אתה שלשה ומג אלהן מהה תל עדים ימות המת מכאן שהשנים אסכנה
קרואים מתים יד העדים תהיה בו מצוה ביד העדים להמית העתה לפי שהם
העידו באמת קיימו מצוה ואם לאו נשאן עונם ויד מלהעם באחרונה אם לא מת
ביד העדים או שנתקבד עליהן מצוה ביד כל אדם ובעדת הרע מקרובך בער
עושה הרע מישרש כי יפלא במפלא שלבית דין הבת מדבר ממך
זה יועץ וכן הוא אומ ממך יועץ בליעל דבר זו הלכה מאי הלכה זו הלכה
יא יום שבין נדה לנדה למשפט זה הדין מאי הדין זה הדין בתו מאנוסות
כמה אצל ערבה אצל נושא אדם אנוסת אצל ומפנתתו פינאנה יחל לאב שאבת
כמה אצל ערבה אצל ומאד כד בתו פקל לייס דא יעני תעלמנה לדין בתו מאנוסת
שתהא בשרפה נאם כאן איש ונאם באונק כי מצא איש בג שנה לאן בעק אחכמ
קל אינה חייבת שנ את אביה היא מחללת פגט לזן שאביה חיללה וקל פיבמר

סדרק וקן
י אהי שורש
ת הכחוש דה
תלכלדבר
וחולד ימ
וחוק למקומ
מוקצה ועבד
ל יהודה אמ
בע שהן פסול
בי ימ
י אב שכל
לפי שנאמ
יעה זה אל
שעריך לבז
ובו אמר
העיר כולה
השבט בולו
ישאן אד
על פי עד אחר
הרע אש
יחז ועול
ה דברים
אבחרב
ועתה אכח
בגוש שלא
עבד מזלוא
הלא אמר

טען מיין נוסח אתי הנהיג אתי זמנה זמנה כמא קד לכתוב בין
לדם בין דם גרה לדם ינה לדם יולדת בין דין לדין בין דינע ממוכנת לדינע
נפשות לדיוט מכות בין נגע לנגע בין נגע אדם לנגע בנים לנגע בגדים וכן
אז עד בים וחלמים וחקדשות יבנות יושקאת שוטה ועגלה ערופה וטהרת
בשער יד זה לקט שבח ופאה וקמת מיד וקמת מבית דין מכאן אמרו
בתי דינין הן שם אחד על פתח הר הבית וא' עלית אל המקום מלמד שארץ ושו
גבוהה מכל ארצות ובית המקדש גבוה מכל ארץ ישראל אל המקום שהיה וסגור
ובאת לרבות בית דין שביבנה יעני אדני כאלה שפך עלי בית דין שבענין פה
מה אין יסלע אי בית דין שבירושלם יסלע אי בית דין שבמקדש פאן וכתבת
עלי כל אשה טהור סמא חזק ממרה אלה בהם אדונים מצוה בבית דין ש
בן מהנים ולויב יכול מצוה אם איבן יהיה פסול תל או אה שופט אלפ שא
בוכהים ולויב כשר אש יהיה בימים ההם וט יעלה בדעת ש לך לשופט
שאינו בימי אש שופט שהוא כשר ומוחקק לך באותן הימים היה קרוב ועתה
כשר יכן הוא אומ' אלצאמ' מה היה שהימים הראשנים היו טובים מאלה
כי לא מחכמה שאל על לזק ודרשת והגדו לך את דבר המט' או דקדוקי
משפט ועשית עליה דוד על הוראת בית דין הגדול שבירושלם חובין מיתה
ואין חייבין על הוראת בית דין שביבנה וכלם אין קדק' או ארבע מיתות
בית דין לא במלך מי שנתחייב קללה או נוסל מן הג' או חיה דורסתו וי' שנתחייב
שרפה או נוסל בדריסה או נחש מכישן ומי שנתחייב הריגה או נמסד למלכות
או לקטוב באין עליו ומי שנתחייב חטא או נפוצע בנדר אומת בקרובי עלפי
התורה אשר יקרא אחד דברים שלמדו אותן מפי השמועה והן תורה שבעל
פה ואחד דברים שלמדו אותן מפי דעתן באחת מן המדות שהתורה נדרשת
בהן ונראה בעינינו שהדין בדבר זה כך הוא ואחד דברים שעושין אותן פיג
לתורה ולפי מה שהשעה צריכה לו והם הגמלות והתקנות והמנהגות בכל אחד
ואחד מהדבר אי מצות עשה לשמוע מהן הרי הוא אומ' עלפי התנאש יורוך
או הגמלות והתקנות והמנהגות שיתורבה לרבים כדי לחזק הדת ולתקן העול
ועל המט' אש יאמר לך תע' או דברים שלמדו אותן מן הדין באחת מ' מדות

בכל הגוים אשר סביבתי לנהדחיאם לא בקשו להם מלך אלא להעבירם עליהם
שנ ודינאם אנחנו בבר הגוי וטפטט מלכנו ויצא לפענו ונלחם את מלחמות
שום תשים אחת למלכות ואחת ליונה דא שום תשים מת מעה אחר תחת
מת מעה אחר תחתיו מלך ולא מלכה אש יבחר יוי אלי בן עלפי נביא דא שום
תשים שתבא אימתו עליך מבאן אמרו מלך שמחל על בבור אין בבור
מחול ומנוי מלך קודם להכתת זרע עמלק והכתת זרע עמלק קודם
לבעין בית דבירה שנ אותו שדה יוי למשחק למלך ובת והבית את עמלק
ואחד כך אמר דוד מדוע אנכי יושב בבית ארזים וארון בריתי בתוך הידיעה
מקרב ולא מחוץ לארץ אחי ולא מאחריים תשים עליך מלך והלא כבר נאמר
שום תשים עליך מלך מה תלך תשים עליך מלך שתבא אימתו עליך מסא
אמרו מלך אין רוכבין על סוס ואין יושבין על כסא ואין משתמשין בשר
בסוס ואין רואין חתו עובד ולא כשהוא מסתפר ולא בבית במרחץ דא תשים
עליך מלך מצות עשה ומאחר שהיא מצות עשה להקים מלך למה כעס
עליהן הקב"ה ושמאל נביא לא תעלם איהם למ יקצרו אמציה אעט אנפא
אמרה תעבל אנש צד באהם פקס להו ככל הגוים לא תוכל לתת עליך
איש נבד מבאן אמרו האיש ממצין פדנם על הצבור אשר לא אחיך הוא
כשהיה אגריפס מגיע לפקדון היה בוכה והיו כלי ישראל אומ' לו אלת תימא
אגריפס אחינו אתה רק לא ירבה לו סוסים יכול לא ירבה למרכבתו ולפס
אם בן למד נאם למען הדבות סוס קוסין בטליו מנ שאפסוס אחד בטלכדאי ובו
הוא שיהקיד אתה עם למצרים תל' לא ירבה לו סוס ולא ישיב את העם מצריו
קל וחומר מה מצר שהבדית במוצא עליה עבודת מחזקת לשם שאר ארצות
שאר הבדית ברוח עליהן על אחת במדוכמה ולא ירבה לו נשים לא יאמס
ובס' ירבה לא ירבה לו כד' ליתן לאפסנא תל' לו אין מרבה אבל מרבה
הוא כד' שיתן לאפסנא והיה כשבתו על כסא ממלכתו אם עושה הוא כל
האמור בענין כדא הוא שיתן על כסא ממלכתו **צפד כסא שרמא**
ענין ודאך אין מאד תה מן אבולד ובאן ג' תעפיה

להעבירם עינין לאחזקא לשלמה וליס קט פעל מתלה למלך ופיז סתדרג כפי אככלית
להמאת מלחמות יסר ובלוד ופי לתאנה אחרק ופירוזג ופי לגבגוגזע ופי לז בקדמח
אנה אחר תחת מדיא ופי לה כחלי ואצפר ופי לז זמרד ויאקות אחמד וליה סת טרק לכל טרין
לפי נביא דא שיתדג אדרגה לעליא אצג מן אספלא ועלי כל דרגה אסדין ומעגל בעגל ועד מן
דן אין כבוד ושא למלך ימדין אכפאפהן אסוד כח שי כח פכמי הדיה אכטוה וילתפת לא
עמלה קודמתיה ומקאבלה לא תטה משפט פיתגה לישמלה ומקאבלה לא תקח טחור
בית אג עמלה כרסי נכל מחיטאת כה מגל לאת במעוד ל כתאן וטחוסקאת מקאבל אצטה
תוך הידיעה ונסק ואסוד מצודה מן דרג ועמודי מרצעות מן לולו בנאדרי ואסדין דרג
ד והלא כבד שיש ואחד מן ימין לכרסי וואזד מן אשמל אחד לגד החוזה ואחד לעתק הנביא
מזבועלין מן סבעין צה יפאת ממח ילי לכרסי מחיטאת ללכרסי ללכבעין לשיר אככאם
שיתמשין בשל נאד כטי תלך אדרגה אספלי רגעת לעגלה בצמעה עגיבה מד לאסד ימיה
מרחק לא נשים כסט אסוד בשחה לאימן ולפחד שמלה טלע והכרי פי אסת אדרג ותעין פדה
לך למח כעס ועגל בעגל יכפכא אמלך ויגלסד עלי לכרסי ותמד במיע אסוד אגעתיה
הא אעט אכפאד וי וטחוסקאת וסאיר טיור אכסנה תם תנזל חמאמה דרג מן לעמוד אעלי
ל לתת עכיר תטעה צערוך אשבאדה ותגעל קעל אגוראת פי צלה לקיים מה שג והיתה עמ
לא אחיך הוא קרא בו כלימי חיון תם ימד אסד ידה בעגל ויאסד תאג אמלך לעצם ויחטא
לו אלתתיו לאקה וכדי טאן צוור טניה שבידה בחיזאצת בת ידה ופיור ועגובאית תם תגלס
מרכבתו ולפי לטיור וטחוסקאת בעגלות כל שי בכחנה פמן לסך הנאך דו קלע שדיד בלע
חד בטלכדא ובה וחיין ישא אמלך תסביצתהא סכתת וחין ישא ויניעם דער שיענים ותכאצת
יאת העם מצר ונקוש ותכאדים תצאור פי לכרסי שי לא יסתטיק עליה לא שלמה עד והנו עלי אין
שם שאר ארצות כדעה נכה למח נהב לכרסי בעד מות שלמה טלע יגלס עליה תלם ידה פכקר א
לו נשים לא יא אסד דגלה פמה זאד אחד גלס עליה תגיד נשכדה דגל אחת מכמה שלמה וחין
ה אבל מרבה אחד מכל באי העולם יכול לתקנע עד שיבא המלך המשיח לא ירבה לו נשים
עושה הוא כל בין נשים בין פילגשים נשים בכחבכה וקדושיין ופילגשים בלה בתגדה וקדוש לאב
יחוד בלכד ואם הוקיק עלי יא אכ אחת עובד בלה תעשה שנ בדה ואם מעט הנה
יספת לך כהנה וכדנה והיו לו שש נשים אחינעם הידעלית ואביגילאסת נכל וחבת

להעבירם עינין לאחזקא לשלמה וליס קט פעל מתלה למלך ופיז סתדרג כפי אככלית
להמאת מלחמות יסר ובלוד ופי לתאנה אחרק ופירוזג ופי לגבגוגזע ופי לז בקדמח
אנה אחר תחת מדיא ופי לה כחלי ואצפר ופי לז זמרד ויאקות אחמד וליה סת טרק לכל טרין
לפי נביא דא שיתדג אדרגה לעליא אצג מן אספלא ועלי כל דרגה אסדין ומעגל בעגל ועד מן
דן אין כבוד ושא למלך ימדין אכפאפהן אסוד כח שי כח פכמי הדיה אכטוה וילתפת לא
עמלה קודמתיה ומקאבלה לא תטה משפט פיתגה לישמלה ומקאבלה לא תקח טחור
בית אג עמלה כרסי נכל מחיטאת כה מגל לאת במעוד ל כתאן וטחוסקאת מקאבל אצטה
תוך הידיעה ונסק ואסוד מצודה מן דרג ועמודי מרצעות מן לולו בנאדרי ואסדין דרג
ד והלא כבד שיש ואחד מן ימין לכרסי וואזד מן אשמל אחד לגד החוזה ואחד לעתק הנביא
מזבועלין מן סבעין צה יפאת ממח ילי לכרסי מחיטאת ללכרסי ללכבעין לשיר אככאם
שיתמשין בשל נאד כטי תלך אדרגה אספלי רגעת לעגלה בצמעה עגיבה מד לאסד ימיה
מרחק לא נשים כסט אסוד בשחה לאימן ולפחד שמלה טלע והכרי פי אסת אדרג ותעין פדה
לך למח כעס ועגל בעגל יכפכא אמלך ויגלסד עלי לכרסי ותמד במיע אסוד אגעתיה
הא אעט אכפאד וי וטחוסקאת וסאיר טיור אכסנה תם תנזל חמאמה דרג מן לעמוד אעלי
ל לתת עכיר תטעה צערוך אשבאדה ותגעל קעל אגוראת פי צלה לקיים מה שג והיתה עמ
לא אחיך הוא קרא בו כלימי חיון תם ימד אסד ידה בעגל ויאסד תאג אמלך לעצם ויחטא
לו אלתתיו לאקה וכדי טאן צוור טניה שבידה בחיזאצת בת ידה ופיור ועגובאית תם תגלס
מרכבתו ולפי לטיור וטחוסקאת בעגלות כל שי בכחנה פמן לסך הנאך דו קלע שדיד בלע
חד בטלכדא ובה וחיין ישא אמלך תסביצתהא סכתת וחין ישא ויניעם דער שיענים ותכאצת
יאת העם מצר ונקוש ותכאדים תצאור פי לכרסי שי לא יסתטיק עליה לא שלמה עד והנו עלי אין
שם שאר ארצות כדעה נכה למח נהב לכרסי בעד מות שלמה טלע יגלס עליה תלם ידה פכקר א
לו נשים לא יא אסד דגלה פמה זאד אחד גלס עליה תגיד נשכדה דגל אחת מכמה שלמה וחין
ה אבל מרבה אחד מכל באי העולם יכול לתקנע עד שיבא המלך המשיח לא ירבה לו נשים
עושה הוא כל בין נשים בין פילגשים נשים בכחבכה וקדושיין ופילגשים בלה בתגדה וקדוש לאב
יחוד בלכד ואם הוקיק עלי יא אכ אחת עובד בלה תעשה שנ בדה ואם מעט הנה
יספת לך כהנה וכדנה והיו לו שש נשים אחינעם הידעלית ואביגילאסת נכל וחבת

סא שרמז

והציתם את ארבעה ודביתם את ארבעה ומיכלבת שאור ומעכה ארבעה שלום וכסוף וזה
לא ירבה לו מאד כדי שיניח בביתו ויהיה נחמץ אבל לאם הרבה לה להם מלחמ
יוהר זה מותר אע"פ אין ללך בין כי אין עכ"ל ד"ל אל מצות והנחן ולא יסור לם
פלמא עלמא עלתה תטול רחמין את צ"ע מאעלם מן אמר שלמה א"י קלמ
ועלמא ד"ל בלא יסור לבבן א"י ארבה ולא יסור לבב סוף אנה כר לבבן חת
פיה אכ"ר ויש שלמה הרע בעי"ו פלא שך אנה עושר דוחה מבעלון ידאת ש
ולא תלית פל א"ר ל"פ א"י כחן ידית תבעה ד"ל פכ"י אגמחור פאכפת עלל א
יע ללא יל"אן כחן תחריס ב"ד מן א"ר ד"ל פנחן נחמץ מנה ולא לכל שריעה על
מפדה לא אמרתי לזרע יעקב תהוין שוכן א"י ויכר צ"ח מגיד מ"שדים לא תוכל
עלך איש נכדי ללא יהודך מירא ת"י וכד"ל לא ישיב את העם מצדימה ב"י אע"פ
למען הדבות סוס ודחה מירא ת"י ולמיתע אחרם במתנים ארבע מאות פרס
על ארבע מאות פרס כנגד ארץ פוש ואסכנדרים מן המנין שמעשיהן מקלוק
ואמי ארץ כנען ולא מעשיהן מקלוקין נקד רמנו והם שלל ולם בראש א"ר ל
וכתב לו את משנה התורה וכתוב ספר שכיית על הסנד שהיה לו כשהוא
הדיוט ומגידו מספר העזרה על צ"ח ב"ד דין שלשבעים ואחד מלפני הכהנים
ה"ל מגיד הכת שמושיבין בפני ד"ל עמי שר כהן לויים וכתב לו לשמן ש
יהא נאות בשל אבותיו משנה א"י לא משנה תורה שאר דברי תורה
מניין תל לשמור את כל דברי התורה ואת החקים הלה לעשותם א
מן למד נא"מ משנה תורה עשיתיה כהשבתות אחד א"י אין קורין באם הק ה
לא משנה תורה בלבד על ספר ולא על הלכה ולא על דניד ולא עלומגלה ש
על ספר מלפני הכהן ה"ל שתתא מנהגיה ל"פ סה"ל ול"פ והיתה עמו
וקראו בל ימי חייך מכאן אמרן המלך יצא למלחמה והוא עמו נכנס
והוא עמו ושב בדין והוא עמו מיכב והוא כנגדן ש"ל והיתה עמו וקרא
בו בל ימי חייך מ"י חייך ה"ל מ"י חייך ה"ל ל"פ למען למד לדא
את י"י א"י מלמד שמר דא מביא ל"י מקרא מקרא מביא ל"י יתגום
תגום מביא ל"י משנה משנה מביא ל"י תלמוד תלמוד מביא

לירי מעשה מעשה מביא לירי וראה לפי שמצינו ששנה הירי
 למלך בדברי תורה יפול שנה לו לדברים אחרים תל לשמור את כל דבר
 חטו הזאת ואת החק האלה לעשותם לדברי תורה שנה לו וצינו שנה לו לדבר
 מבאן אמרו מלך פורץ לעשות לו דרך ואין ממחין בדרך ממלך אין לה
 שיעור וכל העם פוזק ונותנין לפעו והוא נוטל חלק בדאש לבדתי להם
 לבבו מאחיו ולא משלהקדש ולבדתי פור מן המצוה אפלו מצוה קלה
 שלנבא ימין ושמא שלא יבור מן המצוה ימין ושמא למען יחריק ימים
 מכלל הין אתה שומע לאו וכן מצינו בשאול שאמ' לו שמואל שבעת ימים
 תחיל עד בואי אליך להעלות עולה ובת ויחל שבעת ימים ולא שמר הבטחת
 להמתיך כל היום כולו ולא הספיק להעלות העולה עד שבא שמואל אמ' לו נע
 כלת כי לא שמרת ועתה מאלכתך לא תקום הוא צנון מבאן שהמלכות
 ירשע שאם מתבנו עומד תחתי' אין לי לא זה בלבד מעין לכל פרנקייט
 שבעה עומדין תחתיה' תל בקרב ישראל כל שהוא בקרב ישראל בגו
 עומד תחתיו לא יהיה לכהנים הלויים כל שבט לוי מכלל שג ושרת
 בשם יר אהיו אין לי לא תמימים בעלי מומין מניין כל שבט לוי
 חלק ונחלה חלק בבזה ונחלה בארץ אשי יוי' אן קדשי מקדש ונחלה
 אן קדשי הגבול לא אשי יוי' אן מתנות בהופ' שג חלקם נתתי מאשי
 ונחלת' אן מתנות לוייה' ונחלה לא יהיה לו ז' נחלת שלשה לא יהיה לו
 בקרב אחיו ז' נחלת חמשה הדי' נח ספר' וקל' אצדפת' ובספר' דדשו
 ונחלה לא יהיה לו ז' נחלת שחד בקרב אחיו ז' נחלת עממים וז' נחלה
 מה הוא וקל' ונחלה' שאלך בנען שמעבד הירדן והלאה נקראת ארץ
 ה' עממים ושלסיחוק ועג שני עממים אמור' ונעני ונחלת שחר קי' נ
 וקנזי וקדמוני' לא ונחלה לא יהיה לו ז' נחלת חמשה בקרב אחיו ז' נחלה
 שבעה נחלת' שבט ונחלת' שמתוך שמיטה ויהושע לא חלקו נחלה לא
 לה שבט בלבד משה הנחיל לדאובן וגד ודני משה וז' אחד נטלו חלקם
 אחרי מות יהושע מתוך כך הדברה לבד וז' לבד הדי' נח אצד פתי' זל'

פלום ופסוק
 להלחם מלחמה
 חן ורחמים
 למא' קל' מ
 סר לבבו חתני
 כלן יראת ש
 ופעת עלל' אש
 לכל שריעו ע
 דים לא תוכלו
 יומה ביי' אעל
 יע מאות פרס
 עשיהו מקלל
 יבא לא חל
 יה לו כשהו
 מלפני הכהנים
 יב לו לשמונ' ש
 דברי תורה
 לעשותם א
 רץ ביום הק ה
 גלמגלה ש
 והיתה עמו
 וא עמו נכנס
 עמו וקרא
 למד לדא
 לירי תגום
 אור מביא

יקו ונחלה לא יהיה לו בקרב אחיו מזה הפסוק למדנו שהוא לאו לחלק
וי' הח נחלתו להגיד מה גדם לא כאשר דבר לו הו' לו בארצם לא תחלו
וזה יהיה משפט הבהבם מלמד שהמתנות יוצאות בדיונים יכול אף
קדשים יהיו חייבין במתנות דין הוא ומה חולין שאין חייבין בחזה ושוק
חייבין במתנות קדשים שחייבין בחזה ושוק אינו דין שיהיו חייבין במתנות
תנא דל' וזה יהיה משפט הכהן מאת העם מצוה זו נהגה בארץ וכו' וכל
בחול אכל לא במזון מאת קרבן הקדש הדין עם המוכר לא עם הקופץ
ואינן נהגין אלא בבהמה טהורה בלבד ואפילו שלשות פנים חובבת שני
מאת העם מאת זה לא מאת זה הדין חייבין לזה לא בשעת קדושה
בלבד מכאן אתה אומר שנתגיר והיתה לו קלה נשחטת עד שלא נתגיר
פטור משנתגיר חייב ספק פטור המוציא מחבירו עליו הראיה והנהגה
חייבין במתנות זו שני ואין חובה לאהרן הכהן אותם למעט המתנות אין
לי' אלא מה שאמור בענין וכן מאת קרבן וספק הוא אם הנהגה והלויים
בכלל הנהגה או אינן לפי דין חייבין מהן ואם נטל הכהן לא יחזיר בידו
בשוחט לעצמו אבל טבח בהן חייב להפריש ונותנו לכהן אחר ואם לא
הפריש מענין אותן מאת קרבן הקדש חייב לאכילתו לאכילתו לאכילתו
בין לאכילת כלבים או שהיתה לשני שותפין חייב להפריש שני וזבח
אם שור אם שה אפילו מהצטננה להביא הכלאים אבל פסול המוקדשין
פטורין מן המתנות לפי שהוקדשו ליהו' ואילו שני בבכור בעל מופת אף באש
יטב לאתרוג וזהו בן תא ואסור לישאל לאכלן אלא בדשות כהן ואם עבד
ואכלן או הפסידן אינו חייב לשלם מפני שאין להן תנא בעידוע ומקום שאין
בהן מעלה אותן בדמים ואוכלן ונותן הדמים לכלהן שורציה ואין
הכהנים אוכלין את המתנות לא כלל בחינך שני למשחה בהן כדכר
שהמלכים אוכלין אם שור אם שה בין בארץ בין בחוצה לארץ והלא
דין הוא חייב בארץ וחייב בחוצה שיתקדש מה מצוה בדאשיות הגז נהג
בארץ ובחוצה לארץ אף מתנות נהגות בנזק ובחוצה לארץ

או כלל לדרך זו חייב באן וחייב בתלומת ראשית מהתלומת ראשית
אין נוהגת לא בארץ אף מתנות אין נוהגת לא בארץ נראה למידימה
לפי דבר שאין תלוי בארץ ובקדש מדבר שאין תלוי בארץ ובקדש ואם
תלוי בתלומת ראשית שהיא תלוי בארץ ובקדש או כלל לדרך זו דבר
לפי שנהגבין במרובה בין בממועט מדבר שנוהג במרובה ובממועט
ולפיכך ראשית הגז שאין נוהג לא במרובה תל אס שור אס שה בין בארץ
בין בחוצה לארץ ונתן לכהן לכהן עצמו הזרוע והלחיים והקבה למא
נאם הזרוע והלחיים הזרוע לרבות הימין והקבה לרבות חלב שבה והלחיים
לרבות הלשון איזה הוא זרוע שלימין מן הפרק שלארכובה עד כף ענין
שהן שני איברים זה מעורה בזה והלחיים מפרק שללחי ועד פיקה ש
לגרדת שהיא טבעת גדולה עם הלשון שביניהן בעורם והקבה בחלב שני
וקא ארשנים הן הדה למתנות בשביל שהרג פחם לזמר אעטי זרוע ענין
במי דקרו בחלב בידו והלחיים עם הלשון שאם למשה בפיו למדת כורב
שהבועל ארמית קנאין פוגעין בו לא לפי שנתפלל בלחיו שנועמד פחם
ויפלל ותעתר המגפה וקבה בשביל שדקר האשה לקבתה ראשית דגן
תירוש ויצהרץ מלמד שאין תלומין אותו לא מן המחובר מה מצנו בשע
מינין שבארץ אין תלומין מזה עלזה כך שני מינין שבתבואה ושבין
אין תלומין מזה עלזה ראשית הגז ולא ראשית שטים ראשית הגז סרט
לטרפה ראשית הגז בין בארץ בין בחוצה לארץ צאנך ולא שלאחרים
מבאן אמרו הלוקח גז צאנך שלכדי פטור מראשית הגז לקח גז צאנך
שלחברו אם שויר המוכר המוכר חייב ואם לאו הלוקח חייב תתן לו שיהא
בו כדי מתנה מבאן אמרן כמה נותקלו משקל חמש סלעים ביהודה
שהן עשר סלעין בגליל מלובן ולא צמי כדי לעשות ממנו בגד קטן
שנ תתן לו שיהא בו כדי מתנה כמה צאן יהנו ויהא חייב בראשית הגז
בית שמאי אומ' שתי דחלות שני והיה ביום ההוא יהיה איש עגלית בקד
ושני צאן ובית הלל אומ' חמש שני וחמש צאן עשויות ל שקיבה אומ'

לאן לחלק
צם לא תעלה
גים יבור את
ב חזה ושוק
וא חייבין במ
ארץ בחור
א עם הקו
חובת שני
שעת צבוחה
ד שלא תמיד
יה והכרעם
המתנות אין
דגם והלחיים
זיחקיר בדה
ר ואם לא
לאבי להגיוס
שנ ודבח
המוקדשין
מום אף באס
ר ואם עבד
ש ומקום שאין
שולצה ואין
הן כדרך
הלארץ והל
ת הגז נוהג
לארץ

ראשית הגז שנים גז צאנך ארבע תני להרי חמש ויהיה בכלל זה משק
פסלעים הא למדת שהשיעור שמוצאין ממנו ראשית הגז משקל שש
מלעים ושיעור ראשית הגז אין סחות מסלע גז צאנך אין נקרא צאנך כבש
בלבד לפי כן הן חייבין עלה כבשים בין צורים בין נקבות שהצמר שלהם
הוא הראוי לנגזים ומי שהיה לוגות הדשה של ראשית הגז ורצה לחלקם לפי
לא יתן לכל אחד ואחד טחות ממשיק לה סלעים וראשית הגז חולין לבני
דבר הא למדת שהחלבה זיבה לכהנים בתרומות שהן לחם ויין והמתנות
וקדשי מקדש שהן בשר וראשית הגז ללבוש ואין מצוה זו טהרה אלא בארץ
שנראש האנך וג' ראשית גז צאנך מה תרומה בארץ אחר ראשית הגז בארץ
אמני תרומה שנחלה עמי מן תרומה קרא הכת לחלה תרומה ונאמר ביהבאן
לארץ ראשית הגזן זו תרומה לא פירשה שיעד וקמכו על המקדש שכל
יפחות אחד מששים ט' וששים האיתה מחומר השעורים ששית האיתה
סאה כסאתה נטמן חצי סאה וכלה דרי אחת מששים שבכור שלשים סאין כי בו
בחרו יי אלו מכל שבטיך לעמוד לשרת בשמי' מגיד שאין שירת בשר לא
מעומר האדם יטב ושירת עבודתו פסולה הוא ובניו כל הימים בין בארץ בין
בחוץ לארץ ופי' בארץ יבדל בבין לוי ודאי הבת מדבדל תל' באחד שעלו
מי שלא נטלו שעריהם במקום אחד יצאו לויים שנטלו שעריהם במקום
אחד לא ושדת בנאוי לשרת יצאו לויים שאין ראויין לשרת אשר הוא גר שם
בכל מקומות מושבותיהם וק' ופי' בארץ זו מצות עשה להיות בכל מקומות
שני ברגלים וכל שיבוא מן הברכה ברגל ורצה לעבוד עבד וחולק עמהן
ואין אומ' לו כל עד שיבא משמך ומנין שאינו מדבר לא ברגלים שנאמר
שעריך מכל ישראל בזמן שכל ישראל באין בשער אחד ובא בכל את
נפשו ועבד באין עבודה שירצה מנין אתה אומ' כהן בא ונשא בפיו במשמך
שאינו שלו תל' ובה בכל אתה נטשו וכן מקריב קדשיו במשמך שאתן שלו וכל
המשמרות שנין בקרבנות הרגל הבאין מחמת הכל שנ' וטא בכל אתה נטשו
יכול לעולם תל' מאחד שעני' בשערי ישראל חכונך בשער אחד בג' רגלים

במקדש הטהור

וזהו בשם יי' קו שירה שעטין הכת לוי וכהן כל אחד בלוי לו כל אחיו כל
 העמדים שם כל' יי' על גבי הרצפה מכאן אתה אומ' עד שמה עומד יושב על
 ג' עלים או על גבי בהמה או על גבי רגל' וזהו פסוק אומ' הין כל המטה
 שוין באמורי רגל' ובחילוקי לחם הפנים תל' חלק כחלק יאכלו חלק לאכול חלק
 לעבוד חלק לאבילה כחלק לעבודה יבול כל משמרות שוין בקרבנות הרגל
 וזהו שלח מחמת הרגל תל' לבד ממכרין על האבות מה מכלו האבות זה
 לזה את בשבת ואנ' בשבת' לא חלק בחלק יאכלו מלמד שחולקין בעונות
 ובשר שיערי חטאות לא תלמד לעשות אבל אתה למד להבין ולהורות לא
 ימצא בך להזהיר בית דין על בך מעביר בנו ובתו בלא שם בנו ובתו מניח תל'
 בתנו מזל למלך' נא' באין באש ולא נא' מלך' ונא' להל' מורד' ולא נא' באש
 מעין ליתן את האמור זה בזה תל' מעביר מעביר רגל' נמצאת אומ' עד שימסור
 ויעביר באש ובמורד' הא עד שיאמרו שני בתובים ואם לאו לא שמענו' קסם
 אחד קסם מרובה ואחד מועט לחייב על כל קסם וקסם' איזה הוא קסם זה האומ'
 במקלו ואומ' אם ילך אם לא ילך בן הוא אומ' עמי בעצני שלא מקלו ציד לו
 מעונן' ושמעל אומ' זה המעביר על העין' עקיבה אומ' אנוני הענים וחמ'
 אומ' או אחי הענים כגון או באומ' לימודי ערבי שביעית להיות יפות עק דלות
 קטנות להיות רעות' ומטעם זה האומ' נפלה טת' מט' נפלה מקל' מיד' עבר
 נחש מימיני ושועל משמלי' ופסק צבי את הדרך לפני' א' תתחילב' שהדי ראש
 חדש הוא שהדי מוצאי שבת הוא' ומכשף' תנ' רב בשעת מיתתו של רבן וזהו
 בן זכאי עמו חכם לבקרו אה' שמה אחד מכם מבקש לשלח רכב' ישלח רכב
 דרכי המכשפים שיש עמי שלש מאות הלכות במכשפה לא תחנה' אמרו לו
 הוצא לנו קשואים מיד ראו כל הבית קשואים אמרו הוצא לנו דלועים מיד ראו
 כל הבית דלועים לאנה תעלמ' הא להבין ולהורות וזהו יעלמו בותר' במעשה
 מי שהוא חייב ומי שהוא פטור' וחבר חבר אחד חובב מרובה ואחד חובב מועט
 ואחד חובב את הנפש ואחד חובב את העקרב' ושול' אוב זה פיתוס המרבה משח'
 וידעו המדבר בפני' הן עצמן בסק' לה' והנשאל בהן באזהרה' ודורש א' מתים

בכלל זה משח'
 רצן משח' לשח'
 נא' א' המכשף
 ד' מר שלהם
 י' לחלקם לב
 י' חולק לב
 והמתנת
 נא' בארץ ש
 הגז בארץ
 אומ' ביתבא
 המקדש ש
 ית הא' פה חת'
 קסאין כי
 חת בשר לא
 חבין בארץ
 תל' באחד שעלי
 הם במקום
 ד' הוא גר ש
 ית בל' משמרות
 וחולק עמון
 לים שנמאחד
 בא בכלאות
 בפיו במשמ
 ע' שלו וכל
 לאות נפשו
 רגלים

כל המטה שוין
 כל המטה שוין
 כל המטה שוין
 כל המטה שוין

אחד המעלה בזכור ואחד הנשל בגלגולות מה בין המעלה בזכור לנשל בגלגול
מעלה בזכור ואין עולה כדרכו ואין נשל בשבת והנשל בגלגולות עולה כדרכו
ונשל בשבת כי תעבד יי' כל עשה לא יכול לא יהא חיוב עד שיעבור על כוונתו וכל
עשה לא את אחת מהן ובגלגולות תעבד לא יי' מורש מפני אחר שמעון מלכות
שהזהיר כנענים על כל המעשים הללו שאין עונשין את אדם עד שמהיר
אחר תמים תהיה עם יי' לא יד אפ' עשית כל האמור בענין הדין אתה תמים פלו אל
כי הגוים האלה אתה יורש אותם עשה מצות האמורה בענין שבשכר
אתה יורש את הגוים האלה לא מענין ואף כי יי' שמא תאמ' להם במה להי שאל
ול' אחר תל' ואתה לא כוונ' נבין מקרבך ולא מחוץ לארץ מאתך ולא מאחר
הים אך יי' אלהי ולא מזהירים כמע' שני מזהיר אותם על מצות התורה ואפ'
אמר עבד על אחת מצות התורה שמעלו וזה לפי שעה חוץ מעז' ומה
אני מקיים נביא לבנים נתייך בנחמה משה גוים אליו ותשמעון חסדו אומר לך
לעבור על אחת מכל מצוות האמורות בתורה ^{בזה} בזה הכרמל הכל לפי
שעה שמעלי' ככל אשר שאלת מעם יי' אלהיך בחרב בזו זכר שיעמדו להן
נביאים לאמר לא אסוף לשמוע ויאמ' יי' לי היטיבו אשר דברו פיונו
לדעת נביא אקים להם מקרב אחיהם כמקד' הא למדת שבשכר יראה
שעמדו זכו שיעמדו להן נביאים ונתייך דברי בפני מבין ואילך הני
ידעתי ארץ רוח הקדש ניתנת בפי נביאים ודיבר איהם שלא לה' ושבאת
התנגדמן את כל אשר אצונ' אומר על ראשון ראשון ועל אחרון אחר
והיה האיש אשר לא ישמע שלשה מיתתו ביד שמים הכובש נבואת
כונה בן אמת והמחזק על דברי נביא כחבירו שלמיכה ונביא שעמד על
דבר עצמו כעדות ושלשה מיתתו ביד בית דין המתנבא מה שלא שמע
כדרכיה בן כנעני ומה שלא נאמ' לו כחנניה בן עזר שהיה שומע דבר
מפי ירמיה שהיה מתנבא בשוק העליון וחזק הוא ומתנבא בשוק התחתון
והמתנבא בשם עז' כנביא הבעל' ועדן אמר' שלא יאכל במאןם וחכל'
וחבירו שלמיכה אמרו הכי' צדיק' ומאן להכות' והיה האיש אשר לא שמע

אין קאנדיבא לא ישמע לא ישמע : און אונז איז געדינט וואס ער
האט געטאן מיט די האמונה בתורה במצות און וואס ער האט געטאן
און ער האט געטאן ביי די געדינטע לוי'ס דער דבר לגל שיה נאם פאר לדבר דבר ונאם כי
און דער דבר בזמן סמך : ופי תאמ' בלעכך עתיד יא תאמ' לומר איזה נרע אדם
הדבר אע לא דברו יי ירמיה את הנה בלי בית יי הולכים בבליה וחנניה אומר
חנה בלי בית יי מושבים מבבלה ואני יודע למי אשמע תל אש ידבר הנביא
בשם יי ולא יהי הד' ולא יהי הדבר אע לא דבר יי איזה הוא דבר שדברו מקום
זה שאמ' בזה בדרך דבר הנביא על דברו הוא חייב ואינו חייב על שגגה לאפגו
ממנו א' תמנע מלדבר עליו חובה נביא שלא נודעה נבואתו לנו אומ' יי לו
אמר דברים העתידים להיות והוא אומ' והן מחכים עד באו אים באו דברו כולן
באמת ולא נפל מהן אפ' דבר מועט מעמיד יי אותן בחזקת כשרות והוא
שיהיה הולך בדרך הנבואה בלא בדבר הטובה אבל בדבר הרעה אס' נפל
דברו כולם הדי זה נביא אמת שהרבה נחם על הרעה הדי הוא אומ' אשר
ידבר הנביא בשם יי ולא יהי הדבר ולא יבא הנא הדבר אע לא דבר יי : לא
תגד ממונו א' תירא מפני חכמתו וצדקתו : שלש ערים ולא טירי ערים ולא
כרבים ערים ולא כפרים תבדיל לך ז' מצות עשה להפדיש עדי מקלט ולתקן
אותן ולהחזיקן ומסירין מהן כל מכשול ואין מנהיג בהן לא תל ולא צי ולא
נהל לא בוני עליו גשר שלא יתעכב מכה נפש בשגגה ועדי מקלט אין סחות
משלשים ושתים אמות רוחב הדרך ומקלט היה כתוב על פני דרכים כדי שי
בנו הרעועים לילך לשם תבדיל לך ג' לא אחרים בתוך ארצך ולא בסע
אש יי אלה' בותן לך לרש' מה שתורש תכבש : תכין לך דרך תכין לך
סרטיאות שיהא מוסר שות לתוכה : ושלשת את גבול ארצך שלא יהא ממו
זרות א' יהא מכוונות בשתי שורות שבכרם אש יבחי לך יי אהיך לזבות
עבר הידך והיה לנוס שמה כל רוצח שלא יהא גולה מעיר לעיר : זה
ידבר הרוצה מכאן אתה אומ' רוצה שגגה לעיר מקלט וכל מתעב מכלל שנים
ידרך גול' הדם אחרי הרוצח אף לי א' דורך וגול' דורך ולא גול' גול' ולא דורך

גורו לגשש בנב
עולה כדרכו
על כולו תכל
שמעון מלך
שמעון מלך
תמים לו אלה
שבשכרה
מה להי שאל
חזק ולא מאחר
יתבטל ואפ'
מ' מעל' ומה
תפלו אומ' לך
הכל לט' י
שיעמדו ויהו
דברו פיונו
שכר וראה
ואיך היו
להושיב את
אחריו אחר
בש נבואת
שעבד ער
שלא שמע
וואמע דבר
וקהתחבון
ואכל
שלא שמע

[illegible]

ודי תשע על השלש הדי שנים עשרה האכלה דר' חמשה עשרה כי יהיה
 אשמה ואכל כל נקם ענין מלאן היה ל' צ"י ביד יהוה אשמה את הנפש
 ויהיה ענין בין בזה הכלל מחד ימין לעד מחד בית דין שולחין ומביאין
 את השם מי שפסחייב מידת הרגהו שג' ושפחו קה' עירו ולקחו אותה
 ומוי שלא נתחייב מיתה פטורהו שג' והצילו העדה את הדיוצח מיד
 הדם ומוי שנתחייב גלות מחזירין אותו למחוז שג' והשיבו/ אצו בע
 מן מקלטו ל' אומ' דיוצח גולה לעד מקלטו בסבור שחולטתו בדרך ש
 חולטתו שובג קה' העד שולחין ומביאין אותו משם שג' ושפחו קה' עירו ולק
 חו אותו משם וטעו אותו ביד גולה דם זמח' מנ' לא מסת' ביד גולה דם ימות ביד כל
 אדם שג' ונענו אתו ביד גולה דם זמח' ובעדת דם העד' כלום שופך דם העד'
 לא תסיג ובול רעד יכול אף בחוצה לארץ תל' ארץ בנחלתו בארץ הוא
 עובר בשני לארץ משם לא תסיג ומשום לא תגזול אבל בחוצה לארץ אינ
 חייב לא משום כל תגזול והמחליק על טמא טהור ועל טהור טמא והמוב
 קצת אבותיו עוברין על לא תסיג ובול רעד וענין תסיג מלש נסובו אחור ש
 מחזיר סימן חלוקת הקדש לאחור לנזק שדה חבירו למען הרחיב את שולו
 לא יקום עד אחד באיש אין לו לא לדין נפשות לדין ממוכות מענין תל'
 לכל עון' להרבנות מנ' תל' ולכל חטאת אין לו לא לעדות איש לעדות אשה
 מנ' תל' לכל עון' ולכל חטאת בכל חטא אש' יחטא אם סופינו לרבות אשה
 מה תל' איש לעון אינ' קם הוא באשה להשיא דברי ר' יהור' יוס' אומ' לעון
 אינו קם קם הוא לשבועה אמ' ל' יוס' קל וחומר דברים מה אם במקום שא
 פיו מצטרף עם פיו עד אחד למיתה הדין גשבע עש' עשמו מקום שפיו
 מצטרף עם עד אחד לממוין אינ' דין שיהא גשבע על פיו עצמו לאו אה
 לגשבע על פיו עצמו שכן משלים על פיו עצמו יטע על פיו עד אחד שכן
 משלים על פיו עד אחד תל' לכל עון לעון אינו קם קם הוא לשבועה דא
 לכל עון' ולכל חטאת אינו קם בכל קם הוא להוריד ולדעלות פיו לכהונה
 דא באיש אבל קם הוא לשופה ובעגלה עדושה על פי שנים עד יפאועל

וכן אין ל' א
 אב ונכד
 טו ונכד
 ושמ תהא
 יא הוא ל' א
 זש יא את
 בעל הבית
 בא שאול לאוס
 יודה בתלמיד
 יא נתכוון לארץ
 העד המסור
 אכל וכי נאמ'
 עזר ונאמ' עז
 יר למעלה מן
 להבבזל מן
 ונשל קרימ
 נ' ול' יהודה
 מארץ הירדן
 יצא אבן מן
 חזק הערבים
 צא מצדה ביד
 ואם ירחיב
 חוב יין אלה
 לך עוד שש
 חט' שלש
 לשלש ועוד

מה
עד
לכ
כה
וא
ול
אב
ל
א
הנ
מ
א
הכ
בז
הד
ל
בנ
הב
בק
לה
שי
צרי

פי שלשה עשר יום דבר עלי פתח לא על פי תורגמן על פי שנים
עדים והלא כבר נאמר על פי שני עדים לא מתנה להקיש לדון ממנו
שנה לומר לך מה הנדון בעמידה אחת העדים בעמידה שהרי נאמר
שני ועמך להלך שני דא' מה השנים אם נמצא אחד בהן פקול נפסדה העדות
אך שלשה ימים דבר ולא חצי דבר לענות באסרה שהוסר העד הזה
העדות הזאת דא' לענות באסרה שאנו חייבים עד שיכחיש את עצמו ועל
מצוה בדיעין שיעמידו שני האנשים אין לי לא בזמן שהם שני אנשים איש
עם אשה ואשה עם איש ושני נשים עם א' מעין תל' אשר להם הריב מבין
מקום אשר להם הריב יבוא בעל השור ויעמוד על שורו לפע' י' מבין
אמרן שבית דין שכזה עמרה לפע' הכהנים והשפטים מכאן שמעמיד
כהנים בסנהדרין אשר יהיו בימים ההם זהו שאמר יסיהגלילי ופי' עלות
על דעתנו שופט שאינו ביומא לא שופט שהוא כשר ומוחקק לך באור
הימים היה קרוב ונתרחק כשר וכן הוא אומר א' תאמר מה היה
היטב ולהלן הוא אומר והגד לך ושמעת ודרשת היטב היטב לגז' ש' מלמד
שבדקין אותם בז' חקירות בדיקת מעין תל' והנה אמתכון הדבר מה שהע
עשה עצמו שחר תל' והנה עד שחר העד ומנ' שהוא עושה את חברו שחר
תל' והנה עד שחר העד יכול משנה חקרה עדותו בבית דין תל' שחר ענה באחו
אמר מענה כל זמן שבית דין צריבין להם ולא משנה חקרה עדותו בבית
דין בשתמץ אומר דומם מזלם ואפ' הן מאד ועשיתם לו כאשר זמם לעשות
לאחיו אם ממנו ממנו אם מכות מכות אם עונשין שמענו עונשין אזהרה מנ'
תל' ועשיתם לו כאשר זמם לעשות לאחיו מפני אמרו אין עדים דומים נהדא
עד שיגמר הדין דא' כאשר זמם לעשות לאחיו ולא לאחותו שאין דומים בת
כהן שזנית בשבתה למד נאם בעדים דומים והנשארם דלא כולי עלמא
חאזן חקירותא ומע' שהמבייש משלם ממון נאם כהן לא תחוק עניך
ונאם להלן לא תחוק עניך כהן לא תחוק עניך האמר להלן ממון אף לא
תחוק עניך האמר כהן ממון י' י' אומר סמ' סמ' יד וגל ונאם להלן יד וגל
הוא אומר לא תחוק עניך כהן ממון י' י' אומר סמ' סמ' יד וגל ונאם להלן יד וגל
הוא אומר לא תחוק עניך כהן ממון י' י' אומר סמ' סמ' יד וגל ונאם להלן יד וגל

הוא אומר לא תחוק עניך כהן ממון י' י' אומר סמ' סמ' יד וגל ונאם להלן יד וגל
הוא אומר לא תחוק עניך כהן ממון י' י' אומר סמ' סמ' יד וגל ונאם להלן יד וגל
הוא אומר לא תחוק עניך כהן ממון י' י' אומר סמ' סמ' יד וגל ונאם להלן יד וגל
הוא אומר לא תחוק עניך כהן ממון י' י' אומר סמ' סמ' יד וגל ונאם להלן יד וגל

שבידו כמן ששנו רבות מי ששח בין תפלה לתפלה הרי זו עבירה וחוזקין עליה
 מעבדי המלחמה ואם ביהא שמיא רבא עבירה ואין חוזקין עליה מעבדי המס
 ולמה נאמר ויסתו השוכרים חוספין זו על דבר הכהן שהכהן מדבר ומשח
 מן שמע ישראל עד להושיע אתכם ומי האיש ושע ושלשי כהן מדבר ושופר
 משמיע וזו שופר מדבר וכהן משמיע ולך הליבב זה שאין בידו תשובה
 טוב ולא ימק מלמד שאם היה אחד מהן חוזר כולו חוזקין ובאין ופי
 שרי צבאות הראשהעם וכשיליב שלבדל בידיהם וכל המבקש לחזור הרע
 בידם ליהפך שוקין שחחילת נפילה ניסה שג ויפלו חללים ויגעו בזה במלחמה
 רשות אבל במלחמת מצוה הכל יצאין אפחותן מהדורן וכלה מחופתה
 תקדב לעד להלחם עלה במלחמה הרש הבת מדבר אל עיר ולא לדרך אל
 עיר ולא לכפר להלחם עלה ולא להרעבה ולא להצמיא ולא להמית
 מיוצא תחלואים וקראת אליה לשלום גדול שלום שאכלו מתים צדיקים שלום
 והיה אם שלום תענך כולך מקצתה תל ופתחה לך כולה לא מקצתה והיה
 כל העם הנמצא בה לרבות את בניענים שבתוכה דא וקראת אליה לשלום ואין
 עושין מלחמה עם אדם בעולם אחד מלחמת מצוה או רשות עד שקוראין להן
 לשלום חוק מעמין ומנצב שג לא תדרע שלוםם ופוטבם והיה אם שלום
 תבנה אם שלום וקבלו דמך שבתוכה בנא אין הורבין מהן נשמה והיה הן כג
 תשכ ידיו לך לחק ועבדך אמרו מקבלין אנן עלינו מסים ונא שעבוד שעבוד
 ולא מסים אין שומעין להם עד שיחבלו עליהם יודן ומעב ועבדך יכונן תחת
 אלה לאסגא ובמלחמת הרשות אם לא העלימן לא תחיה כל נשמה ומל
 מצוה די מלחמתו עממין ועבדך וזאת עליה אין מקיפין אותה לאמג
 רוחותיה ומניחין רוח רשעים לה שרעה לפרוח שג ויתבאן על מדין כאש
 צנה יראתאש מפיה שמועה למחן שבבך צנהו ונתנה יי אלה בידך אם
 אם עשית בלויאמור בענין להק שיו אלה נותנה בידך והטית את כל
 צנור לתי חרב שומע אב אף קטנים שבתוכה תל דק הנשים והמק והב
 או אינו אומ טק לא טק של נקבות אמרת ומה מדין שהמית שהמית את
 הגדולות אמרת שיהיה את הן מצות כהן שהחיה את גדולות אינו דין

וזהו שם המלחמה
 שבתוכה

דין שופכי דמים לא מן החמשה דבל' וסבב תחרים לארעה בהדי א'
 נחל לחת יבתחל אהל אהל פי מן קתפה לאן אדי קד עקף אקאתל'
 אפ בענות אשה לא תעקף וזרעין שם וקלאן אסבב פי מנע אקאעה
 פי הדי אהל לפי שההורג לא הניח הנהרג לעשות פירות מביאין עגלה
 שלא עשתה פירות ועורפין אותה במחל שאינו עושה פירות מדה כנגד מדה
 ונכפר להם היום כאנה יחול ונתכפר ולהלך כאתר ונשה וקלא פי למסתלק
 אנה במערה לאנפעל ואלא פתעל' הבהנים אומ' כפר לעמר ישר וכשהוא אומ'
 אש פדיתיו מלמד שבפרה זו מכפרת על יוצאי מצרים שנ' ונכפר להם הדם
 הבת מבשרך שיתכפר להם העין אלים יבשרינו במחילת עונתינו כן יאמ' רחום

כ"א

מלשות בונא כל עוטה אור כשלמה ונטה שמים כיריעה ותלה אדמה
 הבוחר בעמו ישראל משבעים אומה ונתן בהם ריעה יצרה ובינה וחכמה
 וסגלם ובחרם והנחילם תגנה תמימה אהל שהוציאם ממצרים לעש כל בדרמא
 ופרש להם ענן למטה מקור תה ומה וענן למעלה להגן עליהם מקרח וחומה
 והסגים במדבר כדי ללמדם מעומה בכת כי בתחבולות תעשה להך מלחמה
 זשה כי בתחבולות תעשה להך מלחמה את מוצא שכל הרועה לנחת לטע
 ארוב ישוב בפחצו על הקבד ועל שבת בנותנו וכך דוד אומ' אה תחנה עלי מחנה לא
 יידא לבי אם תקום עלי מלחמה בדת אע' בופח אה דוד לטע הקבד אם יסובב/ על
 מחנות וגדודים לא איהא מהם ולא ירך לבבי מפע הדבטחה שהבטחת נאמרת
 מצאתי דוד עבדי בשמן קדשי משחתני עשה איבים היו לדוד חמשה מאומות
 העו וחמשה מישראל מאומות העו גלית ושלשת אחו' ושובך צר צבא הדד עזר
 וה' מישראל שאול ובנו ואחיתעל ושבע/ צבא ושמע' בן גרז וכולם נמלו בידו
 שובך וארבעת ילדי הרפה ושאל ובנו ה' בן נמלו בידו בעת שביקש רחמ' אהאם
 יי' גלגל או יאמו עתה ולימים מעוטים מתו וכחשב כל' נמלו בידו וכן הוא אומ' בכת צא
 למלחמה ונתגן יי' אה' בידך ולא אמ' ונתגן רמז לגלית המלשת שנתמ הקצו בידו

יה וחזקין עליה
 יה מערלי המל
 ומדבר ומשח
 מדבר ושוטר
 ידו תשובות
 ובאין ופתי
 ש לחזור הרע
 נביא במלחמ
 ופתי
 ולא לדרך אל
 לא להמיתה
 ים צדיק שלום
 מקצתה והיה
 לשלום ואלו אין
 קוראין להן
 אם שלום
 יה והיה בן
 שעבוד שעבוד
 יכונן תחת
 גלגל ומה
 יתה לאמג
 למדין כאש
 בידך אם
 בידך כל
 והמק והב
 שהמית את
 ת אינו דין

לפי
המנהג

וכלם וטנוג' וי' אלהי ביד' אם עשית כל האמור בענין לסוף שיד' אלהי עתה בידך
 ושבית שביו לרבות כמענים שבת' וראית בשבית בשעת שבית ללחך
 מותרת לא בשבית אשת ולא אמה אשה כלל ואפילו אשת איש יפת תואר
 בעולה בין בתולה בין אשת איש שאין אישות לבנים על ישראל אין לי לאבזמן
 יפת תואר מנין אף בעורה תל' והשקתה נאפ' שאיפה יפת תואר בה ולא בתולה
 שלא ירח שנים ולקחתה לאשה שלא תאמ' הרי זו לאבא הרי זו לאחי שלא
 לו אחת ולחבירו אחת ואפילו כג' מותר בשבת תאמר אתה מוציא כל מה שאסור
 על ישראל הותר להם דבר כנגדן אסור בשר בהלב' הותר להם הכהל אסור נבל
 וטרפות הותר להם כמרים ופטורים אסור הדם הותר הכבד אסור הולד הותר
 אסור אשת אח הותר היבמה אסור הגזל הותרה שבי' אסור אשת איש הותרה
 וראית בשבית ואפילו אשת איש ל' יוחנן אומ' לא הותרו אשת איש יפת תואר לא
 שפי' שבבשו' וז' שחלקו' וז' שמו' כג' נחמן אמ' לא הותרו אשת יפת תואר לא
 ראשנה עד שכתובה מקצת הארץ לפניהם ורבנן דקסרין לא הותרו יפת תואר
 ביאה ראשונה בלבד מפני דאברהם אבינו לאביהא בן חלל מפני שבועה שהשביתה
 וכלה ש' וטעה שבענו' ל' וליקחתה לאשה בגד רבים האשה נקטתה
 בשטר ובביאה והביאה לתוך ביתך ולא לבית אחר לאשה שלא תהא
 שבת' בעיליה זנות זו ביאה ראשונה והביאה לתוך ביתך יצאה למקום
 ולא ילחצנה במלחמה חסד לו לבוא עליה ביאה שנייה עד שושאנה שהיא
 התירה וזה לא כנגד הדין אבל ישראל שחוטות ולא יאכלו נבלות וזו
 את ראשה ועשתה את צרכיה מקו' יפריש ראש מה ראשנו' אף צרכיה
 ש' ומפ' בשבת ירד להמך ולא עשה דגליו ולא עשה שפמ' ואחר כך תשב
 חרש מפני תקנת הולד' ואם ירד את שמלת שבת מעליה מלמד שמעב
 הימנה בגדים נאים ומלבישה בגדי אמונות שהגוי' חרורים מקשטין בגדות
 במלחמה בשביל להזנות חרורים אחרים וישבה בבית צבת שמשו'
 בו נתקל בהוצאתם נקרא בש' ויצא דומה לקדוה' ובכתה את אביה וזה

נחלות בלילה את אשר יהיה לו מלמד שהבין גופו בראוי במחוזות לא
יוכל לבקר מלמד שאינו נשאי לבקר יוכל לא יוכל ואם בוכה רידה מבוכה
ללא לא יוכל לבקר האדם צריך אינו מבוכה את בן האהבה כיון שיצא ראשו
ורגליו בחיים פוטור את הבח אחריו מן הבכורה על פניו השנואה הבכור אעפ
שבן הבכור לשניאה בראת הבכור בן השניאה יכיר צדק הדי אכלאם אנה
צדק שיאמר בפני שנים בני בכור הוא זה ובעד דאך יגב עליה שני חלקים
ואין יכיר כלום יכירנו לאחרים שהאב נאמן לומר זה בני בכור וכן נאמן לפסלו
ולומר זה ממזר לתת לו פי שנים פי שנים בן אופי שנים בכל נכסים הריא אנה
הואל ונוחל עם אחד ונוחל עם חמשה מה מצינו בשנוחל עם אחד פי שנים בן
אך בשנוחל עם חמשה פי שנים באחד מהן או כלך לדרך זו הואל ונוחל עם
אחד ונוחל עם חמשה מה מצינו בשנוחל עם אחד פי שנים בכל הנכסים אה
עם חמשה פי שנים בכל הנכסים תל והיה ביום הנחילו את בעל ריבה נחלה לבנים
אחד שלמדנו שהיבה נחלה לבנים אין עליך לדין לא בדין הראשון הוא יכיר
ונוחל עם אחד ונוחל עם מה מצינו בשנוחל עם אחד פי שנים בן אך בשנוחל
עם פי שנים באחד מהם ואנו נטתין לך שכס אחד על אחד ואנו נבין ואנו
בכור ישראל כי הוא הבכור ובחלליו ידועי אמו נטתה בכורה ליוסף כי יהודה נכל
באחיו וגו' הואל ומצינו שהבכורה ליוסף ובכורה לדורות מה מצינו בבכורה
האמורה ביוסף פי שנים בן אך בכורה האמורה לדורות פי שנים באחד מהם
בכל אשר ימצאו זה המוחזק שאין הבכור נטל בראוי במחוזות כי הוא
ראשית אונן יש בכור לנחלה ולכהן יש בכור לא לנחלה ולא לכהן לכהן ולא
לנחלה לנחלה ולא לכהן בכור לנחלה ולכהן זה בכור לאביו ולאמו לא לזו
ולא לזה שגולד לאחר גפול בכור לנחלה ולא לכהן זה בכור מאביו לכהן ולא
לנחלה זה בכור מאמו ביהוא ראשית אונן ולא ראשית אונה שלמשה לו
משפט הבכורה מלמד שהבכורה יוצאה בדיינין לא יוכל לבקר את בן
האב ואם שכל המתנה על מה שכת בתורה נטל חזק מדבר שבמאן
פי יהיה לאיש בן מן ולא אב ולדך ין בימי נערונו בשלשה חדשים

ד איכך את
דעתו בידך
יד ללמד
יפת תואר
גלי לאבאמן
בה ולא בזה
ולאחי של
למה שאמר
חל אסר נכל
הואל ונוחל
איש התורה
יפת תואר
יפת תואר
יתרו יפת תואר
שהשביעה
ראשית אונן
שלא תהא
ידע למקום
ש ישאנה שיה
בכורות ונכל
נוול אם צפוי
אחר בד תשב
למד שמעב
עקשטין בגות
בבית שמש
האב אביו ואבא

הראשנים אחד שיביא שתי שעירות ומשיצא אפלו יום אחד משלשה חדשים
הראשנים אינו נעשה בין פורד ומורה שבבר הוא אב ואפשר שיליד ואע
שלא הקיף חזק התחפז והו כנאיה ען שער הגיד אמל שמעון בדין הוא
תהא בת ראויה להיות בת סודר ומורה שהכל מצניין אצלה בעצרה לאגדה
הכל היא בן ולא בת כיהיה לאיש בן כשהיה לאיש בן ולא כשהיה בן לאיש
סודר כל שני פעם ומורה שופה ומורה שמורה לעצמו דרך אחלה
איבנו שומע בקול אביו ובקול אמו יכול אפלו אמרו לו אביו ואמו להדליק
אחנה ולא הדליק תל איבנו שומע בקולנו איבנו שומע לגל שזה מה
איבנו שומע האמור להלך זולל וסובא אק איבנו האמור כחן זולל וסובא
מה איבנו שומע האמור להלך עד שיגנוב מעל אביו ומשל אמו אק איבנו
שומע האמור כחן עד שיגנוב מעל אביו ומשל אמו יסרו אתו ולא ישמע
לדבר מלמד שמלך אביו בכע שלשה חזר וקלקל נידון בלג ואינו נסקל
עד שיהיה שם שלשה הנאשן שבבניו זה שהלך יתם בת חלה ותפשו
בו לאגדים והוציאו אתו לאגדים ואמרו לא אלים בענו זה לא סומים
אביו ואמו מלמד שאינו חייב עד שיהא לו אב ואם דבריו מאיר ל יהודה
אומאם לא הינה אמו ראיה לאביו איבנו נעשה בין סודר ומורה זולל
וסובא קל אבן גנאח מסנה ומכרטי כר אהאם זולל בבשר וסובא בייז ש
חלה בסובא יין בזולל בשל לחן ואינו חייב עד שיגנוב מעל אביו
ויקנה בשל בזולל יין והוא שיאכל מן הבשר משקל חמשים זוז במלוגמו
אחת וישנה חצי לוג ואזהרה מלא תאכלו על הדם לא תאכלו אכילה
המבואה לידי שפיכות דם והוא גזון על שם סופו לאנה אדיו לם ילקח מע
אבנה שיגנוב וגזל מאחרים וסופו להרוג וליהרג אמל יודי וכי מפע שאכל
זה מרמיטר בשל ושנה חצי לוג יין נסקל לא הגיעה תורה סוף ענע שלזה
וחמדה ימות זכאי וחלימות חייב שמהתגן שלרשעים נאה להן ונאה
לעולם ולצדיקים דע להן דע לעולם יין ושנה שלרשעים נאה להן
ונאה לעולם ולצדיקים דע להן דע לעולם שקט לרשעים דע להן דע

לעולם ולצדיקים נחה להן ונחה לעולם
 על עץ האש שתלה ואין האשה שתלית
 ותלית חתנו אתו ולא את עדיו חותנו ולא את
 אביו על עץ לא יהיה מחובר לאדמה שהוא מחבר עמו
 שלא יהיה לו זכרון ויאמרו זה עץ שתלה עליו פל וכן האבן
 שמוקלצת בה והסודרין שחשקן לא תלין
 ובלתו על עץ וכל המליץ עובר בלא תעשה
 הליץ לזכרון להביא לו ארון ותכריכין יכול יהא עובר
 עליו תל על עץ מה עץ מיוחד שהוא נוול
 לו יצא דבר שאין נוול לו כי קבורתו מצות עשה
 כי יצא עושיין ממתען לו עד שחשכה ותולין אותו ומתירין אותו
 מיד לא תלין על עץ שלא יבא ליד בדכת השם
 ולא תטמא ארץ יצא אעתיקא דרבי ולי אעמאר
 לא תגזל את שור אחר השב אבדה מצות עשה
 והתעלמות מהם פעמים שאתה מתעלם
 כי צד היה בהן והיא בין הקבוצות או שהיה זקן ואינה
 לפי כבודו שהיתה אבדה שלו מרובה משל חברו
 פטור לכך נאמר והתעלמות מהם פעמים
 שאתה מתעלם ועלי דייקא גדול כבודו בריות שהוא דוחק לא תע
 של תורה השב תשיבם מצור ומעלוב ענין אלה
 אלא מיד ואקע עלי אהליל ולביתך תקול צרבת
 כל צרבת וצרבת כל צרבת אימנע שי מא לא חד
 פלדלך תשיבם מדאכ בתורה אחיך לא גני ולא שומד
 ואם לא קרוב אין לישא קרוב רחוק מעין תל ולא ירעב
 ומכריו עליה שלש רגלים ואחר כך אם לא נדע לה בעלים
 היא שלמוצאה ואספתו אלתוק ביתך ולא לתוק
 בית אחר וחייב להטפלה ואם היה טפולה קשה מוכלה
 ומעחה דמים אנדו עד שידע בעליו שן עד דדוש
 וחייב לשלם שכר טפולה והיה עמך עד דדוש אתך אתו
 ופי עלתה על דעתך שאתה עתה לו עד שלא יתן
 את כימנו אם בן למה נאמר עד דדוש אתך אתו עד שתרדש
 את אחיך אם רמאי הוא או אינו רמאי והעבתו לו
 לרבות אבדת גופו וכן תעשה לחמורו למה פירט
 חמור להחזירו בסימני מרדעתו וכן תעשה לשלמתו
 מה חמור שטפול קשה במאכל חייב להטפלו כן שמלה חייב

ואם כי קבורתו מצות עשה

ויש מי שאומר
 מלך ואחד שכתב
 ונתנה נכסיו
 והוא חמור
 כי כל חמור
 וזמל כחן והוא
 קצת

דא וזה שכתב לו שיתא
 הטמא שלא יאכל צדק
 דמין וזה שכתב
 חמור כל צדק טעם
 יעשה ואנכלו שאני
 ואוכלי חמור

משלשה חזק
 שיהיה חזק
 בדין הוא
 צריכה לא
 שיהיה בן
 לך אחלה
 ואמרו להרד
 יל שזה מה
 זולל וטוב
 זמני אף אינו
 אביו ולא ישמע
 בלג ואינו נסל
 זלה ותעשו
 ה לא סומים
 יר ל יהודה
 זולל
 טובא בייז ש
 משל אביו
 זון במלצמו
 לו אכילה
 לם ילקח מע
 כי מפת שאכל
 עטע שלזו
 להן ונאה
 ב נאה להן
 שרע להקדש

להטפלה מנערה משלשים זמ לשלשים יום וכן תעשה לכל אבדת אחיך
פרט וכלל וחץ אחרך לא כשן הדט וכן תעשה לשמלתו שמלה בכלל
היתה ולמה יצאת לא מה שמלה יש לה סימנין ויש לה תובעין חייב להכנס
אך כל שיש לו סימנין פרט למעט מחט אחת או למסמך אחת (למה פירטת
שור ושה שמחזיר אך גזות זנב השור וכן ויש לו תובעין חייב להכריז למעט
נתאשו ממנה דבעלים ומעני איחוש הו אן יקולו לאה בסדנא לאמר אפלאני ושח
יאושיאם אין לי לא בלבד שאר אבדות וכן תל לכל אבדת אחיך אשר
הבד ממנו ומצאתה האם ידעה למקום בדודי חיה אופשע בה אינ חייב
להחזיר דא אע"ג ממ ומצי פרט לפחות משוה פרוטה ל יהודה אומ ומצאת
לרבות פחות משוה פרוטה לא תוכל להחזיר ואם התעלים עובר בעשה
ולא תעשה ובה בית והתעלמה דם פעמים אתה מתעלים כגון כון או נזיר
שמצי אברה בבית הקברות עשה דוחה לא תעשה ועשה עשה הוא
השב אברה שנ השבת שייכם לא תעשה ולא תעשה לא ימא ועשה כי קדוש
הוא לאהין לא תבא מצי אפסיה וכה לין הוא אומ"י תבא מצות עשה
המור אחיך אין לי לא המור אחר המור שניך מצי תל המור שניך מכל
מקום אם כן למה נא אחר המור שלא תבא תורה לא כנגד היצד
או שורו נזלים ולא עומדים בדרך ולא ברפת מבאן אמרו מצאה בדפת
אין חייב בה בדשות הרבים חייב בה והתעלמות מהם שמי שאותה מתעלם
הקם נזקים העלמה ונפלה העמידה ונפלה אפסיה נעמ חייב שני
הקם נזקי עמון הלא וישב לו ואם לו הואיל עליו מצוק אם רצית לפון
פרוק פטור שנ עמו והשונא בן המצבה קודם לאחבד לכוף יצר
רע לא יהיה בלי גבר על אשה וכי מה בא הכת ללמדיו/ שלא תלבש
אשה כלי רכבים והאיש לא יקבץ צבעונים תל תועבה דבר הבא לידי
תועבה ולאך מתל אדרוע ולאת לאדיר ולא ילבש גבר שמלת אשה
והדי מתל חלי אפיה וזהב וזהב כללן שכלבד שלא תלבש אשה
בדרך שהאיש לובש ותלך לבק האנשים והאיש לא תקשט בתבשיטי

לֹא־בִדְתָּ אֶחָד
שֶׁמִּלֵּה בְּנֵי־לֵוִי
חַיִּיב כְּלִכְכֹּד
לִמָּה פִּדְטָהּ
דִּיז לִמְעַט שֶׁ
אֶרְאֶה אֶפְלֹאֵי וְשִׁתּוֹ
בְּתֵּי אֶחָד אֶשֶׁר
עֲבָדָיו חַיִּיב
וְדָה אֹמֵר וּמִצְוֹת
עֹבֵד בַּעֲשָׂה
וְכֵן פָּקֹד אֶל־כִּדּוֹ
יֵלַע עֲשֵׂה הוּא
שֶׁה־בִי קָדוֹשׁ
מִצְוֹת עֲשֵׂה
שֶׁנֶּאֱמַר מִכֹּל
בְּגֵד הִי־צַר
אֲנִי־הָבִדְתָּ
אֶתְּהִי מִתְעַלֵּם
חַיִּיב שֶׁנֶּאֱמַר
רִצְוֹתָ לְעִמּוֹן
יֵלֶכְךָ יֵצֵר
שֶׁלֹא תִלְבֹּשׁ
יָבֵא לִי־יָדֵי
יֵלֶכְךָ אֶשֶׁר
שֶׁשֶׁשֶׁשׁ
עֲבָדֵי־כִי

ואלה הדיע הקבלה שברך שלמות היו מקצתן קיימות ומקצתן בטילות
תנין שמעון בן יוחאי אומר שתי מצות גלה הקבלה מתן שברך ואלו הן
שבקלות והמורה שבחמות שאין בהן חסרון כיס זה כבוד אב ואם ושליח
הקץ לא שרף אן האולי למצות כללית את פה יתקלחת אפס לאנסאניה יא
תאצת באפסא לתרבות אטמאע וכסב אטא ואלמא אחזה על אפסא אלה
אז הן אלה לעמל אפסא ללחז יסתעד לטכמא אגא יתהאולי שתי מצוות
מוצלות לה יתענה שבועה אטמאע כתיב וקח על ידי מה נהגת לה עיג מי
אמצוות נה יתה לאכידה אברה לאים גדי הודי העו נבא וחו בנא אלפס נב
קא מעמא יא ועשיג מעמא נגד לא דבר הכת לא בהוה וענב שלא נבא
ברכות ונבא ושיעור המעקה נעשה טפחים בגד למעטובת כנסת
ובני מדרשות כי יכול הנפל ממונראו ליכול מששת מיבדא שיתא
שמבדל גלי חובה עלי ידי אפי מימנו ולא לתכונ כגון שה יתה רשות
הרבי סגולה מגן ונפל לגבן פטור פה ידלי לעלי אן עלמה תע
לא יכלך אחד לאמכאנן וכן כאן קד עלם מאאל אחדאמי עלי
הנצח
לא תזדע כדמך פלאים הזדע שני מיכ תבואה או שני מיכ
יד קד עם זרע הכרם לוקח שתע משום שדך לא תז כל ואחת משום
הזרע כרם כל ואינו חייב עד שיעזר חטה ושעורה וחורצן במפולת י
ואם זרע שורק שניהן ואם אכל זבוב לוקח מנן לכלא הכרם שאסו
בהנייה נאמל כאן קדש ועאל להלך קדש מה קדש האמור להלך איסור
הנאה אף קדש האמור כסאן איסור הנאה פן תקדש המלאה הזרע
מאמרה מלאה מהקדשת משתשריש וענבים משיעשו כפול להלך
קדש פה לזרע שיצא עם הזכרים או עם הנשים הזרע והרוח מס
עורקן יכול שאני מוסיף הזרע והרוח מס יעיתו תל אשר תזרע לא
תהרוש בשור ובחמור יחדו יכול לעורר כשהוא אול למען ינוח שורך
ואמור כבוד שור והחמור עושים מלאכה אסור למה נאמל לא תח בש
ובת יחדו זה עשה שור וחמור אחד בשור ואחד כלבבמה חיה

ועוף לא שדבר הכתובה לחרושה ולנפלה בער ולהגבלת הר סיני ול
 תשלומי כפל ולהשכרה ולפריקה ולחרימה ולכלאים ולטבת ואחר
 ואחד החורש או הזורע או המושך או הדש אף גנה צן בקול שני חריו ואינו
 תגבעד שימשוך או ינהג שור וחמור לא אסרה תורה לא שני מיטן שאחד
 טמא ואחד טהור וכן בהמת פסולי המוקדשין אעפ"י שהיא גוף אחד עשה
 הכת כשני גופין מפני שהיתה קדש ונעשית חול וקדש מעורבין הרי הוא
 אומ' ואם כל בהמה לא יקריבו ממנה קרבן לז' מפני השמועה למדן שאינו
 מדבר לא בשור פסולי המוקדש אעפ"י שהוא לבדו לוקה חסור זה חסר קבלי
 אם כן למה נאמ' בשור ובהמה א' אתה חורש חורש אתה באדם ובבה
 לא תחרש אין לך לא חורש מן הבהמות הדש והמכהיג והיושב תלי יאדו מכל
 מקום ל' מאיר כופד ביושבי יחדו פרט ללמדך יחדו פרט לך ושראת הסוס בעדי
 קרון או לאחד קרון ואת הלופדקוס לגמלים לא תלבש שעטנז יכול לא
 ילבש גדי צמר ואני צ' פשתן תל' שעטנז דבר ששוועו וטו' וכו' ל' שמעון
 אעזל אומ' כלוד ומליזה הוא אתא בין שבשמים עליון גדילים תעשה שהוא
 שזר תעשה ולא מן העשוי לך לזכותך על ארבע כנפות למעט בעלתג
 כנפות שלא יתן על אמצע בגד א' על שפתו כסותך לא שאולה כסותך
 פרט לכר כסותך פרט לסדין כסותך פרט ליטגה לתיבלטורין לתקרקיע
 לבידסין לפי שאין מרובין אשר תכסה פרט לסגוס בה פרט למעפדת
 שלא תכסה ראשו ורובו ומפ' השמועה למדן שלא תסמכה פרט ציצית
 לפרט כלאים לא להתיר כלאים בציצית פי יקח איש אשה וג' ושם לה
 עלי לות דברים יכול אפ"י לה הקדחת את התבשיל ולא הקדיחה תלושם
 לה עלי לות דבל עלי דבר לגז' ש' מה עלי לות דברים האמור להלן טע
 בתולים אף עלי לות דבל האמור כאן טע בתולי מה עלי דבר האמור להלן
 מקום בתולים אף עלי דבר האמ' כאן מקום בתולי והוציא עליה שם דע
 זה שטען עליה שזנתה חתנו אחר שקדשה מעין לרבות ביאה אחרת
 תל' והוציא עליה שם דע ואמ' את האשה הזאת מלמד שאין אומ' וצדן

ואם יאמר שזה
 שם אומ' וצדן
 בעל דין

תן בטיילות
 ואלו הן
 אב ואם ושר
 נסאניה וא
 לפתח אלה
 שתי מצוות
 בלתי פגיע
 נגד אלפס
 נגד שלא נטח
 עטבת כנסיות
 יבדא שיתא
 תה דשות
 גלמה תע
 יר עליה
 יאושני מי
 חתמשוב לא
 צפולת י
 כדש שאסו
 הדין איסור
 לאה הזרע
 כפולת לבין
 והרוחמס
 נזרע לא
 נוח שורק
 תע בש
 ייה חיה

אָבִי בַעֲמִידָתָהּ לִקְחָתָהּ וְאֶקְרֶה הָרִי עֲדִים שֶׁצִּינְתָּה בְּבֵית אֲבִיָּה וְלִקְחָתָהּ
אֲבִי הַנְּעִרָה וְאָמַרְהָ אֵין לִי אָב שֶׁלֹּא אֲבִי שֶׁלֹּא אֲבִי שֶׁלֹּא אֲבִי שֶׁלֹּא אֲבִי שֶׁלֹּא אֲבִי
אֲבִי לֹא אֲבִי לֹא אֲבִי מִן תֵּל נַעֲרָה מִכָּל מְקוֹם אֲבִיָּה לְמַדָּה נִאֲמַר אֲבִי הַנְּעִרָה וְאָמַרְהָ
הִן שְׂגִיד לִי גִי' וְלִים רַעִים יִבְחָן וְיִתְנוּ לִי בְּגִיד וְלִי הֵן לֹא לְמַדָּה הַזֵּה וְיִתְנוּ לִי
שְׂבוּרָתִי עַל אֲדָבָה אֲמַהוּת שְׂמֵא אֵין לִי בְּתוּלִים נַעֲרָה חֶסֶת לְהוֹצִיא בִּגְדָתָהּ
וְקִטְפָהּ וְאֵינוּ חַיִּיב עַד שִׁוּצָא עַל הַכְּתוּלָה בְּבֵית לִיָּהּ וְהוֹצִיא אֶת בְּתוּלָהּ הַנְּעִרָה
לֹא זִמְמִי עֵידִי הַבְּעִל אֶל זִקְנֵי הַעֲדָה שְׂעֵרָה זֶה שְׂעֵרָה בֵּית דִּין וְאָמַרְהָ אֲבִי
הַנְּעִרָה אֶהְזַקְנָה מִכָּחֵן שֶׁאֵין רֶשֶׁת לֹאשָׁה לְדַבֵּר בְּמִקְוֶה הָאִישׁ אֶת בְּתוּ
נִתְּנִי לְאִישׁ אֲמַרְהָ הַזֶּה הַתִּירָה מִכָּחֵן שֶׁהָאִישׁ נִתְּנִי עֲלֵי בְּתוּ לְאִמְרָהּ וְלִהְיוֹתָהּ לִפְנֵי
שְׂהִתְרָה הַחֲמִינָה הָאִישׁ לְאִסְרָהּ מִשּׁוּם אִישׁוּת לֹא לְפַסְלָהּ מִשּׁוּם זִנּוּת כְּגוֹן
שֶׁאִם בְּתוּ שְׂבוּיָה אִשְׁמֵא קִדְשָׁתִי בְּתוּ לְפָלֵאן שֶׁאִם אֵינוּ יוֹדֵעַ לְמִי קִדְשָׁתִי
נִאֲמַרְהָ לְמַדָּה אֶת בְּתוּ נִתְּנִי לְאִישׁ הַזֶּה מִלְּמַד שֶׁהַרְשׁוּת בִּיד הָאִישׁ לְקִדְשָׁבָהּ
קִטְפָהּ לֹאשָׁה וְיִשְׁנָהּ וְהֵנָּה הוּא שֶׁשֶׁם וְלִי בְּתוּ הָרִי עֲדִים לְהַזְכִּיר עֲדִין שֶׁלֹּא
וּפְלִשׁוֹ הַשְׂמֵלָה לְכַנֵּי זִקְנֵי הַעֲדָה וְיִבְחָן עֲדִין שֶׁלֹּא וְעֲדִין שֶׁלֹּא וְאָמַרְהָ וְיִבְחָן
לְכַנֵּי זִקְנֵי הַעֲדָה לֹא יִבְחָן יִבְחָן אֲמַרְהָ וְיִבְחָן כְּכֹתֵב וְלִקְחָהּ זִקְנֵי הַעֲדָה
הֵן אֶת הָאִישׁ וְלֹא אֶת הַקִּטְפָה וְיִבְחָן אֶתוֹ וְלֹא בְּמִכּוֹת לֹא וְיִסְרוּ אֶתוֹ מִלִּקְחָהּ
אֶתוֹ נִבְחָה זֶה לִוְרָה וּמִשְׁלָה וּמִשְׁלָה שֶׁהוּא בְּמִכּוֹת יִכּוֹל בְּמִכּוֹן תֵּל וְהִיא אֵין
בְּמִכּוֹת וְעַתָּה יִהְיֶה לְאִישׁוֹ וְיִבְחָן וְיִסְרוּ אֶתוֹ וְיִסְרוּ אֶתוֹ וְעַתָּה אֶתוֹ
מִמּוֹן מֵאֵה כֶּסֶף צוּרִי וְעַתָּה לְאִישׁ הַנְּעִרָה שֶׁהוּא שֶׁלֹּא וְנִתְּנִי לְאִישׁ הַנְּעִרָה
וְלֹא לְאִישׁ בִּגְדָתָהּ וְנִתְּנִי לְאִישׁ הַנְּעִרָה פֶּרֶט לְבִינָה שֶׁהִיא הוֹרָהּ שֶׁלֹּא
בְּקִדּוּשָׁה וְלִי דָּתָהּ בְּקִדּוּשָׁה שֶׁאֵין לִי מֵאֵה כֶּסֶף לְאִישׁ הַנְּעִרָה מִלְּיָעַב
פִּי אֲכַמֵּל הַלֵּא אֶת הַחֵלֶק קִטְפָה וְלֹא בִּגְדָתָהּ פִּי הוֹצִיא שֶׁפָּרַע עַל בְּתוּלָתִי
לֹא עַל זֶן בְּלִבִּי הוֹצִיא שֶׁפָּרַע לֹא עַל כָּל בְּתוּלָתִי יִשְׁרָאֵל וְלֹא תִּהְיֶה לֵאמֹר
מִלְּמַד שֶׁשּׁוֹתָה בְּעִצְיוֹ וְאֵפֶי הִיא חִיגְרָתָהּ אוֹ קוֹמָה אוֹ מוֹכַת שֶׁחִין יִכּוֹל
אִם נִמְצָא בָּהּ דְּבַר זִמָּה אוֹ שֶׁאֵינָה רְחוּוָה לְבֹאחַ בִּישְׂרָאֵל תֵּל לֹאשָׁה אִשָּׁה
הַרְאִוָה לִי לֹא יוֹכֵל לְשַׁלְּחָהּ כֹּל יָמֶיךָ מִשְׁלַחַּהּ הוּא לִיבִים וְזֶה לֹא

וְלִקְחָתָהּ
אֲבִי הַנְּעִרָה
אֲבִי לֹא אֲבִי
הִן שְׂגִיד לִי
שְׂבוּרָתִי עַל
וְקִטְפָהּ
לֹא זִמְמִי
הַנְּעִרָה
נִתְּנִי לְאִישׁ
שְׂהִתְרָה
קִטְפָהּ
וּפְלִשׁוֹ
לְכַנֵּי
הֵן אֶת
אֶתוֹ
אֶתוֹ
בְּמִכּוֹת
מִמּוֹן
וְלֹא
בְּקִדּוּשָׁה
פִּי
לֹא
מִלְּמַד
אִם
הַרְאִוָה

לְאִישׁ הַנְּעִרָה

שחזרו עשה זמנא שפליש שפליש חזר מחזיר ואינו לוקח
 ואם כגן לוקח ואינו מחזיר ואם נשא את אמונה שיהיה לוקח כפי
 שלא חייב עשה שבה ועדים שהזמין לוקחין ואם לאם פי' קן לשלוח
 למדך שאין טענת בתולים לא עד שלשים יום ואם אמת היה הדבר הזה
 אין לי לא כדרכה שלא כדרכה מנין תלדיה יכול שאני מדבה את ביהא ב
 מקום אחד תלדיה לא נמצאו בתולים לנער אין עדים להזב עדן שלה
 והוציא את הנערה אל פתח בית אביה אין לי לא שיש לה אב ויש לה טעם
 בית אב יש לה אב ואין לה פתח בית אב יש לה טעם בית אב ואין לה אב מנין תל
 והוציא את הנער מכל מקום אם כן למד נאם לפתח בית אביה מצוה ולקח
 אנשי עירה ובייבבל אנשי עירה דוגמין אותה לא במעמד כל אנשי עירה
 באבן יכול באבן תלביאבן או באבן יכול אם באבן אחת תלביאבן אמור מעתה
 אם לא מתה בראשונה תמות בשנייה כי עשתה נבלה בישל לא עצמה בלכד
 נוולת לא כל בתולות ישראל לזנות בית אביה נאם כהן אביה ונאם להלן אב
 מה אביה האמור להלן זנות עם זיקת בעל אב אביה באמור כהן זנות עם ז
 הבעל ובעל הדעמיש בעד עושה דעות מישל כי ימצא איש בעד
 שכבעם אשה כל שכיבה בעלת בעל להביא את שבעלה לבעלה בבית אב
 ועדין היא ארוסה ומתו חתן שאין בה רועם נלמד ממיתה ביד שמים שנוימת
 גם אתו גם שניהם לדבות הבאים אחריהם דא גם להביא המעוברת שניהם
 להוציא מעשה הדודין שאין האשה נהנית מהן האיש השכבעם האשה
 אם קטנה והאשה ואעפ שבעלה לקטן נמצאת באשת איש שלש מיתות
 אם היתה נערה מאורסה שניהן נמקלין ואשת איש בחטן ובתכהן בשדמה
 ובעלה בחטן ובידיה נערה בתולה מאורסה לאיש מלמד שאינו חייב עד
 שתהא נערה בתולה מאורסה לאיש ומצא איש בעיר אולא יצאת לעיר לא
 היה מסתקף לה בעד ושכב עמה מלמד שהפדצה קורא לגנב ושכב עמה
 כל שכיבה והוצאתם את שניהם אל שער העיר דהיא זוהיא שאמרנו שער
 שנמצאת בו ולא שער שדיונון בו את הנערה על דבר אל לא צעקה בעד כשהוא

ולקח
 זאם אס וכל
 הנע ואמנ
 זכר סאן סאן
 הוציא בוגדת
 זנת בתול הנע
 ואמר אב
 שאת בת
 ולהתירה לפי
 זנות כגון
 כי קדשתיה
 לקדש בגו
 עדיו שלה
 אמרו ובריהם
 דקני העיר
 ואתו מלקין
 וזו תלדיה אם
 ועשו אתו
 אבי בערה
 אורסה שלא
 מל יעב
 בתולתיש
 תהיה לאש
 שחין וכול
 לאשה אשה
 וזה לא

אמר על דבר ואעפ"ה תראה אין לי לא בעיר בשדה מנ"ל ואם בשדה עמה פרט
לש אחד מחזיק ואחד שוכן והחזיק בה האיש כל בעולה בעיר בחזקת
מפתח ובשדה בחזקת אנוסה ואנוס טעור מכלום ומת האיש אשר שבע
עמה לבדו הראשון בספקה והשני בחנק ולנערה לא תעשה דבר מלמד שפט
רה הכת מן המיתה מנ"ל אף מן הקרבן תל"ח טעם מנ"ל אף מן המכות תל"ח טעם מנות
מלמד שכל עונשין שבתורה פטורין ומצילין אותן בנפשן אין לי לא זה מנ"ל
אף הדורף אחד חבירו להרגו ואחר זכור תל"ס דבר הזה יכול אף הדורף אחר
בהמה והמחלל את השבת והעובד ע"ז תל"ה זה בספקה ואין כלל בספק
בן הדבר הזה עריהם הוקשו לנפשות כי בשדה מצאה יכול בעיר תראה חיי
בת בשדה תהא פטורה תל"ז צעקה הנערה וג' אם יש לה מושיעים בין בעיר בין
בשדה חייבת אין לה מושיעים בין בעיר בין בשדה פטורה צעקה פרט
שאמרה הנה לן כי ימצא איש נערה בתולה אשר לא אורשה ה"ל הו
אונס והו"ל ונתעשה והו"ל חייב להם צער ובשת ופגם שנ' תהא אשר ענה יתן
על הקנס הקצוב בתורה שהיו המשיים כסף נמצא האונס משלם ד' דבית
קנס ובשת ופגם וצער בא עפ"ה ומצא ה"ל זה פטור מן הקנס שנ' ונתן לאבי
הנערה לא לאבי המיתה והוא שתמות קודם שתעמוד בדין נאם כאן בתולה
ונאם בתולה במסתה מה אונס חמור אינו חייב לא על בתולה מסתה הקל חס
דין שלא יהא חייב לא על בתולה או חילוק אם מסתה הקל ה"ל הוא חייב בע
הבתולה ועל שאינה בתולה אונס החמור אינו דין שיהא חייב על בתולה וע
שא יתן בתולה מה תל"ז בתולה באונס שיכול לא יהא נותן לה אבל יהא נותן
לאביה תל"ז בתולה פרט להאובס עין נאם כאן אש לא ארשה ונאם אש לא אש
במסתה מה אונס חמור אינו חייב על שנתארסה או נתגרשה מה תל"ז אש לא אורשה לאונס
דין שלא יהא חייב על שנתארסה או נתגרשה מה תל"ז אש לא אורשה לאונס
שיכול לא יהא נותן לה אבל יהא נותן לאביה תל"ז אש לא אורשה אש לא אש
שני פעם שלא יהא נותן לא ולא לאביה נאם כאן נערה ולא נאם נערה
במסתה מה אונס חמור אינו חייב לא על הנער אף מסתה הקל אינו דין ש

יהא חייב לא על הנערה או חילוק מה מפתה הקל הר' הוא חייב על נערה
 ועל שאין נערה אונס חמור אינו דין שיהא חייב על נערה ועל שאין נערה
 תל' ונתן לאבי הנערה ולא לאבי בוגדת תל' ונתן לאבי הנערה ולא לאבי הבוגדת
 ותל' דבר קל וחומר ומג' אונס חמור אינו חייב על הבוגדת מפתה הקל אינו דין
 שלא יהא חייב על הבוגדת להחליף את הדין אי אתה יכול שהר' בבר נחמ' נערה
 נערה שתי פעם' ושכב עמה כל שביעה' ונמצא בעדים' ונתן האיש ולא הק'
 לא כב עמה כל שביעה' לאבי הנערה שיהא שלו' חמשים בכסף צור' לאביה'
 ולא לקבי המנה' והוא שתמח' קורם שתעמוד בדין ואונס שותה בעצ' צואכל'
 גרמת' או סומה הוא נושא שג' ול' תהיה לאשה ואם לא רצתה' או אביה' נותן מה
 שבא חייב לה' ונפטר' ואם נמצא בה דבר המה' או שאינה ראויה לבוא בישראל' אינו
 נשא' לקיימה' שג' ול' תהיה לאשה באשה הראויה לו' תהא אשר ענה לרבות' היצ' מה'
 מכאן אמרו יתימה' שנתלמדה או נתגרשה' ל' לעזר אמה' חונק חייב והמ' טעם'
 פעור' לא יוכל שכלה' משלחה הוא ליבם' ואם שילחה' מחזירה' ואינו' לוקה'
 ואם מת' קורם' שיחזירה' לוקה' והם' בה' בגידשה' לוקה' ולמה' היא נתקבה'
 נער' והלא היא נקבה' לא ללמד'ך שהדור'ך אחד' הדור'ך בדור'ך אחד' נערה' מאור'
 לא יקה' איש את אשת אביו' או ארושה' מבין' אמרו' נושאים' על האנוסה' ועל'
 המפותה' לכך נאמ' לא יקה' איש את אשת אביו' ונ' גלה' כנף אביו' או שומרת'
 יבם' שלאביו' דא' זו נשואה' יעב' לשי' לדי' סתרה' אבה' יצאת' אנוסה' שהיא מותרת'
 לבני' והלא' כבר אסר' אשת אב' בעריות' ולמה' נשנה' כאן' לא' לזכר' נשנה' סמך'
 למחזר' וללמד'ך שחזר' העריות' יהא ממזר' שאשת אב' דבר' שהיה בכלל' ויצא'
 מק' הכלל' ללמד' לכל העריות' לא' בא' פסוק' כח' זה' שנפצע' גדי' ופירות'
 שפכה' זה' שנכרת' הגיד' שלו' אמר' יסמע' לביל' יחנן' בין' בדוקה' שמעתי' ילד'
 ביצנה' שמי' שאין' לו' לא' ביצנה' אחת' זה' הוא' סדים' חמה' בקהל' ד' קהל' ונ'
 אכל' לויים' קהל' כהנים' קהל' ישראלים' קהל' גרים' שהמשה' פעם' בל' בא' בקהל'
 יי' וחד' לדראש' ובשלשה' אבירים' חסד' שילדי' הזכר' באבד' ובבנים'
 ובשביל'ן' שבהן' שכבת' זרע' מתבשר' ביון' שנפסד' אחד' מהן' הדי' הוא' פסוק'

למפיה ואיך

עמה פרט
 יר בחזקת
 ש אשר שבב
 מלמד שפס'
 ות תל' חטא מות'
 ל' לא זה מנע'
 אף הדור'ך אף'
 ין כל' אובס'
 בעיר תהא חיי'
 ים בין בעיר' ב'
 נעקה פרט ל'
 ישה הדי' הו'
 אשר ענה ית'
 שלם ל' דבר'
 שג' ונתן לאבי'
 נחמ' כא' בתול'
 מפתה הקל חונ'
 הדי' הוא חייב'
 על בת' ליה' וע'
 אבל' זה' נורת'
 נחמ' אש' לא אף'
 מפתה הקל חונ'
 ורשה' לאונס'
 שג' אש' לא אף'
 נחמ' נחמ' נערה'
 קל אינו דין ש

רטא וכרות שפכה והדי' אנהי' עלי' מין כפדת תמנה לא תלנאח חתי לא ימנע
 אן ינעל אנה לא ינכח בת ישראל בעד אפי' דוש ואן קידש ופעל לוקה
 משום זה ותהריס הדי' מן סבב לעשות ולא תחצל גאיה ומא טאן ביד
 שמים ואפלו הכהן קוק מותך לבוא לא יבוא ממזר שלשה ממזרים
 הן ממזר ודאי וממזר ספק וממזר מדבריהם ממזר ודאי זה שבא מן
 עדות מן העדות ודאי זה וממזר ספק זה הבא מספק עדות כגון אשה
 איש שטגד שה ספק גידושי' או נתקדשה ספק קידושי' ובא עליה אחת
 וילדה הרי הולך ספק ממזר וממזר מדבריהם כגון אשה ששמעך שח
 בעלה ונשאג והרי בעלה קיים ובא עליה בעלה הראשון והיא תב' גרש
 קבן ממזג ממזר מדבריהם' והקמיק עמוע ומואב' לממזר לא נחשב אצ
 למסדנות ומעט ממזר קאסד למב מסתן מן ביציה מוזנת רוד עשירי
 נח' כן רוד עשירי ונאח למסן רוד עשירי מה רוד עשירי האמור למסן
 עולם אף רוד עשירי האמור כן עולם' לא יבא עמוע ומואב' תני
 שמעון כל במחטיא את הארץ תב' מן הורגו שהורגו הורגו בעולם הזה
 ויש לו חלק לעולם הבא והמהטות את חבירו אין לו חלק לע' הבא שתי אמות
 קדמו את ישראל בחרב מצרים ואדום מצו' דכ' אריה ארבי' אדום טג' בחרב
 ארצה לקראתך וטג' האם לא תתעב אדמי' לא תתעל מצרי' עמוק ומואב קדמו
 את ישראל בעבירה להחטאם בשמים ובגבהם לא יבא עמוע ומואב' עד עול
 חכמה להקש' תני רב' שלמה מלכיש ואדבעה הדיוטות אין להם חלק ל
 הבא מלכים יתבעו ואחא' וכו' והדיוטות בלעם והואג ואחיתפל וביח
 ומפני מה לא נמנה מיכה מפני שפסלו מצויה לעוברי דרכים' תני רב
 מנחם לשי' לה' מילין והיה עשן המערכה ועשן כסל' מיכה מעורבין זה בזה
 בקשו מלאכי השרת להחטא אלהיהם הנחול' שפסלו מצויה לעוברי דרכים
 מוכאן אמרו גדולה מלכותה שמא קרבת רחוקים ומרחקת קרובים ומעלמות
 עינים מן הרשעים ומשרה שפיה על נכאי' הצעל ושגתה עולה דחון' אמר
 רב' למילי' נתן יהונתן לדוד שפס' כפרות להם לא נהגד נוב עיר הכהנים ולא

ויהי היום שישבו על השלחן וימשלמו עמם מן הדשע ממיבא ומקרבא
 ויתנו שבשכר קראן לו ויאכלו מהם ויהיו בלעם בלשכתיגזית ע
 משפחות סופרים ישיבי עבד לא יבא עמוס ומחא עמוס ולא עמוסות מואב
 ולא מואבית דבריו יהודה וחבמא חמ על דבראש לא קדמא את בלחם ובמים
 מידכין לקדם אנשים ולאנשים שהיה מדין ומה ממזר שלא נאמרו בו עד
 נעשה עשה בנשים כאנשים עמוס ומואבים שנבהם עד עולם אינו דין שלא
 נעשה בהם נשים כאנשים או חילוק ומה עמונים ומואבים שנבהם עד עולם לא
 נעשה בנשים כאנשים ממזר שלא נאמרו בו עד עולם אינו דין שלא נעשה בו
 נשים כאנשים וכל לא יבא ממזר בין איש בין אשה אחר שרביה הכת מיעטה אן
 עסק לדון לא בדין הראשון ומה ממזר שלא נאמרו בו עד עולם בנשים כאנ
 עמונים ומואבים שנבהם עד עולם אינו דין שנעשה בהם נשים כאנשים עמוס לא
 עמוסית דבריו יבא תנא וכדאיתא שאל את דוד יצא לקראת הפלשתי אמר אבנא
 שלבן מיזה הנער אבנא ויאמר אבנא חי נפשך אדני המלך אם ידעתיו וכי לא הוה
 ידע ליה והא בתי נאיהו מאד נהי לו נשא בליו לא אבנא קא משיל ולאבנא לא
 ידע והא בתי והאיש בימי שאל וקין בא באנשים ואמר אבנא זה ישי אבי דוד ויצא
 באבנא ונכנס באבנא הכי קאמר ליה דיל שילאי מפרך אי מזהא אי מפרך
 אתי מלכא האו ופוך לעשות לו דרך ואין ממחין בידו אי מזהא אתי חשיבא בעלמא
 האו לא מאי טעמא קאמר ליה שיל משום מניה דכת וילכש שאל את דוד מדו
 מאי מדין במהדנו ובתי ביה בשאל משכמו ומעלה גבוה מכל נעם מאי דקמא
 היתדמו ליה מאבנא שחממנה מלכא האו אמר ליה דואג עד שאתה משאיל עלין
 ש הגון למלכותא אם לאו שאל עלין אם לאו לבוא בקהלם לאו מאי שנא דקא את
 מרות המואבית אמר ליה אבנא תעכא עמוס לא עמוסית מואב לא מואבית לא
 מעתה ממזר לא ממזרת בתי מוסר מזד ולא מצרית שאני הנה דמפרש
 עמיה דקרא על דבראש לא קדמו דרכו שלא על לקדם ואין דרכה שלא לקדם
 יה להם לקדם אנשים לקראת אנשים ונשים לקראת נשים אשתניק מיד ויאמר

דא סב

מכאן

חתני לא יבא
 ובעל לוקח
 מא טאן ביד
 שיה ממזרים
 זה שבא מ
 ה כגון אשה
 א עליה את
 ששמעך שמ
 יא תה גרש
 זל לאנדהא
 ב דוד עשורי
 דמור למטע
 מואב יצא
 בעולם הזה
 שתי אמות
 שגן בחת
 מואב קדמו
 יואב עד עול
 להם חלק ל
 יתפל ובוח
 תני רב
 עורבין זה בא
 עוברי הרעים
 נים ומעלמות
 ה דודן אמר
 הבה נים ולא

הדבר הזה שנתעורר בו חכם יאושש עניו בבית המדרש שאמר לו עמו
ואעפ"כ מחמיר לא מוטב אצלו רצונו הע"ק שיאמרו אשתיו ובעי לאבדו
עליו חיד ופשוטא בן א"ש ושמו יתל הישראלי ובת יתל השומע לא אמר
מלמד שהגר חרבו בלוי הישמעלי ואמ' כלמי שאינו זוכר הלכה זו ידבר בחוג
בך מקובל אני מביני דין/ שלשמי א' הרמתי עמו לא עמדת מואבי לא מואם
על דבר אע"ל קדמו אתכם בלחם ובי לחם בק צריכיין והלא כל אנשים
שנה שהיו במדבר לא הצרכו לדבר לא המין יורד להם והשליו עולה להן לא
דרך ארץ שהיה מן הדרך מקדמיין לו בלחם ובמים על דבר אש"ל קדמו
יש בדבר מקנה לא ענה ולדאך קל על דבר וכן הוא אומ' עמי זכרתי בדרך
בשעת טירוףכם בצאתכם ממצרים בשעת צוק ולתכם ואשר שכל עליך וא
הרי זה דבר נטוי לבלעם ולא אבה יי' אלהיך לשמוע אבלעם מלמד שה
מקלל הדי הוא מקולל ויהי יי' אלהיך מלמד שאף המקלל נתקלל
מפני מה כי אהבך יי' אלהי נאמן יי' אלהיך גפעי כנגד ממו' שמד בלעם
לקלל את ישראל ולא הוציאו מן בשר ויעלה במהת בעל ויקחהו שרה צופים
ויקה בלק את בלעם ראש הפער ותעלה אן חללה בלעם רגעת עלי ישראל
עצו חוץ מבתי כנסיות ובתי מדרשות והלל לקללה הי א"י ערפה לא תרש
שמום יכול לתי שכי תל א"י וקדחת איה לשלום יכול אף כחן תל לך תדרש
שלום וטובתם יכול נוסב להם כמו שנ' בטוב לא תזנו תל וטובתם כל ימין
לעו ולעולמי עולמים ובאת לעולם מל' שאע"פ שמתגיידין עדין שנה טמונה
בלבם מבין אמרו קשים גרים לשלם כנגד צדעת דכות וכלזה אגר עליהם
ונא' ועבטו על בית יעקב ונאמ' ולשאת ולסחח חמשה גרים הן גר מוקש לעט
שלא סגייך לא ללקט שבחה ופחה דכות בהן לעט ולגר תעזב אתם גר מוקש
לכלה דכות לגר אע"ב שטתעננ ואכלה שלא בא לא ליקח נבלות גר מוקש
שלא בא לא ליקח מעשר עני עשה לו דכות ונתת ללוי ולגר גר מוקש שובחה
שנ' ובחמדת וגר גר מוקש לשפחה שנ' ויבש בין אמתך וגר אבל שטתגיר

מה ובעמך שישל עושין רצונו של מלך מה נאמ
 מה הוא אעפ"י נאם די וכל הארץ נאמ את הדבור והוא
 בארץ דא הארץ השם ואד היה
 גשעה שאם משה הארץ השם ואד גיוה שם ושם
 תשג בא אמר פי היתה ארץ וכל אש על הדומה וכל
 הדבר צא וראה מה נאם ביהושע ונאם לעיני כל ישראל שמש בגבעון
 דום וידם השמש ולא היה כיום ההוא נמצינו למדים שהעדיקים
 שלימים בכל העו כולו דא הארץ השם ואד לפי שהיה משה
 קרוב לשמים לפי כך אמר הארץ השם ואד ולפי שהיה רחוק מן
 הארץ אמר ותשמע הארץ אמר פי בא ישעיה וסמך לדבר שמעו
 שמים והארץ אמר שמעו שמים שהיה רחוק מן השמים והארץ
 ארץ שהיה קרוב לארץ דא לפי שהיו שמים מדובין סתם להן
 בלשון מדובה ולפי שהיתה ארץ מועפת סתם להן בלשון מועט
 ותשג בא אמר פי בא ישעיה וסמך לדבר שמעו שם והארץ ארץ
 ליתן את המדובה למדובין ואת המועט למועטין וחכמי אומ
 אין הדבר כן לא בזמן שהעדים באין ומעידין אם מצאו דבריהן
 מכוונים כחצו עדותן קיימת ואם לאו אין עדותן קיימת כך חלו
 אמר משה הארץ השם ושתק הן שמים אומ לא שמענה לא בהצו
 ותשג בא אמר פי היתה ארץ אומ לא שמעתי לא בשמיעה בא ישעיה
 וסמך לדבר שמעו שם והארץ ארץ דא הארץ השם ואד על שם ש
 ניתנה תורה מן השם אתם דאיתם כי מן השם דבר עמ' ותשג בא
 שעליה עמדו ישר וקייב לו ואמר כל אש דבר יונע ונש דא הארץ
 השם ואד שעשו מצוות שמעו להן מן השם ואזן מצות שניתבו
 להם מן השם עבוד שבים וקביעת חרט והיו לאות ולמו' ותשג בא
 אפי' שעשו מצוות שניתבו להם בארץ כגון לקט שכב ופי' תרומ
 ועשרות שמעו ויובלות משה העיד בישל שני עדים שהן

א אמרו לו עמו
 יחובעי לאבדו
 אע"פ לא אמר
 זה זו ידך רב חנני
 ימאבי לא מואם
 לא כל ארבעים
 יורה להן לא
 דא שני חרמן
 ברע"ה בדרך
 שבר עליך וא
 מלמד שה
 יכל עת קל
 שמד בלעם
 שרה צופים
 עלי ישראל למא
 בה לא תדרש
 אז תל לא תדרש
 ובתם כל ימך
 שעה טמונה
 גד עליהם
 דמוקש לעט
 וס' גד מוקש
 ד מוקש לפי
 שולחמה
 יל שטגיר

[illegible]

חוקתה צדיק וישר הוא הלה אלהות מופייה יג מדת של חמים ורי
אמונה צדיק וישר והלה צפאת סלבייה לעדל נפי אגור אמונה סלביה
אמונה ואיגב אגור לחקיקי וישרו אדואם עליה אלהיה לא תגיד פיהו
לאך סבב אלהיה ואכפלה שחת לו כלום פשה שחית וישר
שחת לעצמו אז לא נח לא בני
השם והוא מופת וישר אומ
לשם והטע כששחתו לשם קראן לא בניו בעבוד מומם ומעני שחת לו
יעני אלהיהו עליהם בחסב אפעלם לא עלי מן הלה חקיקתה לא שחת
לולא שחתה שחיתו הן מומיו שלבניו ולא מומיו שלי ולטעם דמיו
שחתו יכל אעפ שהן מלאים מומין קרואים בנים תל לא בניו מומם דב
ריז מאילך יהו אומ אפלו מלאים מומין שב בניו מומם ובן הוא אומ
זרע מדעים בנים משחיתים מה אם כשמשחיתים קרואים בנים אלא
היו משחיתים על אחת כמה וכמה כיוצא בדבר בנים סבליס דמסד ולא
בבונים דמסד אם כשהן סבליס קרואין בנים אלא היו בבונים על אחת כמה
וכמה כיוצא בן אתה אומ ויצאו אין במבוא עם וישבו לפניך עמי ושמעו
את דבריך יכול שומעין ועשיתם לא עשו והלא דבר קל וחומר
אם כשהן שומעין ואין עושין קרואים עמי אלא שומעין ועושין על אחת
כמה וכמה משום אבא הדרוש אמרו שוחתו ישראל בכל לאוין שבתו
וכל כך למד שלא ליתן שתחזק פה לרשעים לול כל זמן שאנו חוטאין
לפניו הרי אנו מכניסין אתו לפניו לכך נאמר לא בני מומם וכן אלהו אומ
לאיב אם חטאת מה תפועל בן אם צדקת מה תתן לו לא ישכמוך רשעך
מה הוא אומ או לרשע רע וג מושלן משל למד הדבר דומה לאחד
שיצא ליצלב והיה אביו בוכה עליו ואמו מתחבטת עליו זה אומ או לי
וזה אומ או לי והלא אין ורי ואכלי לא לאותן שיצא ליצלב ובן הוא אומ
אוי לנפשים וג דוד עקש ופתלתל אמ להן משה לישל עוקמני
אתם פתלתל אתם ואין אתם מתקנין אלא באור מושלן משל למד
דבר דומה לאחד שהיה בידו מקל מעוקם ונתנו לאומן לתקנו מתקנו

בם היום אלהיה
כתבו לטע א
ין אנו יודעין
יימת את של
ומ ועתה השי
ד של משה מ
ישל שני עדים
שאנו ולימד
יצא ומכחישן
לע עולמי
מפסד ואב
שפט והייתי
יאלצם בכם
אמ באע
יזעלות על
צ עמלק
יהא ראו
איוצא אנה
מס ארי
י יסור
יתם פעל
ש יטיח
יג יעלכו
מתבודד
לקח טב
אדבר

בם: ואתם לאו מכוונן במ עגל ואם לאו מפילן במעצד ועושהו קליפין
ומשלכין לאור וכן הוא אומר ונתתם ביד אנשים בועדים את שמי
חת לא אכל להן משה לישאל במדה שמדתם מה מדדתי לכם
וכן הוא אומר עם נבל תתברוהו **ה' ליוי תגמלו זאת** ^{ה' וזאת}
שאלה ולא תמצאה השאלה פתוחה
שם באותיות כל כי אם בהיות חות המלה האשפה באחת מן התנועות
לא **בשוא** כמו ה' לידען קדאתם לנו וזה לעד שאין קריאתו כקווח
והיתה ה' גדולה כלל אחד הנסים תגמלו זאת לדלך פאנתתנה אחת
כלום זכרה נקים שהן באות נמשמך והיה ויש אומר שהעולם חשון צל
כנקודה שבתוך ה' מושלן משל למה הדבר דומה לאחד שהיה
עומד וצוה בנגד בילווים בשוק אמרו לו השומעים שומע שבעו
כנגד בילווים אתה עומד וצוה מה אם ירצה בזה כותך ולקדע
כסותך ולהבשך בבית האסורים אתה יכול לן אם היה קיטדון שגדול
הימנו על אחת כמה וכמה ואם היה הפישקם שגדול משנה על
אחת כמה וכמה **ו' אומר ה' ליני תג' מושלן משל למה הדבר**
דומה לאחד שהיה עומד וצוה בנגד אביו בשוק אמרו לו השומע
שומע שבעו כנגד מי אתה עומד וצוה בנגד אביו אתה אומר
ושומע כמה עמל עמלך וכמה יגיעה געבך אם לא כיבדתו
לשעבר צריך אתה להצדיק עכשיו שלא האכותב כל נכסיו לאחר
כך אם להם משה לישל אם אין אתם זוכרים כמה נסים וגבורות
שעשה לכם הקדש במצרים היזכר כמה טובות עתיד לידען
לכם בהכנסתכם לארץ עם נבל ולא חכם עם נבל לשעבר
ולא חכם לעתיד לבוא כי וצוה בו אתה אומר ישל לא ידע עמי לא
התבונן ישל לא ידע לשעבר עמי לא התבונן לעתיד לבוא ומו
גרם לישל להיות מנוצח ומטופשין על שלא הוזכרו בדברי
תורה וכן הוא אומר ה' לא נסעיתם בם ימותו ולא בחכמה הלא

[illegible]

עושה וקל יפין
יבחר שימ
ידדתי לט
ו' זאח
ה' ו' אח
זמן התכונות
ז' כחוח
ז' תבה אחת
ז' חשון צע
אחד שהיה
שומע שבע
ז' ו' קרע
ז' יטדן שדון
משפחה על
ז' מה הדבר
ז' ו' השומע
אזנה אומר
ז' כי בדתו
ז' כסין לאחד
ז' וגבורות
ז' לידן
ז' לשעבר
ז' עמי לא
ז' לבוא ומי
ז' בדברי
ז' חמה ה' ו'

יסודין בעולם הזה הזכרו כמה טובות ונחמות הוא עתיד ליתן לכם
לענין: כיגו שנות דור ודור זה דורו של משה שישיב שלשה דורות
בענין שני יראון עם שמש ולפני ירח דור דורים. שלא ביר ויגד
למחר עתיד ישרא להיות רואין ושומעין בשומעין מפי המקום כ
ענין שני ואזניך תשמע נהדבל מאחריך לאמ' ואומ' ולא יכנף עוד
מולך: קנין ויאמרו לך מה שהדאתי לזקנים בהך בענין שני ואל
משה אמר לו כלה ענין ומעני שלא אבית יקולאן לא יעניק לא חקצין
ויזולען להשחתה ויערף עלי' חלה כלק' אגוד ומא סבב כלק' לא
לאקדמון ואמשיך לאבא וטע' הקס' של חכמים והם יאמרו לך כי
כשהעל השם שבעים אומות והפריד בני אדם בדור הכלה מאגזר לה
יות ארץ כנען ידועה לבני ישראל אעפ' שעדין לא נבראו
עליון גוים עד שלא בא אבינו אברהם לעולם כביכול

בהנח

המקום דין את העולם במדת אכזריות חטא אנשי מבול ציפן כזקנים
על פני המים חטא אנשי מצר' לפי דרך מקור העו ועד סופו חטאו
אנשי סדום שטפן שטן ונכד' אבל משעא אבנו אברהם לעולם
וזכה וקבל יסודין בתחילתו היסודין ממשימין ובאין בענין שני ויהי
יעב בארץ אסתאמ' מפני מה יסודין באין מפני חייבתן של ישראל
יצב גבו עמ' דא בהנחל עליון גוים כשהעל ירחצו העולם לאומות
פירש תחומה של כל אומה ואומה כדי שלא יהא מעורבין שילחצו
במר' למר' בני מבוג' למבוג' בני מדי למדי בני יון ליון בני תובל
לתובל פירש תחומין שלאומות כדי שלא יכנסו לארץ ישראל יצב
גבו עמ' דא בהנחל עליון גוים כשעתן המקום התורה עמד וצטו
ונסתכל שני עמד ויאמר ארץ וג' ולא היתה אומה באומות ראויה
לקבל את התורה לא ישראל יצב גבו עמ' דא בהנחל עליון גוים
משהגחיל המקום עולם לאמ' הילקם לביהנם שני שם אשור וכל
קבלה וג' אסתאמ' סימנל עשן וכבוד' הויא אומ' אין ישראל יצב גע

דא בהסיל עליון גו כשחל המקום מקחמחמת ינא חטא וכשרי שבע
 בהפדי דובל אדם זהדנה פלגה כענין שג' ופדיון איש מעל אחיו יצא
 עמ' ל' איעד בנו שלד' יוסי בגלילי אלה גדיהא אומ' ששים חמה מלכות
 ושמינים פילגשימ' ששים ושמינים גדי מאה וחמשים צבות לא ידון
 למצרים לא בשבעים נפש כענין שנ' בשבעים נפש ידרו אבותי מצ' וכן
 הוא אומ' גבול עמים אין תנן לא גבולות עמים זכו אבות לימולט
 תחומין למקבני ישראל וכן יצא גבול עמ' למק' ב' י' חולאן מאי יצא
 אדמא אן אלאה קשם אלהא כמספר בע' יום נקדו מצרים והם
 שבעים בדל' אלהא שבעים **כי חלק** יו' עמון יחולאן בע'
 ישראל נחלומין אלהא לשון הקדש והי' אלהא אמתא דה
 עמ' אלאה דא כי חלק יו' עמון חבלט' גורל וכן חבלים נסלו לי' בנעמי
 שדנב בעחלה תיחלק וטע' יעקב כמ' שאמרו חכמינו זלצורת יעקב
 אבינו חקוקה בטבא דכב' והט' שהם לפכיון תמיד ואינם תחתיד כוכב
 באמדם אין מזל לישראל דא יעקב חבל נח' כלומ' מיעקב הטרקט
 שא' יצא מקמ' פסולת דא כי חלק יו' עמון וט' מה ענין זה לזה
 מחשלו משל חמה הדבר דומה למלך בשדודם שהי' לו שדה
 ונתנה לארסי' והיו גומבין אותה מלפ' נ' ונטפה מהן ונתנה לבניהן חלק
 להיות דעים מאבותיהן כיון שגולד' לובן אמ' להן צאומתוך שדה שלי
 אי איתשי שתהיו בתוך שליגנו לי את חלקי שמהא מכירו כך כשבא אב'
 אברהם לעו' יצאת ממנו פסולת ישמעל' וכלבני קטורה בא יצחק יצאת
 ממנו פסולת עשו וכלאדוסיו וכשבא אבי יעקב לא יצאת ממנו פסולת
 אלא נולדו לו כלבניו כשרים כענין שנ' ויעקב איש תם ישבאה לאמ' המקום
 לאומות צאו מתוך שלי אי איתשי שתהיו בתוך ארצי תנו לי חלקי שמהא
 מכירו ומאי כן ה' קט' את חלקו מאבי יעקב שנ' חלק יו' עמון וצא
 כי יעקב בחר לאי' וצדי' הדבר תלוי אין אנו יודעין אם המקום בחר את
 יעקב או יעקב בחר במקום וכשהוא אומ' ישראל לסגולתו הוי המקום בחר

ליתן לכם
 לשה דורות
 ציד ויגד
 במקום כ'
 א יכנף עוד
 ענין שחול
 עתק לחקק
 עב' חלקב לא
 אמרו לך כי
 מאחזר לה
דחל
 היה
 ה' ציפן כחקים
 סופו חטאו
 מ לעולם
 ענין ש' ויהי
 שליט
 נולד לאומות
 ביק שולחצ
 בני תובל
 י ישראל יצב
 דה עמד וצט
 ומות ראיה
 עליון גים
 שאשור וכל
 ארץ יצב ג'

ביעקב ומנשא יעקב בחד במקום שנ לא כאלה חלק יעקב ו' יעקב חבל
 נחלתו אף חבל לא גורל בעט גשן חבלים נמלו לי בשנימים ו' ואומ' ויפלו
 חבלי מעט עשדה ואומ' מחבל בני יהודה נחלת בני שמעון דא יעקב חבל
 נח מה חבל זה משלש כך אבינו יעקב שלישי לאמת וקבל שכר כולו בש
 עמד אבינו אברהם מה נחמ' בו ואח' לצהר יולד כשעמד אבי יצחק מה נחמ'
 בו טובים השנים מן האחד כשעמד אבי יעקב מה נחמ' בו והחוט המשוכל
 לא במהרה יתקן **ימצא הן** בארץ מדבר כתרג אטקלוס דא ימצאמו
 יעט אן האולי **מכתאין** באקדם לקין פי אמדבר מותל מן
 וגד וגידה פחפחא וקן יסובבנהו אנה געלהם ד מחננת חולל אמשכן
 יצנהו באישון עינו כמא אן אעין מרכבה מן סבע טבאך לחפץ גנז אן
 שין כדלך כאן עליהם שבעה ענני כבוד דא ימצאהו עתיד תחת עבר יל
 יש ימך מגז אלוך יתת שימך מגז והבמות תשמנה יסובבנהו בתוספת
 נון כגון אהקנד ויתכן שהתקבצו שני הכנעניי שהן סימן הנסתה כל ו' וכן
 באישון היא הבבאה מגז באישון לילה לפי שהוא שחור וישאומ' מגז
 איש והוא הצולה הנדאית בעץ ושלכן תקרא לפעמים בתעין וטע' בפס'
 ימצאהו בארץ מדבר כי אף התחיל להקדוה לישלל בהר סיני ואז כרת
 עמהם ברית וישאומ' ימצאהו יספחהו כמון ומצא להם וכן תרג' סופר
 צרכיהו שספח צרכין במדבר ובארץ חרבה שאין בה בלתי ללתי האות
 יסובבב' בענני כבוד יצונ' בגולתו דא ימצאהו בארץ מדבר זה אבינו
 אברהם ובתו יל' שימך במקום הצלות ובמקום הגייסות ובמקום
 הלסטים מושלו משל למתהדר דומה לחלק שיצא למדבר הוא
 והיילותו הניחוהו היילותו במדבר והלכו להן נדווגלו גבור אחד אמלו
 א תתידא ול יכול לרבך עליך ול תמלא אימה עליך אינו מניחך עד שתבוא
 בתוך פלטוריך שלך ועד שתישן על מטתך כך אמ' הקב"ה לאבינו אברהם
 פענן ש' ניאמ' אין אני יי אש הא' מאורכל יסובבנהו בענני ש' לך לך מ'
 וממון יסובבנהו ע' שלא בא אבינו אבל לען כביכול לא היה המקום מלך

לא על השמים כענין שני יי אלהי השם את כלח כיון שבא אבי אבי לען
המליכו על השמים ועל האדא כענין שואשביעך בוני אלהי שמי ואלי
האדא וי צדנהו באישון עינו אפלו בקש המון מאבי אבד גלגל עינו
היה חוסמן ונחנק לו ולא גלגל עינו בלעד לא אפלו נפשו שהיא חביבה
עליו מכל שנקחנה את בנא את יחי וכי אין אנו יודעין שהוא בנן יחידו
לא זו נפשו שנקראת יחידה שנ הצילה מחרב נפשי מיד כלב יחידות
לא ימצאהו בארץ מדי לו ישראל כענין שנ כענין במדבר מצאתי יש
ובת יללי יש במקום הצרות ובמקום הגייסות ובמ' הטל' ימו ובב' לפט
הד סינ כענין שנ והגשלת את העם קביב לאמ' יבוננ בעשרת הדברות
ומנ אתה אור' שפשהיה הדבור יוצא היו רואין אותו ומסח בליין בן ויוד
עין כמה עונש ישבן וכמה שכר ישבן כמה דינין ישבן כמה מורש יש
בן כמה הלכות ישבן כמה קולין וחומדין ישבן כמה גדולות שוות ישבן צונ
כאיש עי שאעפ שהיו מדעין לאחוריהן יב מיל ואחוריהן יב מיל על כל
דבור ודבור לא היו ניוזקין לא מקלה הקולות ולא מקול הלפידים לא ימנ
בארץ מדי הכל מצני ומסופק להן במדבר הצאר עולה להן והמן יורד
להן שליו מצני להן ענני כבוד מקיפות עליהן ובת יללי במקום הגייס
יסבב בגלים גמן הצפון גמן הדרום גמן המז' גמן המע' יבוננה
בשתי מתנות שאפלו אחד מן האומות פושט ידו לקח מן המן לא
היה עולה בידו כלום יצרנ כז' עי כענין שנ קומה יי ויפוטו איבוד
לא ימצאהו בארץ מדי הדי' זו אמורה לעתיד לבוא כענין שנ לכהנה אצט
מפתח והולמניה המד ודבר על לבד' ובת יללי' אן' מלכיותם
ואשוב ואשא עיני וארא והנה ארבע מדב' ואומ' המוליכך במד הגוה
יסובב בנביאים יבוננ בחכמים יצרנ כז' עי משמדין מן המדיקין
כדי שלא יזיקום וכן הוא אומ' כי מלאכיו יצ' ל' כלל הד' ואומ' כי
הנוגע בכם כנוגע בבבת עיני עיני כז' **לנשר** יעיר קנו ישארו
על אב יקול און גמיע אטיור תחמיל כראכהאפי תגליהא

ייעקב חבל
ואומ' ויפלו
לא יעקב חבל
יר כולן בש
חך מה נאמ
חזם המשוש
לא ימצאנו
יד מותל מן
למסכן
חכ' גנ' א
חת עבד ילל
הו בת וסעית
צד כל וואו וכן
שאומ' מגז'
וטע' בפס'
ואז כרית
תנ' סופי
יללנה חיות
יד זה אבינו
במקום
דבר הוא
אחד אמל
עד שתבוא
יבן אברהם
ולך לך מ'
מקום מלך

כוף פלגיה מן אטאיר למסנדים וכן אנדרם חמל פראצה פון גנאיה
 לאמאנה אן לא פיר ירתע פוקה בלדך אטאיר סייד ישראל פי אמרבר
 לאמאנה אן לא יעלהם שר דא כנשר יעיר קנ מגיד שאין הנשר הזה
 בא לקנ בצנ אחת עד שהוא מתסיע מאילך לאילך ומסוטה לסוטה כדי
 שיפוצצו ויהא בהן כח לקבלו כן כשנגלה מקום ליתן תורה לישראל
 לאנגלה עליהן פרוח אחת שא מארבע רוחות כעטן שנ ויאמ'ו מס' בז
 חל משע הול' וא' מדב' י' יחדש כנפין יקחהו כעטן שנ ואשא את על כנפי
 נשר' ישאיו על אבטתו כעטן שנ ויאמרבר אש נשאך דא כנשר יעיר קנ
 הדין אמורה לעתיד לבוא כעטן שנ קל דודיה הנה בא ו' יתר כנפין
 יקח כעטן שנ אמר לצוטן צ' ולתימן א' תכל' ישאיו על אב כעטן שנ
 והביאו בני בחצו' וי' בדרך יח' וא' על נבר יעני אנהם וחדהם
 מנעצלין ומנפדין וראתה חיי העוהבא דא יי' בדד י' אמ'

להן הקצה לישל כשם שיהיה יושבים יחדים בעל ולת נהנין מאומות
העל כלום כך עתיד אני להושיבכם יחד בעל ואין אומות העל נהנין מכם
כלום ואין עמואל נכר שלא תהא רשות לאחד משרי האומות לשלול
בכם כענין שנ' ואני יוצא והנה שר יונת ואומ' אשר מלכות פרס עומד
ואומ' אבל אגיד לך את הדשומ' דא' ויבדד יצא אמ' להן הקצה לישל
עתיד אני להנחילכם מחרק העל ועד סו' כענין מפאת קדמה עד פאת
מה יהודה אחד אשר אחד וא' מה תל' יהודה אחד גד אחד מגיד הבת
שעתיד כל שבט ושבט ליטול חלקו מתחלת מזרח ועד סוף מערב
אורך חמשה ועשרים א' ח' ח' ורוחב עשרים וחמש א' ח' ח' שיעורן
שבעים וחמשה מיל' ואין עמואל נכר שלא יהא בכם בני אדם עומד
על כענין שנ' לכן בזאת יבסר עון בית יעקב וא' והא' ל' ל' כליל יחלק
ואומ' ונשב יי' לבדו ביס' הוא דא' ויבדד יצא אמ' להן המקום לישראל
עתיד אני להושיב אתכם בנחת לוא ובבבד' ואין עמואל נכר שלא יהא
בכם בני אדם עסקין בפרי הארץ של כלום א' כענין שנ' יהי תחת בר

בארץ ובחור עם חלב כל ימי חמשה שנותיו על חמשה ודמיון מן ויבנה
קלוסק את מלכיה בלחם שלם ירעש מלכיה בלחם שלם ירעש מלכיה בלחם שלם
שמותיו בן והדוח מנעצת בהן והן משירות מלכיה בלחם שלם ירעש מלכיה בלחם שלם
הימנה מלוא פסתי יושבה בדי פתחת **ירכיבון** על גבי ארץ
יחול ארץ ישר ארע אכלתה ויאכלתה שדי חמשה
אעז כלת מאר וינחל מן מנחן שדי חמשה לכל מני מנחם
לא ירכיבו במת הקמץ חטף תחת המ יורה על חסרון ויבנות
יתכן להצטו על דרך פתח מואב ויבנהו נחיה פתח אד ויהיה נחיה עיניו
את העניד בשוא וס' במתי ארץ שטען לו ארץ גבוהה משאדה ארצות וט
דבש מקלע סוף הוא מעין וכן מחלמיש צור מחוזק הצד והמוכרת מצור
החלמיש כי גם הוא שם והענין שוא לא ירכיב על במ' זו ארץ ישראל
שהיא גבוהה מכל הארץ כענין שנ' עליה נעלה וידע' אן ואומ' ויעלו בגב
ואומ' ויעלו ממצר ויאכלתה ש' ש' פירות ארץ ישר שהן קלין לאכול
מכל פירות הארצות וינ' ד' מס' זו סכנון והברית' ושמן מחלמיש צור
אזית גוש חלב ומעשה שאמ' ל' לבנו בסכנון לך והבא לך קציעות
מן החביב הלך ומצא את החביב שטף הדבש עליה אמ' לאבא שלדבש
היא אמ' לו השקעידך לתוכה ואת מעלה קציעות מתוכה ומעשה שאמ'
ל' יוסי לבנו בצפלין צא והבא לנו גדוהות מתוך העליה והלך ומצא את
העליה שצפה בדבש **חמאת** בקרוא זה היה בימי שלמה כענין
שנ' עשדה בקר ברואים ועשדה בקר רעיו' עם חלב כדים
זה היה בימי עשדת השבטים כענין שנ' אכלים כדים מצאן ועגלים מתוך
מרבץ עם חלב כליות חסה זה היה בימי שלמה כענין שנ' ויהי לחם של
ליום וג' ודם ענבת חמד זה היה בימי עשדת השבטים כענין שנ' ושותים
במזקקיי' דא **ירכיבון** על במ' זה בית המן שהיא גבוהה מכל הארץ
כענין שנ' וקמת ועלי' ואומ' והלכנו עמים רבים ואמרנו לבנו
ונעלה ל' הר יר' ואומ' קאמו ונעלה ציון ויאכלתה ש' אן סלי הבכורים

פחץ בפחיה
זי' למדבר
ז' הנשר הזה
ז' לסופה כדי
ה' לישראל
מ' יו' מס' בן
את על כפי
נשר יעורקנו
י' פ' ש' כנעני
ב' כענין שנ'
הם וחדהם
י' ב' י' אמ'
ד' ב' מחומות
ע' נהנין מכם
צ' ל' שלום
פ' פ' עומד
ה' ח' ל' ישר
מ' ע' פ' את
ד' מ' ג' ד' ב' ת
ס' פ' מערב
ז' נ' ש' יעורק
צ' י' א' ד' ע' ו' ב'
ב' ל' י' ח' ל' ח'
ק' ו' ל' י' ש' ל'
כ' ש' ל' י' הוא
י' ה' פ' מתבר

ויועקד בשמים ויש מחל צד או נסכי שמן חמאת בוא צ' או חפאט
ואשחא וקדשים קלים עם חלב כרים או פולוצוא שמות ותודות ואל
נזיד עם חלב כל חסה אוה סלעות ודם ענבתה או נסכי יין דא
ידביב עלבמ' א' חתורב כענ שני יין קנכ ראט ד' ויאכלתנו ט' זו מקרא
ויטף דמם זו משכ' ושמך מה צ' אה תלמוד חמ' בקר וא צ' או קולין וחמ'
וגזיל ט' ודינין ותשובות עם חלב כל א' אוה לכות שהן געט שלתנ' דם
ענב תשח אוה גדות שמושכות לבוש לאדם כיון דא ידביב עלב צ'
זה העולם ויא תנו ט' או ד' מלכיות כפנ שני כדסמנה חזיר מיעד ו
ויטף דמם אוה בלשיון והמציין שנבללן עם המלכות ובאו והחזיקו
בדרך ישר והוצאום מתוך צניהם והן קשין להוציא מהן פרוטה כצור
הזה ובאחרונה הדייטל יורשין נכסיהן והן מנחילין בניהם כשמן וכו'
חמ' בקר וא צ' או איתא טיין וההגמטין שלהן עם חלב מדים אלו
כולי רבין שלהן ואליהם או קיטף לועין שלהן בני בשן או בני פיקא דין
שלהן והמוציאין מבין שנים ונתדלים או קיטף לועין שלהן עם חלב
כל א' או מטרונות שלהן ובאחרונה הדייטל יורשין נכסיהן ומנחילין
לבעיהן כיון דא עם חלב כל א' שתהא כל חסה וחסה מוציא סלת
כשתיכליות של שור הגדול שהן משחל אדבעה ליטרין בשל צפורן
ואם תמיד אתה על הדבר הזה שתכל בראשי לפתת ומעשה ששקל
ראשו של לפת שלשים ליטרא בשל צפורן ומעשה שקינן שותל ברא
שו של לפת ומעשה בשיחין בקלח אחד של חרדל שהיו בו שלשה
בדים ונפשה אחד מהן ושיכסו ממנו סוכתה וצדין וחבטוהו והיו בו
תשעת קבין חרדל אלו שמיטון בין הלפתה קלח אחד של חרדל
היה ליבתוך שלי והיינו עולה לראשו ויורד בעולה לראש התחנה
ודם ענב תש חמ' שלח תהוה יגיעין לא לבצור ולא לדרך לא מביאה
בעגלה ונותנה באויר ומתנתק ממנה והולך כשונה מתוך הפתח
וישמין יסודין ויב' לעולם כל שלט שבע רעים ובן את מוצא

בדאשנים שלא מרדו לא מתוך מאכל ומשנה זמתוך שלוב דכך אתמו
בדור המבול כענ של בצלם שלום משחד וכן שורו עיבודו שלחובתא
ישא סתף יכלו בטוב ימי מה נחמ ויאמרו לאסור מכל מה שדיכי
נעבדנו אמרו לא פיתת גשמים היא איך אנו צדיקים לה ואיך יעלה מנו
אם להן המקום בטוב שדסבת לכם אתם מכעיסים לפני ה' ויהי
אנ פורע מכם לפי כד הוא אומר ויהי גשם עליה ויהי רוח את כל היקום
ל' יסבין דור מסק יתאום עתנו עינם העליתנה על עינם התחתונה בשביל
לעשות תאוותן והמך בה נתח עליהן מעינות חלמ' ומלמט בשביל לאגדן
מן העו כענ שנ ביום ההוא נבך וכן את מוצא באנשי דור הפלגה שלא מרדו
לא מתוך מאכל ומט ומתוך שלוח כענ שנ נחם מן ויאמרו הבה נב לנ
ומתוך המעש שעשו פידוק לך דוחות כענ שנ ויתן יד א' משם וכן אתמו
בסדומיים שלא מרדו לא מתוך מאכל ומט ומתוך של כענ שנ אדך ממנה
יצא להם וג' אמרו הסדומיים הואיל ואין יצא מארצנו חגב ואבנטוב
בארצנו אין אנו צדיקים שיבוא אדם אלינו נשכח את הרגל מביעננו אמר להן
המקום בטובה שבטב לכם אתם מכעיסין לפני ואם נשכח אתהר חבני
חייכם שאשכח אתכם ואת דירתכם מן העו ומה נחם בגן עדך נחל מעם
לפיד בוז לעשותה שחנ' יסליו אובל לשודד וכן הוא אומר הנה גה היה
עון קדם אחתך מאן מיגרם להם ויד ענ ואבון לא התאקה וכן הוא אומר
ותגבהנה ותעשינה תוע' מה גרם להן ואקיד אתהן כאש ראש' וכן הוא אומר
לפני שחת יי את קדם וחום ותשחין אצבי יי וכי מנה היה להקין במערה
לא נתן להן הקב' מעין דגמח שלעו הבא כענ שנ יטב וחדים עסיס אגאם
בך זימן במקום למכעיסיו קל וחום לעושי רצונ' ל מאיר אומאיע צריך
הרי כבוד נחם חור כדפס ותנ' עד זה שק ותבכלי חגב ובי לא בא הכת לא
להזי יעמ עשדו שלאש לא אסכ נח למכעיסיו קל וחום לעושי רצונ'
וכבר היב רבן גמליט' ויחט וק' עק' ור' לעד בין עזר נכנסין לחמי ושמע
קול המונה שלחדינה מכטליוס וג' בד לעיל ועוד פעם אחרת דון עולין

לא חסאט
ותודותואל
יין דא
ט' זומקרא
אין קולין וחמ
אלאני דים
ניב עלב' ז
מיעד וג'
אין וזה חזקו
דוטה כצור
הם כשמן וכ
מדים אלו
פיקא דין
להן יעם חלב
הן ומטחילין
ציאה קלת
של צפור
ששקל
שועל ברא
יון בו שלשה
יוהו והיו בו
שלח הדל
התחנה
לא מבואה
מתוך הפתח
את מוצא

לִי רְשָׁעִים וְהִבֵּינִי לַצֹּפִים וְיִקְרַע אֶת בְּגָדֵי הָאֱלֹהִים לְהַרְבֵּית וְהִסֵּס
שׁוֹעֲלֵי יִצְחָק מִבֵּית קֹדֶשׁ הָאֱלֹהִים לֹא יִפְתָּךְ עַד שְׁעֵלְתָּ עֵינֶיךָ לֵאמֹר
וְלֹא עָקִיבָה מִצַּחֲךָ כְּדָכֹךְ לֵעֵל לְאִמְרוֹ לֹא עָקִי כִּי הִמַּצְנוּ תַּתְּנוּם בְּחֹלֶם
מִבְּעַד וְכִן אֵת מוֹצֵא בְּדוֹר הַמִּדְבָּר שֶׁלֹּא מִרְדּוּבֵימָן אֶל מִתּוֹךְ מֵאֵכֶל
וּמִשְׁתֵּה וּמִתּוֹךְ שְׁלֹה כַּעַם שֶׁכָּן וְשֶׁכָּהֵנָּה לֵאכֹל וְשֶׁכָּהֵנָּה מֵהוּא אֹמֵר שֶׁ
וְיִקְוֶמוּ לִסְדֹּק מִה שֶׁחָק שֶׁחָק עָמְדוּ וְעָשׂוּ אֶת הָעֵגֶל הוּא מִתּוֹךְ מֵא
וּמִשְׁתֵּה מִרְדּוּבֵימָן לִשְׁמֹעַ בֶּן יִחְזָק מוֹשֵׁל מִשְׁלֵל לֵמַה הִדְבַּר דָּוִד
לֵאמֹר שֶׁהָיָה לוֹ עֵגֶל הָיָה מִשְׁפָּשׁוֹ וּמִתְגַּדֵּן וּמֵאֵכֶל כִּדְשֵׁנִי כִּיּוֹן שְׁגִל
הָעֵגֶל מִתְּנֵן בְּעֵלְיוֹ עוֹלֵל צוֹאֵל קִידְטֵעַ הָעֵגֶל וְשִׁיבֵר אֶת הָעוֹל וְנִי תֵּן
אֶת הַמִּלּוֹנִי כִּי אִם הַמִּקּוֹם בְּמֵהָ שְׁמִירָתָם בְּהָאֵל מוֹדֵד לֵבָב לֵעֹל
שֶׁכָּן מוֹטֵת עֵץ שְׁבִרָתָם וְכִן אֵת מוֹצֵא שֶׁאֵל לֹא הִקְדִּיף לְמִשְׁהָ אֵל לֵהָן
לְיֵשֶׁר שֶׁכָּשֶׁנְּכַסִּין לָאָרֶץ אֵין עֲתִידִין לְמִרְדּוּבֵימָן אֶל מִתּוֹךְ מֵאֵכֶל וּמִשְׁתֵּה
וּמִתּוֹךְ שְׁלֹה שֶׁכָּכָאֲבִיבֵנוּ לְהַדְמָה וְכִן מִשְׁהָ אֹמֵר לְיִשְׂרָאֵל כִּשְׁתֵּם
נְכַסִּין לָאָרֶץ אֵין אַתֶּם עֲתִידִין לְמִרְדּוּבֵימָן אֶל מִתּוֹךְ מֵאֵכֶל וּמִשְׁתֵּה
שְׁלֹה כַּעַם שֶׁכָּכָאֲבִיבֵנוּ לְהַדְמָה וְכִן מִשְׁהָ אֹמֵר לְיִשְׂרָאֵל כִּשְׁתֵּם
לְבָבִי וְשִׁכְחָ אֲבִיִּי וְכִן אֵת מוֹצֵא בְּבִנּוֹ וּבְבִנּוֹתָיו שֶׁלֹּא בָאתָ עֲלֵיהֶן
דַּעֲנוֹת אֶל מִתּוֹךְ מֵאֵכֶל וּמִשְׁתֵּה וּמִתּוֹךְ שְׁלֹה כַּעַם שֶׁכָּכָאֲבִיבֵנוּ וּבְבִנּוֹ
אֹכֵל וְשׁוֹת יֵין וְהֵנָּה רִחֲצָה בַּהֵא הוּא מִתּוֹךְ מֵאֵכֶל וּמִשְׁתֵּה בָאתָ עֲלֵיהֶן
פִּירְעָנוֹת וְכִן אֵת מוֹצֵא בְּעֵשֶׂר דִּתְהַשְׁבֵּי שֶׁלֹּא מִרְדּוּבֵימָן אֶל מִתּוֹךְ מֵא
כָּל וּמִשְׁתֵּה וְשֶׁכָּכָאֲבִיבֵנוּ שֶׁכָּכָאֲבִיבֵנוּ עַל מִטּוֹת שְׁנוֹן הַפִּירְטִים עֲלֵיהֶן
הַנִּבֵּל הַשּׁוֹת בְּמִזְדִּיקֵי יֵין מֵהוּא אֹמֵר שֶׁכָּכָאֲבִיבֵנוּ עַתָּה יִגְלוּ בְּרָשָׁעִים וְלֵי
הוּא מִתּוֹךְ מֵאֵכֶל וּמִשְׁתֵּה מִרְדּוּבֵימָן וְהֵנָּה אֵת מֵאֵכֶל וּמִשְׁתֵּה וְכִן אֵת מוֹצֵא לְמַחֲד
בִּימֹת הַמִּשְׁיָח שֶׁאֵין עֲתִידִין לְמִרְדּוּבֵימָן אֶל מִתּוֹךְ מֵאֵכֶל וּמִשְׁתֵּה כַּעַם שֶׁכָּכָאֲבִיבֵנוּ
בְּדָוִד וְחֵלֶב צֶהֱלָה מֵהוּא אֹמֵר שֶׁכָּכָאֲבִיבֵנוּ וְכִן מִשְׁהָ אֹמֵר לְיִשְׂרָאֵל כִּשְׁתֵּם
עֲבִית בִּימֵי אֲחָב כִּיִּי בִימֵי יְהוֹשָׁפָט שֶׁכָּכָאֲבִיבֵנוּ שֶׁכָּכָאֲבִיבֵנוּ עֲבִית בִּימֵי
מִנְשֶׁה כִּסִּית כָּל בִּימֵי נְדָרָה לֹא שֶׁכָּכָאֲבִיבֵנוּ עֲבִית בִּימֵי שְׁמִי אֲדָם מִבְּנֵי

והוא עושה ככלים מבחוץ וכן הוא אומ' כי כסא מן באלו דא' שמענו עב'
 כס' לו שלשה דורות שלפני ימות המשיח כענ' ש' ותמלא ארצו כסף
 וזהב וא' ותמלא ארצו אילים ויטש אה' עשהו במדה שמדדוהם ב'
 אותה מדה אני מודד לכם ויטש משכן שילדוה' וימאס באהליוסף
 ואה' עזבתי את ביתי נפשתי את עזרתי וא' ואזמ' כי נטשתי עסק בית
 יעקב וא' וינבל צוד ישועתו כענ' ש' ויבאני אלהי חצרה פנימיתו ל'
 דוסתאי בן יהו' אומ' מנ' אתה אומ' ויטש אה' עשהו וינבל צוד ישו' ויחנאוהו
 בזרים מלמד שהיו הורכזו ועושי דברים שלדדות כענ' ש' ויחנאוהו
 וגם את מעכה אמוה' סירה נזג' לה' בתוע' יבעיס זה משכבא כור וס'
 הוא אומ' ואיש אשר ישכב אתה מע' תועבה עשו ש' עונש שמענו
 אזהרה לא שמענו ולא יהיה קדש מבט ישל ואומ' וגם קדש יהיה
 וזבחון לשדים לא אה' לא דיין שהן עובדי חמה ולב כוכ ומז' אה'
 שעבדו בבאה שלדם יעני לם יאלו יעבדו מוגוד את חתי עבדו
 כלאות ובבואה אסם אל וקיל לה' לעומה אתי באמא ואי אה' ישכל
 עליך אמר אכן קד' עלמות מא קלא רי' אפל אקפה הא' לים אגאן
 שיטאן פי אענאן בל אקוא אתה צלה פי אזהאם אדי קוא תאני ויהא פי נס'
 אנקאן צהר תאני ויהא בלש כלא חלאם פביין אן ליקה יאגמאם והדימא
 סק לשריעה וקן חדש מק' באן לא שער אבו שאנוש ואנשי דורו עבדו
 ברואים ואתם עבד' שדים וע' לא שערם שערן מהם כמו בע' צאנו
 כלל לא פחדו מהם סא עמדה שערתם מפניהם דא לא עשו אבותיכם לעינים
 הללו לש' שדים דא יזבחן לע' לא אה' אודברים שהן מטיבין היו עובדין
 הייתי אומ' על אחת כמה וכמה דברים שהן מצירין להן או שיהיו עובדין
 לחמה ללצנה ולדברים שהן למרד העו' או השה לע' בהן לא היה זה קמה
 כפולה אה' עובדין לדברים שאין מטיבין להן לא מריעין להן לשדים
 מה דרכו שלשד כיון שהוא נכנס בארץ כופה אותו על פטו' אה' סאן
 שאין אחד מאומות העו' יודע מה הוא אה' כיון שהוא רואה אותו אומ' צלם

יא' ויהי
 עי' יתן לה'
 צנחם בראע'
 יתן למאכל
 וזא אומ' שם
 מתוך מא'
 הדבר דומ'
 יתן כיון שגדל
 עול וניתן
 יתן לכם לענ'
 שיה' אה' לה'
 אכל ומטל
 אה' נשאתם
 וי' ומתוך
 אומ' שם אומ'
 יעלה וי' ש'
 ובעו ובעו
 ית' עליהן
 אמתוך מא'
 טים עלפי
 גולים וא'
 מוצא למחור
 ש' חמאת
 יד בעם
 גבית בימי
 דם מב' נם

יהי נוח זה וכן אהאמכאמכא מנחם שי לבחולתם כלל מנחם שידוע
ושומעם עומס עקץ טעם ללכלל בעל מנחם מנחם מנחם מנחם
בינאמנחם שנתהאמנחם אהאמנחם אהאמנחם אהאמנחם
יהאמנחם אהאמנחם אהאמנחם אהאמנחם אהאמנחם
שלישית שלל אהאמנחם אהאמנחם אהאמנחם אהאמנחם
אהאמנחם אהאמנחם אהאמנחם אהאמנחם אהאמנחם
ושפכם עלפניהם יי שמון לא שעל אבותי שלא עמדו שעדנת אבותי
מדם מימיהם לא לא שעדום אבותי אהאמנחם אהאמנחם
לדעאם יש בהן צורך אם אין בהם מלמוי שהיו אבותיכם מחר עבין להן
ואינן מרצין מידם לא כענין שנוי שעיין אהאמנחם אהאמנחם
צור ילדך תשי יוד זעירא תשי יוד היוצר אמר אבהו למה הוצרך
דומה לצייר שהוא צד אהאמנחם אהאמנחם אהאמנחם
הפרצוף אמרו לו מת המלך ועמד מלך אחר נעדר שליו ידיו כך האיש
משמש עם אשתו והלכה צדאמנחם אהאמנחם אהאמנחם
הקימנין ההלך ודמים בדמים נכעו הוי ותעכח אהאמנחם אהאמנחם
אם להקדש שפחם אהאמנחם אהאמנחם אהאמנחם אהאמנחם
להאמנחם אהאמנחם אהאמנחם אהאמנחם אהאמנחם
בוח שלמעלה עמדתם עליהם ואמרתם עתה ראשוננו מצלי עמדתם
לפני הדסים ואמר כל אהאמנחם אהאמנחם אהאמנחם
ואמרתם אהאמנחם אהאמנחם אהאמנחם אהאמנחם אהאמנחם
מתושים כח שלמעלה אהאמנחם אהאמנחם אהאמנחם אהאמנחם
זכר מבחש לילד ואינן יולד אהאמנחם אהאמנחם אהאמנחם
שעדת כענין שני צירים אהאמנחם אהאמנחם אהאמנחם
אהאמנחם אהאמנחם אהאמנחם אהאמנחם אהאמנחם
אולה ומבכרת על אחת כנסת שהיא מצטערת כענין שני קול כחולה
שמעתי צדה כמבכרת אהאמנחם אהאמנחם אהאמנחם אהאמנחם

[illegible]

אחת לא אל על דע שיהיה כל הענות מתכנסות זו אומר וזה אומר
עלי וזה אומר אני אומר עלי אמר לך קצת וזה ענין ענין ענין ענין
ואחת חכם סתדה לעשות שמה לא אם על דע אסף עלימו וזה
כאן לא אספה עלי דע שיהיה כל הענות מתכנסות זו אומר וזה אומר
הוא אומר כי את יי לא שטח ואתם בט יעקב לא כליתם ואת כי אעשה
חצי אכלה במ חצי יכלו אותן אין סתכן אחצי אכלה במ חצי כלין
והן אינן כלין לא חצי אכלה במ חצי יכלו אותן אין סתכן אחצי אכלה במ חצי כלין
כלות והגוף קיים לא חצי אכלה במ חצי יכלו אותן אין סתכן אחצי אכלה במ חצי כלין
חצי הרעבה מדי רעב מלש ארמית למיזי לגו אתון
ויש מפרט ממנו זה סיט לא מדי רעב אדם כחוש מגדל
שער על בשדו לא ארמי שיער מאד ולחומי רשק השד מלחמים במ
שג ובני רשק יג עוף ויש אומר אכול עוף כמו ובני רשק יג עוף ויש אומר למ
ולחומי נוסף והוא תאר דגש ורשק מגז רשק אש והט שיתחממו
מחולי הקדחת ויש אומר פעולי מגז וילחמוני חנם ויתכן רשק אש אלהים
השמים וקטב מדירי הוא חמי מתהנים כטעם מקטב ישוד צהלים
לא וקטב מדירי וכוונת שד ששמו מדירי וקטב לט כדיתה כמו אהי קטב
שחול וזחלי עפר שד ציב נחש ועקרב מגז זחלני ואירא כי דרכם שיפה
דובס אדם ויש אומר מסתדיס בט אדם ויהיה מתעבר לא מדי רעב קוור לא
גוע ולחומי רשק והג אצרי וקטב הו לזום אצון ולא רואה וקטב רעב
תרי קטבאיי הו חד מקמי טיהרא וחד מבתר טיהרא דמקמי טיהרא
קטב מדירי ומתחזי בכדא דכמכא ולמבתר טיהרא קטב ישוד צהלים
ומתחזי בקרנא דעזי תעלם אן הנא מלתינ עעבאת אצמרא ואסודא פל
צמרא זמא נבאג קא עאתא רבל אצמרא דדי וקת דגאנהא ולולך קל בכרא
דכמכא יעני פיי בים אמרד וזמאן אסודאג קא עאת בער אצמרא וקו בקרנא
דעזי יעני אעמא תאכל ולו חתי אקווא מן אעמ דא מזיר עב ולחל נש
שיהוא מזירק בדעב ומושל בין באשפות מפני הרעב והחלב כענין והעם

רעם אי
ה ילד
מן בם
אומר
דמברין
זד שטח
זדאמן
וארואה את
בלבד לא
עק אקטאם
אות והמל
ומאיטלא
שהוא מה
מען צדי
ואין אלה
כעדים
נת יוצאה
באפניו
עבדו און
ותלהט מן
גולה אר
ארבע
וסיק רעה
אמ הקצה
ת לא אם
עליהן בת

אשר היתה נבאים להם יהיו מושלטים בחוצות ירוש. וקטב מרירי
לפי דרכיו למדנו שכל מי שהשד כנס בו עזוב מירר. וכן
במחנה שלחם אתגי אורח וסנהמות לא שן בהם אשלהם
שיהיו ממשק ומחזק אחר עבדות. לא וכן בהמות שתהא ב
המתן נמשכן והוא מעלה נומי והוא מתבה. וכבר היה מעשה שהיו
דחלים נושכות ביהודה וממיותות. לא וכן בהמות שיהיו ממשק
עצמן והוא מעלה נומי והוא מתבה. עם חמת זוחלי עפר שהיו מוש
חלין בעפר לא עשה מן עפר אן ארבע מלכיות שנ בהן נחש שרף וכן
לא עם חמת זוח עפר אן חכין שאין שלטונן אבעפר **מחורן** וכן
מכאן אמרו בשעת הדבר ובשעת המלחמה כנס את
הרגל ובשעת הרעב זראת הרגל כעטן שנאם יצאתה והנה חלליה
ואומה חרב בחורן והדבר הזה עב מביאות לא מחורן תשא ממה
שעשו בחוצות כעטן שכי מספר ערוך היו אהיך יהודה. ומחדל
אימה ממה שעשו בחדרים כעטן שנאם אליה ראית בן אדם אע
זקני בית יש עוש וג. לא מחדל אימה הדי שהיה רוחה אתה חרב
שהיא באה והוא יכול לצרוח מפניה ולהמלט ממנה וחדרי לבנו
פלים עליו והוא מת. גם בחורגם בתולה הא ותרג לאל אן יוסף עם
איש שעה וכן הוא אומ כי גם איש עם אשה ילכו זקן עם מלא
לא גם בחורגם בתולה אמר להן הקצצה לישראל אתם גרמתי לי לשלוח
יד בבחדי כעטן שנאם יעק יהושע בן נון משרת משה וג. גם בתולה
אמר להן הקצצה הייתי סבור שאתם נקיים מן החטא כבתולה זו שלא
טעמה מעם חטא מימיה. וכן אמר הקצצה הייתי סבור שאתם יונק
דבית תורה כתינוק הזה שיונק חלב מדדי אמו. עם איש שעה
תהיך ורא כן לא עם איש שעה מלמד שהכל היו ראויין לשיעור
כעטן שנה כל גבורים עושי מלחמה. וכי מה גבורה בבני אדם מ
הלכין בגולה ומה מלאכה עושים בע אדם הזקוקים בזקנים והנעושים

בשלשלאות

חטב מר יר
 ירר ושר
 געלחבם
 שתהא ב
 עפדה שהין
 יאמס חת
 שהין מוז
 זש שר קוש
 חומץ וג
 דעה חלליח
 ח ממיה
 ומחדל
 יאדם אע
 ה אתה חרב
 דרי לבונו
 יא יוסף עם
 עם מלא ימים
 עם לי לשלוח
 גם בתולה
 יורה זו שלא
 יאתם יונק
 ש שבה א
 לוי שיעה
 גיאדם מ
 ים ודענום
 אלשלאהת

והזכר ופירש בכאשר הוא שם
זאת היתה כן ואמר יגיון כמה שלח יבוא אומות העול אמנות
יבואו פועלו מהם ואמר פועל כל זאת וליא במות שאמר
השומע הלא בחזקתו לקחנו לנו קננו כי גוי אבד עתה
ואל יגיון נחמיה ליהנה דור שורש ישראלי כי גוי אבד עתה
אמ הקב"ה איבדו ישראל עתה טובה שנתתי להם שאין עתה אחרת
בענין שני לי עצה ותגשית יסמכיה שבעם כי גוי אבדו וכן כי מן
קדם וכן ואם אי אלהי מן ונצמץ שהיא שיהא אומות שאם עליהם פ
יב צדי לפי שאין בהם תבונה ואלו חסמו היו משכילים זאת והוא ה
ענין שעתיד להזכיר בפיהם אחרת ופעל לאחרייתם לאחריית ישרא
שהתגבר עליהם בסוף ולא היה מן מקדם דא ואין בהם תבונה א
אחד מהם משתכל ואם אמש היה אחד ממנו דודק מאומות העול
אף ושנים ינסו רבבה ועכשיו אחד מאומות העולם דודק ממנו
ושנים מניסים רבבה ל נחמיה דורש כלפי אומות כי גוי אבד ע
היה אמ הקב"ה איבדו אומות העול שבע מצות שנתתי להם עליה
בני נח ואין בהם תבונה אין אחד מהן משתכל ואם עכשיו אחד
מנו דודק ממשל אף ושנים מניסים רבבה אבל למחר לימות ה
משיה אינו כן לא אחד מאשר דודק ממנו אף ושנים מניסים רב
לו חכמו ישכילו זאת אין זאת אלא תורה שני זאת התורה וא
יבנו לאחרייתם אמ הקב"ה לישל שו המתנתם שעה את
בשירד משה מהר סיני לא שלטה בהם אומה ומלכות לעל וס
הוא אומ לו שומע לי ישל בדרכי יהיה כמעט איבדו אכעעו
כלו אע ידיו תורה דרך אחד אף אמ דודק עז לא דרפתי אף ש
מאות חלל בעם א ולא טחסר מאתים לא בשביל אשת
אוריה לא איבד דרך אחד אף אמ להן הקב"ה לישל שו קיימותם

העול אמר
יית שחמדו
בד צב
גי אבד עז
דן עצה אחר
דול וכן כי
אמ עליהם
יום זאת והוא
לאחר ית יש
בתבונת
מאומות העו
ב דוד ממונ
ת כי גי אבד
נת עליהם
א' עכשיו אחד
אחר לימות
יום מניסין
זאת התורה
תנתם שעה
לכות לעמל
ציהם אכניעו
דרסתי לא
בשבילי אשת
לא לו קיימת

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

רא איין בן דוד בא עד שילבו המסירות לא כאלו
יגדלו ויגדלו ימים לא אל המעלה בגדוד בא עד ש
הולל תהיה שם שם אשקיע מימיהם ונהלתי בשמן אנליך
בדוד בן דוד אצמא חק לבית ישראל אמר חמא בר חנניה איין בן דוד
יגדלו ויגדלו ימים לא אל המעלה בגדוד בא עד ש
ליווי אמר זעירא אמר לחנה אין בן דוד בא עד שגדלה גמות הדות מישה
שג אסיר מקרבך עליזי באותך וכתבתיה והשאתי בקרבך עם עב וד
אל יוחנן אמר רא אדור מעמך והוא חסד שג ואת עם עני תושיע ואמל יוחנן
אם ראית דור שגדלת גדות באין עליהם לישועה בימיו שגדל כטור
רוח יי נוסס בו וכתב אל יוחנן בל אמל יוחנן איין בן דוד בא אלבדור שכול
דכאי אובדור שכולו חייב בדור שכולו זכאי שג ועמך כולם צדיקים בדור
שכולו חייב שג וירא כי אק איש וישגומם כי אין מל ותושע לו ימינו
ואמר אי אלהימו ל יהודה ונחמיה ל יהודה דורשו כלפיושרא ואמ
אי אלהימו ענידיך של לומר לאומות איכן הן אלות הקסריות
והלבינות שהין מעלין לכם חנוכה ול נחמיה דורשו כלפי האומות ואמ
אי אלהימו זה טיטוס הרשע שנכנס לבית קדש הקדש שנכנס לבית קדש
הקדשים ותעס זונה בידו ויגדל שתי הפרוכות וחירת וגידיה וה ציע
ספר תורה ועבד עליו עבירה ואמ אם אלהימו הוא עוז ויעמוד עלבטו
אשר חלב זבהמו יאכ אם משה שהין שוקלין לכם די לא תזמא ופע
לין לכם סולדיא יאמו ויעזובם דא אמל משה הטעה אותם ואמ
לכם בני את המזבח והקריבו עלין עולות ובסוכו עלין נסכים כענין
שג את הכבש אחד תעבב יאמו ויעזובם על כולם המקו ומותל
ועל חילול השם פורע מיד לך נאמ ראו עתה כי אט אט וכן רצי
עד ישתו יין נסימנות לא תעשה ועלי אטה עשה לט שהסמיכו ל
דבא קטן מה אבא אסור אק יין נסך אסור וכן שגבאם אסור שג השמו
לך פנת כרת בדיא לך יעבב אק וקרא לך ואכלת מזבחך ראן עתה

הנה פתח ומוציא
ימינו עולם סתם
שם שגבאם אסור

נפשו וכל אשר לו וכל אשר לו וכל אשר לו
ואין לו חלק באלה ואלהים יחיד ואלהים אחד
לאם יראתו ואלהים יחיד ואלהים אחד
מלך שמים כבודו רב ואלהים יחיד ואלהים אחד
אין כפרו לעולם אלהים יחיד ואלהים אחד
חיים וקיים ואלהים יחיד ואלהים אחד
ברוך ה' אלהינו ה' אחד ואלהים יחיד ואלהים אחד
אם שנו בזה משה ואהרן וכל ישראל ואלהים יחיד ואלהים אחד
שם אלהים יחיד ואלהים יחיד ואלהים יחיד ואלהים יחיד
ידי אלוהים אלהים יחיד ואלהים יחיד ואלהים יחיד ואלהים יחיד
מחזירה על אלהים יחיד ואלהים יחיד ואלהים יחיד ואלהים יחיד
אברהם שמואל וישמעאל ויהודה ובעמר ואלהים יחיד ואלהים יחיד
ובן הוא אלהים יחיד ואלהים יחיד ואלהים יחיד ואלהים יחיד
אלהים יחיד ואלהים יחיד ואלהים יחיד ואלהים יחיד
המקום הרי אלהים יחיד ואלהים יחיד ואלהים יחיד ואלהים יחיד
זה בעד ואלהים יחיד ואלהים יחיד ואלהים יחיד ואלהים יחיד
אחרים משה שמואל וישמעאל ויהודה ובעמר ואלהים יחיד ואלהים יחיד
אמר לבעד כלב ואלהים יחיד ואלהים יחיד ואלהים יחיד ואלהים יחיד
ואלהים יחיד ואלהים יחיד ואלהים יחיד ואלהים יחיד
שעשו בחללי עמי כענין שם מדין ראשי מיום ואלהים יחיד ואלהים יחיד
שעשו בשבי עמי וכן הוא אלהים יחיד ואלהים יחיד ואלהים יחיד ואלהים יחיד
אויב מלמד שאויביו ושונאיו של ישראל תלוי בראשו של מלך
ומה לאו איביו ושונאיו של ישראל תלוי בראשו של מלך
שהוא התחיל לשעבד תחלה בישראל לא מראשית או מלמד ש
בשבי עמי מביא פולענות על האומות אינו מביא עליהן שלחן בלבד
לא שלחן ושלחנותיהן ושלחנות אבותיהן מביא עליהן ושלחן ושלחנותיהן

על עמך ישראל לעמוד לבוא בענין שכל מהמנוח לאסוף אליו
ואם תהיה נכונה שכל דמים במים ואם במוקד הענין מה היה
אומ' פקד' אל' ששע' דל' וכפר אדמתו מכאן אמר' מאיר בל' הוש'
בארץ ישראל ארץ ישראל מב' פקד' אל' ששע' דל' הוש' בל' הוש'
ועדין אין אנו יודעין אם יש ענין פקד' אל' ששע' דל' הוש' בל' הוש'
אומ' כי ארץ ישראל ארץ ישראל ששע' דל' הוש' בל' הוש'
היה ל' מאיר אומ' שכל דמים במים ואם במוקד הענין מה היה
ומדבר בלשון הקדש ששע' דל' הוש' בל' הוש' נמצא
למד' שג' חלקי ה' ששע' דל' הוש' בל' הוש' נמצא
ויש' ל' חלקי ה' ששע' דל' הוש' בל' הוש' נמצא
בארץ ישראל נמצא ל' חלקי ה' ששע' דל' הוש' בל' הוש' נמצא
וכפר אדם שמוע' אדם אדם תל' חלקי ה' ששע' דל' הוש' בל' הוש' נמצא
למי שקול' חלקי ה' ששע' דל' הוש' בל' הוש' נמצא
לשם צא ולמד מ' ששע' דל' הוש' בל' הוש' נמצא
שלא אפילו ארבע אמות נמצא ל' חלקי ה' ששע' דל' הוש' בל' הוש' נמצא
משנ' אדם ל' חלקי ה' ששע' דל' הוש' בל' הוש' נמצא
ל' חלקי ה' ששע' דל' הוש' בל' הוש' נמצא
וה' ששע' דל' הוש' בל' הוש' נמצא
ד' השירה הזאת באזני העם מלמד שיהיה משקען באזניהן והם
וה' ששע' דל' הוש' בל' הוש' נמצא
ב' חלקי ה' ששע' דל' הוש' בל' הוש' נמצא
ל' חלקי ה' ששע' דל' הוש' בל' הוש' נמצא
ב' חלקי ה' ששע' דל' הוש' בל' הוש' נמצא
ל' חלקי ה' ששע' דל' הוש' בל' הוש' נמצא
ב' חלקי ה' ששע' דל' הוש' בל' הוש' נמצא
ל' חלקי ה' ששע' דל' הוש' בל' הוש' נמצא

למוד יו ורב שלום בנך (יחזק יו) למשה - עתה
מקומות נאם בעצמו באברהם בנאם לו כבוד בנאם לו
במקומו וכן במשה נאם לו בעצם לפי שאם הקבל אפניו
למנהגו בלילה עכשו יהא ישראל אומ כן מוכן לא ביינו יוד עין
בו שני היינו יודעין בו לא היינו מניחין אותנו שיכנס למערה אדם
שהיננו ממעלים וקדע לנו אתהים והוריד לנו אתה מן והגיד לנו
אתה שליו ועשה לנו כמה נסים היאך יניח אותנו ליכנס לכך אמר
הקבלה הריני מכניסוך בחציהם וכל מי שושבו כוח למחות יבוא
וימחה לכך נאם בעצם היום הזה לאם עמה אהר העב אמר לו
הקבלה משה מעלה הים לך נאם ירדה לך אהר העבנ דוד שי
רשומות אומ ~~עליו~~ ~~בנעבדים~~ הדבנו הד שנקראו לוב שמענו הד
העבדים הד נבואה הסגה לא למה וקרא הרבון שמחנו בו שלשה
נביאים שלא מחמת עבדה משה אמרן ומרים אשר בא מואב מלמד
שקראו שלשלת מלכים שעתידין לעמוד מרות המוא ביה זה דוד
ידעו את עלפני ירחן מלמד שקראו שלשלת נביאים שעתידין לא
עמוד מלחם הזכור וראו את ארץ כנען לאיעד אומ אצבעו שלמח
ריתת מטטרונו שלמשה שקראו אותם לאוצבעו אומ לו אז חלקו
שליהודה וזה חלקו שלבן מן הארץ אפרים וזו ארץ מנשה ויהושע
אומ משה בעצמו ראוי אומ כחיה צד ניתן כוח בעיניו שלמשה וראו
מסוק ארץ ישראל ועד סופה ומת בזה אמר לפטון רבנו שלעל למחאני
מת לא מוטב שיהא אומ זה הוא משה שהוציאנו ממצר ומדע לנו את
הים והוריד לנו אתה מן והגיד לנו אתהטל והעלה לנו אתהבאר ועשה
לנו כמה נסים וגבורות ואיחא אומ כך וכך עשה משה אומ לו הקבלה כלך
משה גילה שזה היא גבול ארץ וכן הוא מוכן יחיה ולא יראה מות
ימלטנו מיד שגור סלה והחבף א ~~אין~~ אצל אברהם יצחק ויעקב
לא והחבף א עמי אצל עמרם ויצחק ונח דא והא עמי אצל אהרן

[illegible]

[illegible]

[illegible]

בה' יין וְאֵם יִהְיֶה אִישׁ עַל הַבְּחֹלִים וְכִי יִבְרָא
שֶׁהָאֵל הַקֹּדֶשׁ שֶׁבְּיִשְׂרָאֵל הָיָה וְהָיָה אִפְּסָה לְיִשְׂרָאֵל
וְכִי יִבְרָא מִפֶּנֶם שֶׁהָיָה אִישׁ לִירוּשָׁלַיִם חֹזֵק וְיִהְיֶה בִּישׁ
זֶה מִשְׁעָר גְּהֵנָּה כְּרָא שִׁי עָפִיעַ עַל אֲדֹנָיִם בְּמִשְׁעָרָם עַל דַּת אַחַת יִחַד
יִשְׂרָאֵל שֶׁהָיָה עֲשׂוּיִין אֲגוּדָה אַחַת דֹּא יִחַד שְׂבִטֵי יִשְׂרָאֵל יִחַד רֹאשֵׁי
וְיִחַת וְכִי מֵהָ עֵנִין זֶה לָזֶה מוֹשְׁלִין מִשְׁלֵי לְמֵהָ הַדְּבָר הוֹמָה לְמַכְרֵי
שֶׁבָּח אֲנִי לְבָנוֹ לְמַכְרֵי וְכִשְׁהָיָה נִפְטָר מֵהֶם הֵינּוּ מִלִּינֵי אַתָּה אִם לָהֶם
שֶׁמֶה צוּרֵךְ יִשְׂרָאֵל שֶׁמֶה דְּבָר יִשְׂרָאֵל בְּלִבְבָבָם לְדָבָר אָמְרוּ לוֹ אֵין לָנוּ
צִוִּי וְלֹא דְבָר אֶל הָרִי אָנוּ מִפִּיִּסִין אֹתָךְ שֶׁתִּתְרַצֶּה לֵאמֹר יְבוֹהָרְנוֹל אִם
לָהֶם אֲבִיהֶם בֶּנֶי הוֹאִיל וְתַבְעֵהֶם אֲחֵי לְהַתְרַצֵּת לוֹ הָרִינִי מִתְרַצֶּה לוֹ לְכָן
שֶׁיִּחַד שְׂבִטֵי יִשְׂרָאֵל יִחַד רֹאשֵׁי וְיִמַּת מִלְּמַד שְׁלֹלִי הַשְּׂבִטִים לֵאמֹר
וְכִי יִבְרָא הַמִּקְוֶה לְרֹאשֵׁי לְחֻנְנָה בֶּן גְּמִלִי אִם לְעוֹלָם אֵין מַחְלִיטִין
לְהַזְכֵּת בַּחֲבוּבָה וְלֹא חֲבוּבָה בַּזְכוּת אֶל בְּרֹאשֵׁי וְדוֹד רֹאשֵׁי שֶׁנִּי יִחַי הָאֵל
וְכִי יִבְרָא יִחַד רֹאשֵׁי בַּמַּעֲשֵׂה יוֹסֵף וְיִמַּת בַּמַּעֲשֵׂה בְלֵהָ דוֹד שְׁנֵי מֵהֶם
הָיָה בְּעַלְעֵהָר אֶפְסָן הָהָר לְעַמְתּוֹ שְׁלֵמָה בֶּנֶה אֶתְהַמְלֵךְ אֶעֱנֶה
אֶת פֶּדֶן אֶל וְחִכְמֵי אִם לְעוֹלָם אֵין מַחְלִיטִין לְהַזְכֵּת בַּחֲבוּבָה
וְכִי יִבְרָא בַּזְכוּת אֶל נֹתָנִין שֶׁכֵּךְ עַל הַמִּצְוֹת וְנִפְדָּר עֵין עַל הַעֲבִידוֹת
וְכִי יִבְרָא וְיִמַּת מִלְּמַד שֶׁעָשָׂה תְּשׁוּבָה דֹּא יִחַי רֹאשֵׁי וְאֵלֵינוּ
בְּתַחֲוִית הַמַּתִּיב וְיִמַּת לְעוֹלָם הַבָּא לְלִמְדָךְ שֶׁכֵּכֵךְ נִמְחַל לוֹ
שֶׁלֹּא עָשָׂה בְלֵהָ וְהָיָה אִם צָעַב וְכִי יִתְשַׁעֲבֶה מִשְׁעָר וְהוּא קָדֵם
אֶתְהַמְלֵךְ מִן אֲדִנְיָה אֶל בִּיךָ וְזֹאת לִיהוּדָה תִּשְׁמַע פִּיהָ אֵינָהּ וְאִמָּא
שֶׁמֶה לָּהּ יִלְכֵךְ פִּיהָ בְּדִכָּה אֶל כֵּן אֲכַתֵּךְ אֲמַגְפָּה פִּיהָ תִלְכֵךְ אֲסַפָּה
מִן חֶבֶב זְמֹרִי וּמִן אֲחִי מִן יְהוּדָה אֵנִי דְכִלְתִּי אֲבִרְכָה כִּי שָׁמַע יִי
וְכִי יִבְרָא לִיהוּדָה כְּמִי בִינָה כִּי אֲוֹלָהָי אֲמַדְרֵשׁ קָלוֹ אִם אֵין עֵנִין לִיהוּדָה
בְּנֵיהֶן לְשִׁמְעוֹן שֶׁהוּא צְדִיק לֵן מִשְׁאֵינָה אֲסַפָּה כֹּאֶת נִחֲלָה שִׁמְעֵן
בְּנֵי יְהוּדָה שֶׁנִּי וְאִם יְהוּדָה לְשִׁמְעֵן אֵין שֶׁהוּא אֲחִיו בְּעוֹלָה לְקִיָּם

עליו
אלה
מרב
אלה
עליו
אתם
חזק
ולד
ואיר
יד
פיד
תאומ
ימים
ולב
הלל
ויצא
ימים
החור
ימים
עולם
ל

שבת אחלהם ביע ואלי ביש ואיצא דליל אן נחלתם בתוך נחלתו
כמא קש מהבל בע יהודה נחלת בע שמעון כי חלק בע יהודה רב
מהם וינחלו בע שמעון בתוך נחלתם דא יי ראובן ואלימות אל
מושבת עצמה ואחרת עמה כלום ואי יהי מתין מספר לא הו עס רב
לא אעפ שיקחו להם נחלה מעבר לירדן יהיו נחשבינ עם מספר בע וי
לא ויהי מתין מספר כשאמ וישב את בלעה ויהיו בע יעקב המנין שמונה
בשאר אחיו הוא הסימן דא ויהי מתין מספר בעו הזה הין ימיו במספר
אבל לעתיד לבוא יהי ראובן ולימות דא ויהי מתין מספר אין מתין
לא גבורים שבה גבורים בעורה גבורים בכוה מנין שנ מתין בחרב
יפולו גבורים בעורה מנ שנ גבורי פה עמי דברו אן ואומ בארה בכ
אשר הגלה תלמה ואת ליהודה סמכו לראובן ששניהם עמי
קלקול שבידם הודו שנ אשר חבא יגדו וי להם לבדם ניתפס הארץ
שמה יין קוליהודה מלמד שנתפלל משה על שבטן שליו
אמ ליטנו רבון העולם בשעה שעבטו שליוהודה נכנס לצדה והוא
מתפלל להניח ידה מעלה אותן מתנכס ואלי עמו תצאנו שיכנו
עמיהן לקבוצה ידן רבין בשעה שהרג את עשו כענין שנ ידן
בערך אביך דא ידן רבין בן עשת שנ ויאמ ללמד את בע יהודה
קשת הלא היה בתובה על ספר הישר כן היה בתובה שנ ידן בערך
אביך וכן הוא אומ ידן רבין איך היה מלחמה שהיה בשתי ידים
זו קשת דא שנ בחרב ופקשתי ולי אין לו נחלה לא נחלתו עם
כל ישראל ועוד מצד יין ויהיה בעמידתו לפע יוסף ואת ליהוד
ואמ שמה מלמד שנתפלל משה על שבטו של שמעון ואמ
לפנין שמה יין ואין שמע לא שמעון כענין שנ ותאמ כי שמה
יין כי שמה אבי ידן רבין בשבט שנ ויחזו שני בני יעקב שמה
ולוי אן ועוד מצד יין ויהיה כענין שנ ויקעו ויהי חתת אליהם
דא ואת ליהודה מלמד שנתפלל משה על דודא שמה

יחזקאל
יהודה רב
ימת אל
עם רב
שרבנו
מין צמנה
מין במסע
אין מתו
בהרב
שרה בכל
הים על
יהודה
מן סליה
לערך וואן
דנ' שיכב
שג ירך
יהודה
רבערף
שה ידים
לכל עם
תלמוד
ועוקא
שמע
קב שמע
יהושא
שמע

דא ד' זמ' לאבין ולאמו לא רא' יעט פזל ביגהמא בתעריף לעדות
 לאן יפזד עמה' עמדם ואת אחין לא הפד זה חב וזה הוא. ואת
 ב' ואלו ידע זה גרעם וליעזר לם יחזקא מן פ' פורתבניה. פי שמרו
 אמרתי וכל ישלש שחון ברית מילה במחן חון משבט לני ועל זה נאמר
 ובר' יצ' דא כי שמרו אמרתך בקרבנות דא כי שמ' אמ' בקרח. וברית
 יצ' ובמות לם אעפ' כן נוצר תפנה יאכל פרה. דא האמר לאבול
 לארא' הו עלי מא תרג' חנק לוק דעל אבוא' ועל אמיה לא רחיסט
 חבו מן דינא ואת אחין לא הפד קא לאהרן כשעשה תעגל' מה
 עשה לך העם הזה כי הבאת על חט גלן וקא למורים תסגר שבע
 ימ' מחוץ למחנה ופירש מן פה הוא וכל ישראל ואת בענו לא ידע
 זה גרעם וליע' למא אב צדקם לים הם מית' יהושע פא כהן יהושע
 וצדקם. וידן משפטין ליעקב שיהוא כל ההוראות על צדקת
 פיהם ש' ועל פיהם יהיה פלד' וכל נקע ריב כל ריב אן ריב פרו
 וריב עגלה וריב' שוטה. נקע כל נקע נקע אדם ונקע בגדים
 ונקע בתיב. ותרתיק לישתאן שאלא גריפה האגמון את רבין יהו
 בן זכאי אמר לו כמה תורות (תן) לים מן הנזמים אמ' לו שנים אחת
 בבית ואחת בקפה אמ' לו ולמה' נאמ' ותורתך לישל אמ' לו אעפ' כן ש'
 תים ש' יורח מ' ליעק' ותורתך לים. ושימון קטורה באפיק' דן
 קטורה שלפני לפנים. וכלי' ליעל מהבחיך א' מנחולת הכהן שיהן
 בליל לאשים דא' ושימון קטורה באפיק' קטורה וכלי' ליעל מ' מ' מ'
 אן איברי עולה. דא' ושימון קט' באפ' וכל על מ' בא' א' כהנים
 יתקדו אן מן הקטיר קטרת אסתגל' וכח מ' כמא קא' ושימון
 קט' באפיק' וכלי' ליעל בקד' וי' חיל' וכלא' איצ' יעקב קדו אן מן
 דישן המזבה אסתגל' ובא' יעקב קדו פ' א' בש קא' מעשה בשם
 שהיו רעים ועולים בנבש דא' אחד מהן אתה צדו ונפ' ונשתכלו
 ונפ' מ' יבאן התקינו שלא יהו הכהנים מ' שני' א' ב' ימ' ב' ד'

לו בעבדים מוכרן אמרו רוב הכהנים אשר ידעוהו
 וזה אומר נער הייתי גם עתה לא ראיתי עליו זרע זה עתה שלחך
 גל ידיו תרעה מלמד שהן מקריבין ומדעין את המקום דא ברך
 ואלו אפ' חולין שבו תרעה זה כהן שעבד ונבדק ונמצא חלל עבד
 פלע כשהיה מהן מתעבדים מ' ששברו מתע' ו' דא דאומות
 ונשים כענין שנ' ומתנבאים תמיד המעיד ועל המעוררים עלה בהוניה
 וזה כגון קרח ומשנעיו מן קומתו זה עתה דא על חשמונאי ובניו
 לנך נא בדרך יי ומשנ' מהן שונעין וקמין מהות להם תקומה
 לבנימין אמ' ידי יי חביב הוא בעמין שנקרא ידיד למקום ש
 ירבה אהבים למלך וחביב שכולן מי שהמלך אהבו ששה
 נקרא ידיד הקצבה נקרא ידיד שנ' אשירה נא לידידי אברהם נקרא
 ידיד ש' מה לידידי בבי' ונ' ישל' נקרא ידיד שנ' נתתי ארץ
 ידידות נפשי בך אויבה בנימין נקרא ידיד שנ' לבנימין אפ' ידיד
 בית המקדש נקרא ידיד שנ' מה ידידות משכנותי' וזה נקרא
 ידיד שנ' ונקרא את שמן ידידותו וזה ידיד בני יודין ובני ידיד
 לידיד בחלק ידיד על ידידי וזה יצאן ישל' שנקרא ידיד בני אהל
 שנקרא ידיד ויבנו בית המקדש שנקרא ידיד להקצבה שנקרא ידיד
 בחלקן של בנימין שנקרא ידיד על ידי שלמה שנקרא ידיד
 ישכן לבנות עליו אין בטח לא דחתו כענין שנ' וישבתם לבטח בא
 ואולי יישבון במד' לב' חוסף עליו דאשון כל היום זה בני
 שני' ובין כתפיו שכן בניו ומשכיל לל' למענ' לבוא דא חוסף עליו בעני
 זה כל היום לימות המשיח ובין כתפיו שכן לענ' אבא וכן את מוסר
 באברהם אבינו שראה אותו בניו וראה אותו חני וראה אותו בני ראה
 אותו בניו כענין שנ' ויקרא אברהם שם המקום ההוא יי ראה וזה
 בניו ומשכיל לל' למענ' לבוא וכן את מוסר אב' יצ' שראה אותו בני
 ואהב ובניו כענין שנ' ראה ריח ניח' הריבנו' פריח עדה הרי' חרש'

ייח' לעדות
 דא ואת
 בי שמחו
 זה פסוק
 יח' וברוך
 לאכול
 רחמים
 בגלמה
 יר' שבע
 לא ידע
 יח' וישע
 צונת על
 בי פנה
 גדיים
 יבין וזה
 יח' אחת
 כן ש
 דא
 שהן
 על מל'
 הנשים
 שימו
 אן מן
 ה' בשם
 שאלו
 בדרך

[illegible]

בבתי פנסיות ובבתי מדרשות שלך וכן את מוצא ששבתו שלי
משוכה בתורה בכל מקום בענין שני ביום השני הקריב נתחל בן
על נשיא יששכר הקריב אתה ומה תל הקריב הקריב שני פעם
לא מלמד שהנאותן ענה וכן הוא וסבב ישש יודעי בונה לשתים
מכאן אתה אומ' שמאזנים ראשי סגדראות היו בתוך שבטו שלי
שנאמ' ראשיהם מאזנים וכל אחיהם על פיהם עמים הר יקראו לך
שאומות העו מניחך את מדינותיהן ובאין לארץ ישראל לסדק מסע
והן מוצאין את כל ישראל בידן שלם והן אומרים הואל ונרפנו בכל
הדרך הזה באו ונעלה לירושל' ונדע אמונה של יהודים מה מצינו והיו
עולין לירושל' ומוצאין את כל ישראל כולן עומדין ומתפללין לא
אחד ואוכלין מאכל אחד מה שאין אומות העו כן לא אלו שלזה בל
שלזה ולא מאכלן שלזה כמאכלן שלזה והן אומרים אין אליה
בליהן של ישראל ואין יפה להידבק לא באומה הזאת ולא היו דין מעם
עד שמתגדין ומקריבין זבחים למקום לכך נאמ' שם יצחקו עב
כי שפע ימים יב' שנים נותנן בשפע ונוטלין בשפע ואלה הים
והמלכות הים נותן בשפע ונוטל בשפע המלכות נותנת בשפע ונוטל
בשפע דא' כי שפע ימים יב' זה ימה שלחמה שאין לה צורך של
כסף ושלזהב ואבן טוב ומרגל' אן ספינה שאובדין ביב שאינו מקו
אם ומשליכם לימה שלחמה שהוא משמרתו שלים הגדול שהוא
בית גנן של צדיק לעתיד לבוא דא' כי שפ' יב' זה חלזון אמ' ל' פ'
פעם אחת הייתי עולה מעכו לימינו ופגע בי זקן אחד ושל בשלומי
אמ' לו בע פדנסתך מנא לי מחלזון הזה אמרתי לו ומצויה הוא אם
ליהין השמים שהדבה מקומות בים שהוא מטלבתן פהרים וסמ
מיות מקיפות אותי וכל מי שהוא בא ליטול להן נושכת אותו והוא
נימוק במקומו אמרתי לו ניכל הוא זה שהוא מתקין לצידיק לעתיד
לבוא' ופניו טמוני תור' פניו זן טרית נמוני זו חלזון חול יונק

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]